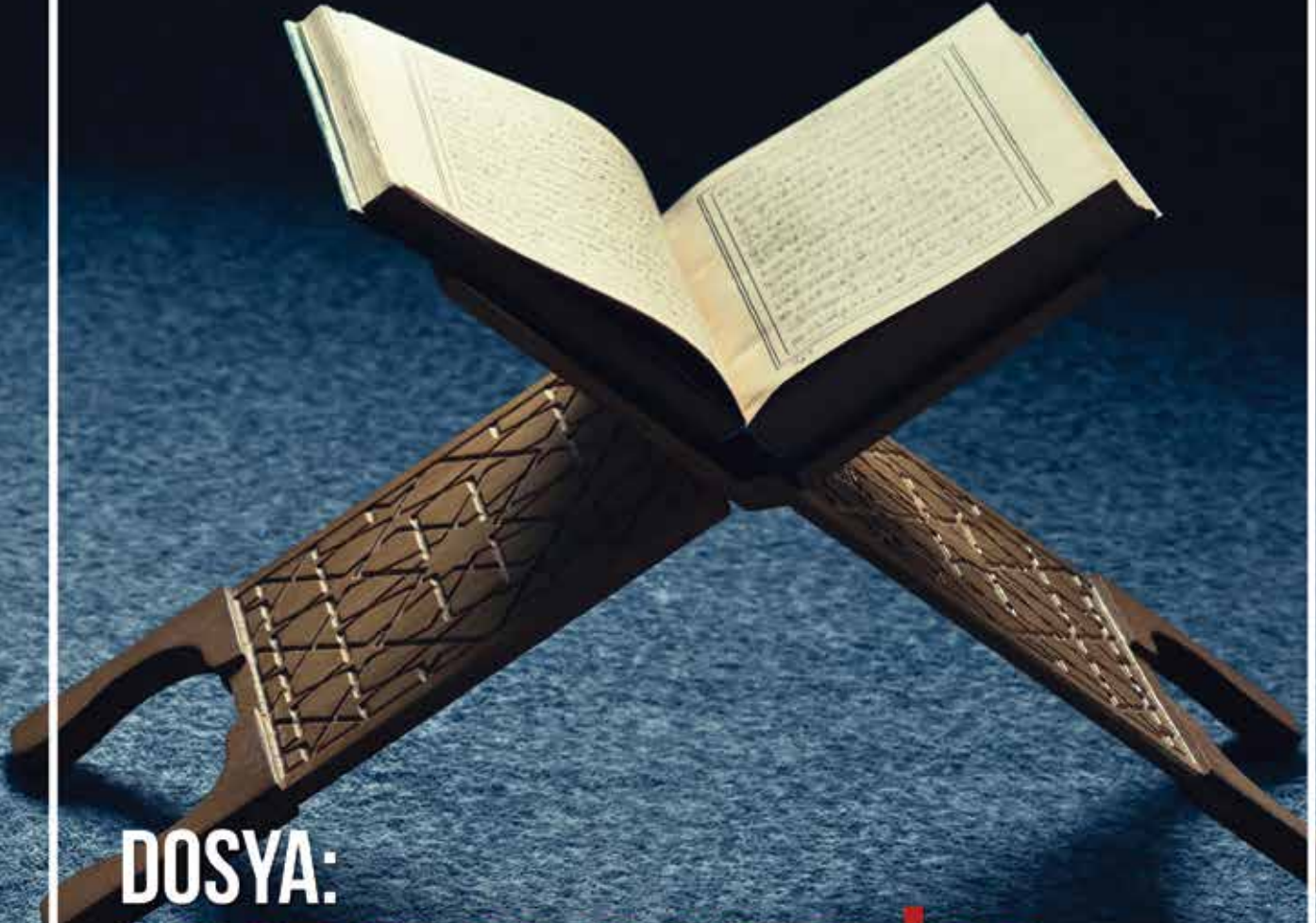

ISSN: 2148-9440 | SAYI: 3

Mihvak

MAYIS 2019 | RAMAZAN 1440

MERKEZ İMAM HATİP LİSESİ
ÖĞRENCİLERİ VE MEZUNLARI VAKFI

DOSYA:

KUR'AN-I KERİM

- Muhalefet ve Korkluk
- Vakıf Medeniyetimiz ve MIHVAK
- Medeniyet İnşasında Sanata, Sanatçıya ve Bize Dair
- Ömrünü Kur'an'a Adanmış Bir Çınar: Hasan Tahsin FEYİZLİ

Sehne Dize®
balkantour

“tarihe ve doğaya açılan kapı”

ANKARA

Sakarya Mah. Alaca Sok. N:16
Türkiye

SARAYBOSNA

Trg Fra Grge Martića 2, 71000
Bosna Hersek

İSTANBUL

ÜSKÜP

Bul. Krste Misirkov 7, Lamela C
Kuzey Makedonya

0312 309 1002 - 03
0555 088 1004

www.balkanstours.com

BLKNTOUR

BALKANTOUR

BALKANTOUR

editör

Değerli MİHVAK Dergi Okuru,

Yeni bir sayı için arayı biraz uzattığımızın farkındayız ama yenilenen formatımız ve içeriğimiz ile işte karşınızdayız. Allah nasip ederse, bundan sonraki sayılarımız için arayı bu kadar açmayacağız. Yeni sayımızda, önceki sayılardan farklı olarak, sizlerden gelen görüş ve önerileri dikkate alarak sayfa sayımızı azalttık ancak içeriğimizde bir daralma olmamasına gayret ederek.

Dergimiz Vakfımız ve Okulumuzun yoğun faaliyetlerinden seçmekte zorlandığımız faaliyetleri ile karşılıyor sizleri. Başta okulumuz mezunları olmak üzere, kıymetli hocalarımız, araştırmacı ve yazarlar ile öğretmen ve öğrenci kardeşlerimizin birbirinden kıymetli yazıları yer alıyor bu sayımızda da. Kapak Dosya Konusu olarak Kur'an-ı Kerim başlığını seçtik; hayatımızda, zihinlerimizde, sözlerimiz ve davranışlarımızda daha fazla yer almasına bir nebze katkı sunabilmek adına... Dosya konumuza Abdullah YILDIZ, Bekir CİVRİZ, Selim CERRAH, Doç. Dr. Ülfet GÖRGÜLÜ, Prof. Dr. Mehmet Akif KOÇ birbirinden kıymetli yazılarla destek verdiler. Dosyamızla beraber, hayatını Kur'an çalışmalarına adanmış Hasan Tahsin FEYİZLİ Hocamızın hayatının da titizlikle okunacağına inandığımız bir yazı yer alıyor.

Bu sayımızda okulumuzdan mezun olmuş dört önemli isme sayfalarımızı açtık. Dün öğrenci sıralarında oturan bugünün mezunları sayfalarımızda Edirne Valisi Ekrem CANALP, TARNET A.Ş. Genel Müdürü Huzeyfe YILMAZ, Payitaht Abdülhamid Dizisinin Muallim İsmail Hakkı Bey'i Necip KARAKAYA ile Psikolog ve DİYANET TV Sunucusu Tuba KILIÇ yer aldılar. Okulumuz mezunlarından Fatma ERTEN Sanata ve Sanatçıya dair ufuk açıcı bir yazı ile İsmail Alper KUMSAR değişmeyen muhalefet anlayışına tuz basan kitap değerlendirme yazısı ile, Kudüs Bilinci Derneği'nden Özlem Feride ŞAHİN, ümmetin kanayan yarası KUDÜS ve Kadın Murabıtlar yazısı ile, Necati DAYI Güzel ahlakı konu alan yazısı ile Dergimizde yer aldılar.

Uzun ve meşakkatli yazı yolculuğunu göze alanlar için Naime ERKOVAN'ın kısa ama etkili yazısı kaçırılmamalı. Doç. Dr. Emel TOPÇU önemli bir konuya; aile içi iletişime dair önemli tespitlerde bulunuyor yazısında. Klinik Psikolog Sümeyye AKKOYUN UYAN sosyal medya bağımlılığına dair önemli bir yazıyı kaleme alırken, Mezunlarımızdan Mehdi KASAPÖĞLU hep ötelediğimiz ve ihmal ettiğimiz spor konusuna dair görüşlerini paylaştı bizimle. Ve iki öğrenci kardeşimiz, Tanık ERDEL ve Şeyma Hatun GÜSER kendilerine TÜBİTAK Ödülü de kazandıran Myanmar'da Unutulmuş Türkler isimli yazıları ile bizimle birlikteler.

Gördüğünüz üzere sanattan spora, aile içi iletişimden kitap incelemesine kadar pek çok başlıkta keyifle okunacağını düşündüğümüz bir sayı hazırladık sizlere.

Bu dergi mezun, mensup ve öğrenci arkadaşlarımızın samimi gayretleri ile sizlerle buluşuyor. İnaniyoruz ki, dergimiz Vakfımızın diğer faaliyetlerinde olduğu gibi bereketle, samimiyetle derdimiz olmaya devam edecek. Rabbim nasip ederse geleceğe dalları uzanacak köklü bir çınarın tohumları olacak bu dergi, geleceğe bugünden haberleri taşımakla birlikte, birliğimizin, kardeşliğimizin, camiamıza entelektüel kazanımların sağlanacağı mütevazı ama önemli bir mecra olacak inşallah! Tarihe bir not düşerken, pek çok genç kalemin yetişmesine, okulumuz mezunu pek çok ismin sesinin daha gür biçimde geniş kesimlere ulaşmasına vesile olacak. Dergimize yazı yazan, reklam veren, dua ederek destek veren herkese canı gönülden teşekkür ediyoruz.

Dergimizle ilgili her türlü görüş, öneri ve eleştirileri beklediğimizi belirtirken yeni sayımızda yer almasını istediğiniz yazılar için son gönderim tarihinin 19 Temmuz 2019, Cuma olduğunu hatırlatmak isterim.

Gayret bizden, muvaffakiyet Hak'tandır.

Mücahit Civriz

1

EDİTÖR

Mücahit CİVRİZ

4

**VAKIF
BAŞKANINDAN**

Sinan AKSU

5

**MİHVAK'TAN
HABERLER**

10

**OKULUMUZDAN
HABERLER**

12

**KAPAK DOSYASI:
KUR'AN-I KERİM**

13

OKU-ANLA-YAŞA

Abdullah YILDIZ

15

**KUR'AN-I KERİM VE
KURAN-I KERİM'İN
FAZİLETİ ÜZERİNE**

Bekir CİVRİZ

16

**KUR'AN
SOFRASINDAN
NASİPLENMEK**

Doç. Dr. Ülfet GÖRGÜLÜ

18

**KUR'AN-I KERİM'İ
YORMADAN
OKUMALIYIZ**

Prof. Dr. Mehmet Akif KOÇ

20

**ÖMRÜNÜ KUR'AN
ÇALIŞMALARINA
ADAMIŞ BİR ÇINAR:
HASAN TAHSİN
FEYİZLİ**

Mücahit CİVRİZ

24

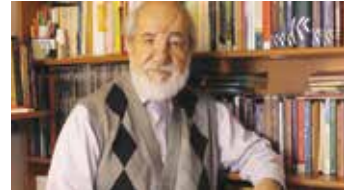
**BEYYİNE SURESİ ve
DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ**

Selim CERRAH

28

**VAKIF
MEDENİYETİMİZ ve
MİHVAK**

Erdoğan DOĞAN

**MERKEZ İMAM HATİP LİSESİ
ÖĞRENCİLERİ VE MEZUNLARI VAKFI**

Merkez İmam Hatip Lisesi
Öğrencileri ve Mezunları Vakfı
ADINA SAHİBİ
Sinan AKSU

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Mücahit CİVRİZ

YAYIN KURULU
Elkame BULUT
Filiz SAYIN ASLAN
İsmail Alper KUMŞAR
Mehdi KASAPOĞLU

İDARİ İŞLER SORUMLUSU
Erdoğan DOĞAN

MALİ İŞLER SORUMLUSU
Kadir KARAPINAR

YAYIN TÜRÜ
6 AYLIK
YEREL SÜRELİ YAYIN

YÖNETİM ADRESİ
Gül Baba Sokak No: 28
Hacıbayram Ulus/Altındağ ANKARA
Tel: 0 312 430 59 50

İLETİŞİM
mihvakdergim@gmail.com

TASARIM ve BASKI
Fayton Tanıtım
0 312 223 65 55
www.faytontanitim.com

ISSN
2148-9440

MİHVAK Dergisi altı ayda bir yayımlanır. Yazılar kaynak gösterilerek yayımlanabilir. Yazıların sorumluluğu yazarlarına, reklamların sorumluluğu reklam verenlere aittir. Dergiye dijital ortamda www.mihvak.org.tr adresinden ulaşılabilir.

MEZUNLARLA SÖYLEŞİLER

30 EDİRNE VALİSİ EKREM CANALP

32 PSİKOLOG ve DİYANET TV SUNUCUSU TUBA KILIÇ

34 TARNET A.Ş GENEL MÜDÜRÜ HUZEFFE YILMAZ

36 ABDÜLHAMİD DİZİSİNİN MUALLİMİ İSMAİL HAKKI BEY'İ NECİP KARAKAYA

38 BEN ANADOLUYUM Elkame BULUT

40 MEDENİYET İNŞAASINDA SANATA, SANATÇIYA VE BİZE DAİR Fatma ERTEN

42 MUHALEFET ve KÖRLÜK İsmail Alper KUMSAR

44 MESCİD-İ AKSA'NIN KADIN MUHAFIZLARI Özlem Feride ŞAHİN

50 MYANMAR'DA UNUTULMUŞ TÜRKLER Tarık ERDEL - Seyma Hatun GÜSER

54 YENİDEN DİRİLMEK LÂZİM Necati DAYI

56 SONSUZLUĞA UZANAN KALE(M)LER Naime ERKOVAN

58 SAĞLIKLI AİLE İLİŞKİLERİ AKTİF DİNLEME İLE BAŞLAR Doç. Dr. Emel TOPÇU

61 ARAMIZDA SOSYAL MEDYAYI SEVMİYEN VAR MI? Sümeyye AKKOYUN UYAN

64 SPOR ve KAZANÇLARI Muhammed Mehdi KASAPOĞLU

VAKIF BAŞKANINDAN

Kıymetli mezunlarımız, mensuplarımız, öğrencilerimiz ve İmam Hatip davasına yürekten destek olan, bu kutlu yürüyüşün gönüldaşları, Allah'a hamd olsun ki MİHVAK DERGİ'mizin yeni sayısı ile karşınızdayız.

Hepinizin malumu olduğu üzere vakıflar; iyilik, şefkat, dayanışma ve merhamet gibi güzel hasletlerin teşkilatçılık esasıyla bütünleşmesi, yüce yaratandan ötürü yaratılanlara yönelik iyilik ve güzellik arayışının kurumsallaşmış halidir. Vakıflar başta olmak üzere benzeri kurumların ana gayesi Allah'ın rızasını kazandıracak hayırlı ve güzel işlerin sayısını artırabilmektir.

Büyüklerimiz 1971 yılında bir araya gelerek, kutlu bir nesil inşaası yolunda Ankara Merkez İmam Hatip Lisesi Öğrencileri ve Mezunları Vakfımızı kurarken bugünleri nasıl hayal etmişlerdi bilemiyoruz ancak onların samimi bir şekilde toprağa bıraktıkları tohumun, bugün geçmişten aldığı mirasla dallanarak boy verdiğini, kök saldığını ve

geleceğe güvenle uzanan güçlü bir çınar haline geldiğini görüyoruz çok şükür. Her ne kadar bu zaman zarfında bazen ayaklanmız sendeelse, bu kutsal dava birileri tarafından engellenmek istense de, yürüyüşümüz kesintiye uğramadan ve her bir adımımız bir öncekinden daha güçlü olacak şekilde devam ediyor. Sesimiz düne göre daha gür ve alınlarımız düne göre çok daha ak ve yukarıda. Bu duruma gelmemizde kendisi de bir İmam Hatipli olan Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN'ı özellikle ifade etmemiz gerekli elbette. Onun güçlü liderliği ve hassasiyeti bizler için en büyük güç ve ilham kaynağı şüphesiz. Bizler her daim yanımızda hissettiğimiz bu güç ve ilhamla, gerek okul yönetimi ve aile birliğimizle koordineli bir biçimde gerekse Vakfımız bünyesindeki maddi ve manevi destekçilerimiz ile öğrencilerimiz, mezunlarımız ve mensuplanımıza yönelik faaliyetlerimize artan bir ilgi ve sorumluluk duygusuyla devam etme çabamızdayız.

Peygamber Efendimiz; "Kişi öldüğü vakit üç sayfası hariç amel defteri kapanır. Açık kalan amel sayfalarından biri sadaka-i cariyeye, diğeri insanların faydalanacağı bir ilim, üçüncüsü de kendisine dua eden hayırlı bir evladdır." buyurmaktadır. İslam âlimleri hadisi şerifte geçen "sadaka-i cariyeye" ile vakıf vb. hizmet alanlarının kastedildiğini beyan etmektedirler. Dolayısıyla sadaka-i cariyeye, Allah rızası için hizmet veren bir eser bırakmak; ilim ve irfan yuvaları tesis etmek, çeşitli müesseseler kurarak talebelere burs vs. gibi imkânlar sağlayarak insan yetiştirmektir.

Bizler de büyüklerimizden devr aldığımız bu bayrağı hakkıyla taşıyabilmenin gayreti içerisinde ilim, irfan, hayır ve hizmet faaliyetlerine elimizden gelenin en iyisini göstermeye çalışıyoruz. Elbette sizlerin maddi ve manevi katkıları bu yolda en önemli destekçilerimizdir.

Allah'a emanet olun.

Sinan AKSU
MİHVAK Mütevelli Heyeti Başkanı

MİHVAK Mezun Buluşmaları

Vakıf merkezimizde gündüzleri hanım, geceleri erkek mezunlarımızca organize edilen Kur'an- Kerim talim, kıraat ve tefsir, hadis sohbet programlarımız sürmektedir. Bu kapsamda vakıf merkezinde akşam saatlerinde; pazartesi akşamları 1989 yılı, salı ve cumartesi akşamları 2000 yılı, çarşamba akşamları 1994 yılı, perşembe akşamları 1996 yılı, cuma akşamları 1979 yılı, Pazar akşamları 2018 yılı mezunlarımız buluşma programlarına devam etmektedirler.

Salı günleri ise 1955-1975 yılları arasındaki mezunlarımız

olan Aksakallı Abiler'imizin söyleşi programları devam etmektedir.

Gündüzleri ise hanım kardeşlerimiz vakıf merkezimizde programlarına devam etmektedirler. Salı günü 1990 ve 2010 yılı mezunu, çarşamba günü 2009 yılı mezunu, perşembe günü 1996 yılı, cuma günü 2000 ve 2010 yılı mezunu, cumartesi günü 2015 yılı mezunu hanım kardeşlerimiz buluşma ve programlarına devam etmektedirler.

İstişare Toplantıları

Vakıf Başkanımız Sinan AKSU'nun katılımıyla, Okul Müdürümüz, Hanım Kollan Başkanımız ve ilgili arkadaşlarımızın katılımıyla gerçekleştirilen istişare toplantılarında öğrencilerimizle İmam Hatip vizyonu, İmam Hatiplerin tarihi süreci, çalışmalarımız ile planlanan faaliyetler konusunda istişarelerde bulunuldu.

Okulumuzda MİHVAK Söyleşileri

MİHVAK olarak alanında uzman kişileri okulumuz öğrenci ve öğretmenleri ile buluşturmaya ve öğrencilerimize yepyeni ufuklar açmaya yıl boyunca devam ettik. Bu kapsamda, "Nebî'nin Ayak İzleri" konulu konferansımızda Prof. Dr. Ahmet ÜNSAL'ı, "Yapay Zeka Çağında İnsan ve Toplum" konulu konferansımızda Gökhan YÜCEL'İ, "Ben Çağına Karşı Biz Çağ" konulu söyleşi ile Bilal EREN'İ, "Gönüllülük" başlıklı söyleşide AFAD Başkanı Dr. Mehmet GÜLLÜOĞLU'nu, "Girişimci ve İnsani Dış Politika" konulu söyleşiyle Dışişleri Bakan Yardımcısı Yavuz Selim KIRAN'ı okulumuzda misafir ettik. "Ecdadın İzinde Manaya Yolculuk" konulu söyleşi ile Necip KARAKAYA, nam-ı diğer Payitaht dizisinin Muallim İsmail Hakkı Bey'i okulumuzda ağırladık.

O'nu Arıyoruz Programı

Bu nasıl bir sevgi, nasıl bir aşk ki ezelden ebede herkes O'na sevdalı. Yaratılmışların en hayırlısı, Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed (S.A.V). yüce yaratıcının insanlığa gönderdiği en son rahmet elçisi, insanlığın kurtuluşu için gönderilen son ve en büyük peygamber; Allah'ın sevgilisi, şefaatçimiz; müjdeleyici ve uyanıcı olarak gönderilen Hazreti Muhammed Mustafa (S.A.V)'i anlama ve hayatını yaşayabilme, örnek kişiliğini ve seçkin ahlâkını öğrenme ve şahsiyetimizi güçlendirmek amacıyla kız öğrencilerimiz ve MİHVAK Hanım Kolları olarak "O'nu Arıyoruz" programını hazırlayarak sahneye koydu. Programda MİHVAK Hanım Kolları tarafından yapılan 350 gül seyircilere dağıtıldı.

Helal Gıda Üzerine

Mezunlarımızdan Gıda Mühendisi, Gıda Bilirkişisi, Helal Gıda Uzmanı, Biyoenerji Uzmanı

Ahmet YARDIMCI ile helal gıda, gıda tüketiminde dikkat edilmesi gereken konularda bilgilendirici ve oldukça doyurucu bir söyleşi gerçekleştirdik.

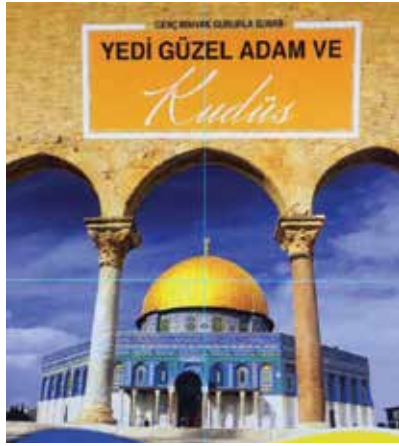
Tevfik İleri'yi Anma

İmam Hatip Okullarının banisi Merhum Bakanımız Ahmet Tevfik İLERİ'yi vefat yıldönümünde, İmam Hatip öğrencileri, öğretmenlerimiz ve vakıf üyelerimizle birlikte kabri başında Hatm-i Şeriflerle ve dualarla yad ettik. Allah rahmet eylesin.

Kahvaltı Programları

Keyifli ve yoğun geçen dönemlerimiz sonrasında yorgunluklarımızı bir nebze olsun atmak, öğrenci ve öğretmenlerimizle okul dışında Hacıbayram'ın manevi ortamında MİHVAK Merkezimizde yapılan kahvaltılarda öğrenci ve öğretmenlerimizi ağırlamaktan büyük mutluluk duyduk

Yedi Güzel Adam ve Kudüs Programı

Mukaddes ve mahzun Kudüs, ümmetin mahzun çarpan kalbidir. Biliyoruz ki, Kudüs mahzunsuz ümmet de mahzundur.

Kudüs, şiirlere, hikâyelere ve romanlara konu olan sıra dışı bir şehirdir. Kudüs'ü anmak ve anlamak için edebiyatımıza ses ve ruh veren Yedi Güzel Adam'ı yakından tanıma fırsatı bulunmuş ve onların Kudüs aşkını anlatan eserlerine yer verilmiştir. Programa Kudüs Şairi Nuri PAKDİL de video mesaj göndererek teşekkürlerini iletmiştir

Kudüs ve Kudüs Ziyaretine Dair

Okulumuz mezunlarından Uzman Klinik Psikolog Gülşah CİVRİZ ile Kudüs ve Mescid-i Aksa ziyaretlerindeki izlenimleri ile bu kutsal davanın dünü, bugünü ve yarını hakkında konuştuk.

Ramazan Ayı MİHVAK İftarları İle Bir Başka Güzel

2018 yılı Ramazan ayında 15. Geleneksel Mezun İftarımızı binlerce mezun, mensup ve öğrencimizin katılımıyla okulumuz bahçesinde gerçekleştirmiştik.

Bu yıl ise iftarlarımıza vakfımız merkezi avlusunda "29 Gün 29 Ramazan MİHVAK Sofrası" olarak devam ediyoruz.

Ziya Öğretmenle Eğitim Buluşmaları

Milli Eğitim Bakanı Ziya SELÇUK'un katılımıyla "Ziya Öğretmen ile Eğitim Buluşmaları" programı Tevfik İleri Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde gerçekleştirildi. Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısı ve MİHVAK Başkanı Sinan AKSU, Din Öğretimi Genel Müdürü Nazif YILMAZ, Ankara İl Millî Eğitim Müdürü Turan AKPINAR ve Yenimahalle İlçe Millî Eğitim Müdürü Taner KIRBAÇ'ın da hazır bulunduğu toplantıda Bakan SELÇUK öğretmen ve velilere hitap etti. Programdan önce okul öğrencilerinin hazırladığı el işi sergisini gezen Bakan ve beraberindeki heyet eserlere büyük ilgi gösterdi.

Programda ilk konuşmayı Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısı ve MİHVAK Başkanı Sinan AKSU yaptı. İmam hatiplerin geçmişi, bugünü ve geleceği hakkında konuşan Sayın AKSU imam hatip mezunlarına seslenerek birlikte çalışılması gerektiğini söyledi.

Bakan SELÇUK yaptığı konuşmada: "Eğitim Türkiye'nin en büyük sorunu değildir, en büyük çözümdür. Başından beri insanlık tarihinin en önemli

dönemi önümüzdeki 20 senedir. Yüksek teknoloji üretimimizin %2'den %20'ye çıkarılması gerek. Bu ancak eğitimle olur." diyen SELÇUK "Eğitimde zamanın ruhuyla hareket etmek gerekir. Geçmiş, geleceği ve bugünü dengelemeliyiz. Tarım çağını, sanayi çağını gördük. Şu an bilgi çağındayız. İleride tekillik çağı gelecek. Tekillik çağı biyolojik bir vücuda teknolojinin, bilginin, verinin yüklenmesidir." diyerek teknolojik ilerlemeye hazır olmalıyız vurgusu yaptı.

Bakan SELÇUK konuşmasında, "Çocuklarımız her şeyi hazır buldukları bir hayat vermemeliyiz. Çocuklar çalışmalı,

uğraşmalı, zorlanmalı, yenilmeli hatta yere düşmeli. Bu sayede ayağa kalkmayı öğreneceklerdir. Çocuklarımızı hayata karşı hazırlıksız yetiştirmemeliyiz." diyerek velilere uyanlarda bulundu.

Konuşmanın sonunda Okul Müdürü Kadir ÇIRAKOĞLU tarafından armağan edilen el işi tabloyu programa katılan bir veliye hediye eden Bakan SELÇUK, okuldan ayrıldıktan sonra Yaman Dede Orta Öğrenim Erkek Öğrenci Yurdunu da ziyaret ederek yurttaki kalan öğrencilerle bir söyleşi gerçekleştirdi.

OKULUMUZDA BAYRAK DEĞİŞİMİ

Dört yıl önce devraldığı bayrağı Ankara İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı görevine atanması nedeniyle Kadir ÇIRAKOĞLU'na teslim eden okul Müdürümüz Muhammed Fatih ZENGİN, okulumuz öğretmenleri ve öğrencileri ile vedalaştıktan sonra MİHVAK Ailesi olarak da okul müdürümüze bir veda programı organize edildi. Yaptığı konuşmasında okula geldiği ilk gün hissettiği duygular bugün de yaşadığını, her öğretmenin kendisinin görev süresi içerisinde insanüstü bir gayret gösterdiğini söyledi. Ayrıca tüm öğretmenlerden helallik istediğini belirten Muhammed Fatih ZENGİN, gönlünün her daim

Tevfik İleri Anadolu İmam Hatip Lisesine açık olacağını söyledi. Kendisinden sonra bayrağı devralacak olan Sayın Kadir ÇIRAKOĞLU'nun görevi en iyi şekilde devam ettireceğini ifade etti. Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısı ve MİHVAK Başkanı Sinan AKSU da Fatih ZENGİN Hoca'mıza bugüne kadar okulumuz için MİHVAK Ailesi ile birlikte büyük fedakarlıklara imza atan ve okulumuzun hem akademik hem de sportif başarı çitasını her geçen gün yukarıya taşıyan müdürümüze teşekkür ederken, MİHVAK Camiası olarak kendilerinden razı olduğumuzu ve hakkımızı helal ettiğimizi bildirdi ve kendilerinin de bize hakkını helal etmesini istedi.

Kıymetli Müdürümüz Muhammed Fatih ZENGİN Hoca'mıza okulumuz adına yaptığı tüm çalışmalar ve emekleri için bir kez daha teşekkür ediyor, okulumuz yeni müdürü Kadir ÇIRAKOĞLU Hoca'mıza başarılar diliyoruz.

Genç kardeşlerimizi tebrik ediyor, okul yönetimi, öğretmenlerimiz ve ailelere şükranlarımızı sunuyoruz.

Taekwondo 23 Nisan Kupası Ankara Şampiyonası'nda öğrencilerimizden Nisanur ALKAN ve Elifsu DALKILIÇ 1. oldular.

Ordu'da düzenlenen Ortaokullar Taekwondo Bölge Şampiyonası'nda öğrencimiz Nisa Nur ALKAN Birinci, Buğra Murat ŞAFAK Üçüncü olmuştur.

Türkiye Geneli Ufka Yolculuk yarışmasında öğrencilerimizden Beyza Zübeyde KOÇ 110 sorunun tamamını doğru cevaplayarak Türkiye birincisi olmuştur. Öğrencimiz Umre ödülü kazanmıştır.

Okullar Arası Bilek Güreşi Türkiye Şampiyonası 41 ilde 600 sporcunun katılımı ile Ordu ilinde gerçekleşti. Öğrencimiz Musa TABUROĞLU 70+ kg.da sağ kolda Türkiye 1.si, sol kolda ise Türkiye 2.si olarak büyük bir başarı elde etmiştir.

Yenimahalle Müftülüğünce gerçekleştirilen "Çanakkale Şehitlerine Şiirini Ezbere Okuma Liseler Arası Yarışması'nda" Cemile ÖZAYDIN, ilçe birincisi seçilmiştir.

Mehmet Kutay BOZKURT isimli öğrencimiz TÜBİTAK Bilim Olimpiyatları 2. Aşama sınavında ortaokul bilgisayar alanında üstün başarı göstererek bronz madalya almıştır.

Ankara okullar arası Karate Şampiyonası'nda 7/H sınıfı öğrencimiz Elif Rana NURBAKİ Ankara 1.si olmuştur.

Muhammed ODACIOĞLU, Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğü tarafından Anadolu İmam Hatip Liseleri öğrencileri arasında düzenlenen ve Karabük-Safranbolu'da icra edilen "Kur'an'ın Genç Muhafızları" Hafızlık Yarışması'nda 500 tam puan alarak TÜRKİYE ŞAMPİYONU oldu.

Judo yıldız erkekler il müsabakalarında okulumuz öğrencilerinden Musa GÜNER Ankara 3.sü olmuştur.

"Genç Hatipler Hutbe Okuma" yarışmasında öğrencimiz, Ömer Faruk ARSLAN Ankara birincisi oldu. Daha sonra yapılan Ankara, Karabük, Bartın, Bolu, Çankırı, Çorum, Kastamonu, Kırıkkale, Sinop ve Zonguldak'ın da aralarında bulunduğu 10 ayrı ilin birincisi olan hatiplerin katıldığı yarışmada ise 1. bölgenin 1.si olmuştur.

Türkiye Mangala Federasyonu tarafından her yıl düzenli olarak gerçekleştirilen Türkiye Mangala Turnuvası bu yıl okulumuzda yapıldı ve turnuvayı hem genelde hem de kızlarda Hatice Sümeyye KARA kazandı.

TÜBİTAK 2204 Ortaokul Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması'nda öğrencilerimiz Ali Enes DANACI ve Mustafa KURT "Patates kabuğundan biyoplastik üretilmesi ve sentetik kimyasal kullanılmadan antimikrobiyal özellik kazandırılması" adlı araştırma projeleri ile Biyoloji alanında İç Anadolu bölge üçüncüsü olmuşlardır.

KAPAK DOSYASI

KUR'AN-I KERİM

MIHVAK Dergimizin bu sayısında Dosya Konusu olarak “Kur'an-ı Kerim” başlığını seçtik.

“Hayat rehberimiz olan Kur'an-ı Kerim biz muhataplarına ne söylüyor, Kur'an-ı nasıl okumalı, onu nasıl anlamalı ve onun rehberliğinde nasıl yaşamalıyız”, sorularına cevap bulmaya çalıştık. Hiç şüphe yok ki, bu hayat rehberini okumak ve anlamak çok büyük öneme haiz ama asıl önemli olan okuyup anladığımız Kur'an-ı Kerim'le hayatımızı şekillendirmektir.

Şüphesiz Kur'an, okunmak, anlaşılacak ve yaşanmak üzere gönderilmiş bir kitap olmasına rağmen şurası da acı bir gerçektir ki, yıllarca bütün kitapları bir tek kitabı anlamak ve yaşamak için okuyoruz desek de, ana kaynaktan ve asıl kitaptan koptuğumuz, hepimizin malumu.

Ümit ediyoruz ki, bu sayımızda hazırladığımız Dosyamız, Kur'an-ı Kerim'in yeniden okunması, anlaşılması ve yaşanması için, yeni bir dirilişe ve öze dönüş vesilesi olur.

OKU – ANLA – YAŞA

Abdullah YILDIZ

Allah Rasûlü (s.) ve ashabı, günlük hayatı yaşarken; yerken, içerken, ibadet ederken, cihad ederken, ticaret yaparken, mesciddeyken, evdeyken, çarşıdayken... Hep bu “hayatın kitabı” olan Kur’ân’ı merkeze aldılar. Yani akıp giden hayatı Kur’ân’la okudular, Kur’ân’la anladılar ve Kur’ân’la yaşadılar.

Kur’ân-ı Kerim, kendisine iman edenlerin, O’nu gereği gibi okuyup doğru olarak anlamaları ve ortaya koyduğu şaşmaz ilkeler çerçevesinde hem bu dünyada ve hem de ebedi âlemde güzel ve mutlu bir hayat yaşamaları için yüce Rabbimiz tarafından inzal buyuruldu.

Ancak, bu ilahi kitap yine kendi talimatları çerçevesinde okunacak, anlaşılacak ve yaşanacaktır; Peygamber Efendimizin (s.) okuyup-anladığı, ashabına anlatıp öğrettiği ve örnek olarak yaşadığı gibi.

Öyleyse, burada “Peygamber Efendimiz (s.) ve onun kutlu ashâbı Kur’ân-ı Kerim’i nasıl okudular, nasıl anladılar ve nasıl yaşadılar?” sorusu, doğru olarak cevaplanması gereken hayati bir suâl olarak karşımıza çıkar ve elbette bu cevap, bir makalenin sınırlarını kat be kat aşar. O halde, biz burada sadece, meselenin önemine vurgu yapmakla yetinmek durumundayız.

Okumak, Anlamak ve Yaşamak Birbirinden Koparılamaz

Yeri gelmişken, okuma-anlama-yaşama süreçlerinin birbirlerinden ayrıl(a)mazlığı; yani Kur’ân’ı okuyup anlamadan yaşamamanın mümkün olmadığını ve yaşamayı hedeflemeyen bir okuma-anlama çabasının da oryantalistçe bir tavırdan öteye gitmeyeceği hakikatini de hatırlatalım.

Kaldı ki, günlük hayat kategorik olarak akmadığı gibi, “hayatın kitabı” olan Kur’ân-ı Kerim de, mesajları ve ihtiva ettiği konular itibarıyla birbirinden ayrıştırılması ve beşeri ölçülere göre tasnife tabi tutulması pek mümkün olmayan bir bütünlük ve akışkanlık arz eder; azen yaratılış, bazen cennet-cehennem, bazen peygamber kıssaları, bazen ümit ve korku, bazen uyan, bazen imanı konular; bazen ibadet konuları, bazen hukuk, bazen bir başka konu ama her meselenin Allah’ın Zâtı ile ilişkisi...

Bütün bunlar; “hayatın kitabı”nda hayat gibi canlı bir biçimde akar giderler:

İmdi, Allah Rasûlü (s.) ve ashabı, günlük hayatı yaşarken; yerken, içerken, ibadet ederken, cihad ederken, ticaret yaparken, mesciddeyken, evdeyken, çarşıdayken... Hep bu “hayatın kitabı” olan Kur’ân’ı merkeze aldılar. Yani akıp giden hayatı Kur’ân’la okudular; Kur’ân’la anladılar ve Kur’ân’la yaşadılar. Kur’ân-ı Kerim, her konuda onların biricik rehberi ve kılavuzu oldu.

Hiç kuşku yok ki, vahyin bizzat muhatabı olan Allah Rasûlü (s.) ile birlikte, vahyin nazil oluşuna tanıklık eden, Kur’ân âyetlerinin adeta gökten yağmur yağar gibi sağanak sağanak indiği ortamı teneffüs eden ilk nesillerin Kur’ân’ın mesajlarını okuyup doğru olarak anlamaları, algılamaları ve Rabbimizin Kitâb-ı Kerim’inde ebedileştirdiği üzere “semi’nâ ve eta’nâ: işittik ve itaat ettik” şuuruyla hemen uygulayıp hayatlarına aktarmaları, Kıyamet’e kadar gelecek tüm

nesillere model oluşturacak ölümsüz ve eşsiz tecrübeler niteliğindedir.

Onlar, ahlâkı Kur'ân olan Hz. Peygamber'i (s.) "en güzel örnek" kabul ederek "yaşayan Kur'ânlar" oldular. Rasûlüllah (s.) ve kutlu ashâbı, Kur'ân'ın hayata ve tarihe müdahale eden eli, konuşan dili, yaşayan bedeni oldular...

Peygamber Efendimiz (s.) "Yaşayan Kur'ân" İdi

Allahu Teâlâ'nın (c.c), insanlar arasından seçip kutlu peygamberlik vazifesi ile görevlendirdiği Hz. Muhammed (s.); "kitab nedir, iman nedir bilmeyen"¹ ve "kendisine bir kitab indirileceğini ummayan"² ümmi ve emin bir şahsiyet iken, yirmi üç yıllık süreçte kendisine parça parça vahyedilen Kur'ân-ı Kerim'i en güzel şekilde hayatına aktararak, "büyük ahlâk"³ sahibi oldu; tüm insanlık için "en güzel örnek"⁴ ve "âlemlere rahmet"⁵ haline geldi. Onun büyük ve örnek ahlakını, tepeden tırnağa ilmek ilmek dokuyan şey, şüphesiz Kur'ân âyetleri idi.

"Beni Rabbim edeplendirdi ve edebimi de güzel kıldı."⁶ hadis-i şerifi, bu hakikati ifade eder:

O'nun (s.) bu büyük ve örnek ahlâkı, elbette her hâlinde görülür; bütün

ilişkilerine yansır. Onun güzel ahlâkı; ticaret hayatından devlet yönetimine, diplomatik ilişkilerden savaş hukukuna, cami-cemaat âdâbından akrabalık ve komşuluk haklarına kadar bütün iş ve ilişkilerini kapsıyordu.

Yine, "Ben güzel ahlâkı tamamlamak üzere gönderildim."⁷ hadis-i şerifi de, bu büyük, yüce ve kuşatıcı ahlâkı işaret eder:

Ahlâkı Kur'ân olan, Kur'ân'la güzelleşen, Kur'ân'la mükemmelleşen Allah Rasûlü (s.), ashâbının, ümmetinin ve tüm insanlığın kendisini taklit edeceği en kamil bir model haline geldi.

Yüce Rabbimiz (c.c), bu yüzden, sevgi ve rızasını, kutlu Peygamberine (s.) tabi olma şartına bağladı:

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır; çok merhamet edendir."⁸

Hayatın her alanında o mükemmel modele, o en güzel örneğe uymak ve onu taklit etmek...

Ashâb-ı kiram, namazlarını aynen onun gibi ikame ettiler ve sonrakilere öyle aktardılar. Biz de onların aktardığı üzere namazlarımızı aynen O'nun gibi kılarız; şekliyle, huşû ile, ta'dil-i erkânı ile...

O (s.); yetimi, yoksulu gözettiği gibi ashâbına da gözetmeyi emretti; onlar da aynen onun gibi davrandılar: 'Canlan çektığı halde yiyeceklerini yoksula, yetime ve esire verdiler'⁹.

O (s.); nasıl haccettiyse, onlar da hac ibadetlerini aynen O'nun (s.) yaptığı gibi ifa ettiler:

Oruçlarını aynen Rasûlüllah (s.) gibi tuttular; mideleri, gözleri, kulakları ve kalpleri ile...

Cihada O'nunla (s.) birlikte koşular ve bedenlerini O'na (s.) siper ederek birlikte savaştılar:

Duâyı, tevbeyi, istiğfânı, zikri, hamdi, tesbihi, tehlili, tekbiri... O'ndan (s.) öğrendikleri gibi yaptılar:

Ticaretini, siyasetini, kardeşliği, aile ilişkilerini, komşuluğu, oturmaya, kalkmaya, selamlaşmaya; kısaca hayatı Kur'ân'la yaşama âdâbını O'ndan öğrendiler; her alanda adım adım O'nu takip ve taklit ettiler:

Hâsılı onlar; hayatın her alanında iliklerine kadar Kur'ân'ı yaşadılar:

Bugünün Müslümanları da, aynen sahâbe-i kirâm gibi;

Kur'ân'ı gündemlerinin biricik maddesi yaparlarsa...

Bütün iş ve ilişkilerinin merkezine Kur'ân'ı yerleştirirlerse...

Kur'ân'ın hali ile hâllenir ve onun ahkâmıyla amel ederlerse...

Onlar Kur'ân'la oturur, Kur'ân'la kalır, Kur'ân'la yürür, Kur'ân'ı konuşur, Kur'ân'ı yaşarlarsa...

İşte o zaman, o ilk nesli ayağa kaldıran Kur'ân, bu çağın Müslümanlarını da yeneden diriltecektir:

1. Şûra 42/52
2. Kasas 28/86
3. Kalem 68/4
4. Ahzab 33/21
5. Enbiya 21/107
6. Süyûtî, Câmiu's-Sağîr, I/12
7. İmâm Mâlik, Muvattâ, Hüsnü'l-hulk, 8; Beyhâkî, Sünen-i Kübrâ, 10/191
8. Âl-i İmran 3/31
9. İnsan 76/8

KUR'AN-I KERİM ve KURAN-I KERİM'İN FAZİLETİ ÜZERİNE

Bekir CİVRİZ

Kur'an-ı Kerim, Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah tarafından insanları karanlıktan aydınlığa, Allah'ın doğru yoluna çıkarmak için son Peygamber Hz. Muhammed'in (s.a.v.) kalbine, Cebrail (a.s.) aracılığı ile indirilen bir kitaptır.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de Secde Suresi 2. ayetinde " Bu Kitabın Alemlerin Rabbi tarafından indirilmiş olduğunda asla şüphe yoktur." İsrâ Suresinin 105. ve 106. ayetlerinde ise "Biz Kuran'ı hak olarak indirdik, O da hakkı getirdi. Seni de ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Biz onu Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasın diye (ayet ayet, sure sure) ayırdık ve onu peydey pey indirdik" buyurmaktadır.

Nur Dağı'ndan, Hira Mağarası'ndan, Cibril (a.s) vasıtasıyla ve Hz. Muhammed'e (S.A.V) Kur'an güneşi doğdu. Kur'an-ı Kerimin her bir ayeti ayrı ve müstakil bir güneş ışığına sahiptir. Kur'an güneşi, ebediyete kadar akacak olan bu ilahi ve arşa dayanan ışık, kainatın efendisinden başlayarak bahtiyar kişilerin gönüllerine doğru süzölmeye başlamıştır. Kur'an-ı Kerim insanları karanlıktan aydınlığa çıkarır. Yüce Allah, İbrahim Suresi 1. ayetinde "(Bu Kitap), Allah'ın izniyle, insanları karanlıklardan aydınlığa, güçlü ve övülmeğe layık, göklerde ve yerde olanların sahibi Allah'ın yoluna çıkarman için, sana indirdiğim kitaptır." buyurulmuştur.

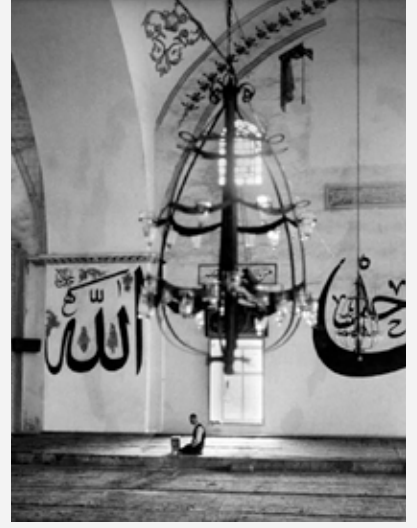
Kur'an-ı Kerim'in inşi, insanlık tarihinin bir dönüm noktasıdır. İnsanlık, haysiyetini kaybeden ve kendi eliyle yaptığı putlara tapmaya başlayan ve kız çocuklarını diri diri toprağa gömen insanlık, Kur'an'ın gelişyle yepyeni bir hayata kavuşmuş ve hakiki mabudunu bulmuştur.

Kur'an-ı Kerim imanın hayat suyudur, kalbe cila, gönüle şifa, gözlere nur ve sürürdür.

Peygamberler Peygamberi Rasulullah (S.A.V) Efendimizi "Alemlere Rahmet" olma neşesine yükselten Kur'an'dır. İsrâ Suresi 82. ayetinde Yüce Allah: "Biz Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki, o müminler için bir şifa, bir rahmettir..." buyurmuştur.

Sevgili Peygamberimiz (S.A.V) Veda Haccı'nda irad ettiği hutbesinde "Ben size öyle bir şey bıraktım ki, onlara sınıksız sanlırsanız asla dalalet düşmez, sapmazsınız: Bunlar Allah'ın kitabı ve Rasulullah'ın sünnetidir" buyurmuşlardır. Bana verilen mucize, Allah'ın bana vahyettiği; Kur'an'dır. Ahlak ve edebin en yükseği ondadır. Eriş ve yükselişlerin miracı ondadır. İnsanlığın muhtaç olduğu her şey Kur'an'dadır. Yüce Allah İsrâ Suresi'nin 9. ayetinde "Kuşkusuz bu Kur'an en doğru olana iletir; dünya ve ahiret için yararlı işler yapan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler." buyurmaktadır. Hicr Suresi 9. Ayetinde "Kesin olarak bilirsiniz ki bu kitabı kuşkusuz biz indirdik ve onu mutlaka koruyan da yine biziz.", Nisa Suresi 174. ayetinde: "Ey insanlar! Şüphesiz size Rabbinizden kesin bir delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik.", Nahl Suresi 89. ayetinde: "Bu kitabı sana her konuda açıklama getiren bir rehber, bir hidayet ve rahmet kaynağı, Allah'a gönülden bağlananlar için bir müjde olarak indirdik", Yunus Suresi 57. Ayette: "Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, kalplerdeki hastalıklara bir şifa, inananlara bir rehber ve rahmet gelmiştir." buyurulmuştur.

Dünya ve ahiret mutluluğumuzu sağ-

layacak ve bize şefaathçi olacak Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeli ve Allah'ın bizlere emrettiği şekilde yaşamalıyız. Ancak günümüz Müslümanının zihni, inanç ve amellerini bozucu fikirlerle o kadar dolu ki, insanımız helal ve haramın ne olduğunu anlamaz veya anlamak istemez duruma gelmiştir. İnanan kimseler de kendisine hidayet rehberi olacak Kur'an'dan doğrudan doğruya temas zevkinden mahrum olduğundan, Kur'an'ın esaslarını yaşayışında uygulayamamaktadır.

Bugünün Müslümanının kafası o kadar din dışı şeylerle meşgul edilmektedir ki, onlardan bir kısmı dine önem vermemekte, diğer bir kısmı ise aslı olmayan şeyleri de din olarak görmektedir. Yazımızı Mehmet Akif ERSOY'un şiiriyle sonlandıralım:

İnmemiştir hele Kuran bunu hakıyla bilin

Ne mezarlıkta okunmak ne fal bakmak için.

KUR'AN SOFRASINDAN NASİPLENMEK

Doç. Dr. Ülfet GÖRGÜLÜ

Ne kadar gıdalansak hiç dokunmayacak, rahatsızlık vermeyecek, bilakis ruha şifa, kalbe inşirah olacak bir ilahi maide Kur'an bizim için.

Bir vakit havariler; "Ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun, bize doğru söylediğini bilelim ve ona, gözleriyle görmüş şahitler olalım." diyerek Hz. İsa (as)'dan Rabbine dua etmesini ve kendilerine gökten bir sofrayı indirmesini istemişlerdi. Bunun üzerine Hz. İsa (as); "Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofrayı indir ki, bizim için, geçmiş ve geleceğimiz için bayram ve senden bir ayet olsun. Bizi rızıklandır. Zaten Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın." diyerek Allah'a yakarmış ve Yüce Allah, Resulünün bu samimi niyazına bir maide ile icabet eylemişti.¹

Bizler o gün Hz. İsa Peygamberimize ve havarilerine indirilen gök sofrasında hangi nimetlerin ikram edildiğini bilmiyoruz. Ancak biliyor ve iman ediyoruz ki Rabbimizin âlemlere rahmet Hz. Muhammed Mustafa'sına (sas) ve kutsal nebi aracılığıyla bizlere, ahir zaman insanlığına inzal ettiği sofradan daha kıymetlisi ve onun nimetlerinden daha lezzetlisi indirilmemiştir. Sahabî efendilerimizin beyanlarıyla, "Kur'an, Allah'ın yeryüzündeki ziyafet sofrasıdır."²

Zikir'dir O, insanlığa varoluş gayesini, hak ve hakikati hatırlatan. Kitap'tır O, sadece sahifelerde değil müminin gönül levhinde de yazılı olan. Furkan'dır O, hakla batılı, iyile kötüyü fark ettiren. Kur'an'dır O, okundukça lafzına, idrak edildikçe manasına doyumlayan.

Kur'an'ın nüzul ettiği Ramazan ikliminde, bir yandan oruçla nefsimizi terbiye etmeye çalışırken, diğer taraftan yazın bu uzun günlerinde gün boyu açlığın ve susuzluğun tesiriyle iftar sofrasında ölçüyü kaçırabiliyor, "keşke daha az yiyip içseydim" diyebiliyoruz. Fazla

yemekten rahatsız oluyor, bunun verdiği ağırlığın etkisiyle kimi zaman teravih namazlarından taviz verebiliyoruz. Oysa midemizi tıka basa doyurmaya tezat ruhumuzun açlığının farkında bile olmuyoruz çoğu zaman. Olmuyoruz ki onu doyurmak için Kur'an sofrasına yönelelim. Üstelik ne kadar gıdalansak hiç dokunmayacak, rahatsızlık vermeyecek, bilakis ruha şifa, kalbe inşirah olacak bir ilahi maide Kur'an bizim için. El-hak, Allah Teâlâ'nın biz kullanna rahmet ve şefkatinin en büyük tecellilerinden biridir hiç şüphesiz yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim. İnsanları, inançsızlığın karanlıklarından hidayetin aydınlığına çıkararak, dünya ve ahiret mutluluğuna eriştiren ilahi mesajdır o. İnsan; "Ben kimim?", "Nereden geldim?", "Nereye gidiyorum?", "Yaratılış gayem nedir?" gibi hayati sorularının cevabını Kur'an'da bulmaktadır. Kur'an, umutsuzluğumuz-

da bize umut aşlar: Manevi sıkıntılarımıza şifa sunar. Bize ebedi saadet ve kurtuluşun yolunu gösterir: Tilavetiyle gönüllerimize huzur verir. Tefekkürüyle önümüzde nice hikmet kapıları açar: O, Allah'ın, insanı muhatap alması, yarattığı kuluyla konuşmasıdır: Kur'an ilahi hitaptır. Bu hitap, levh-i mahfuzdan yeryüzündekilere ikram olunduğunda bir taraftan mevcut malzemelere yazılarak kitap halini alırken, diğer taraftan da yaşanarak canlılık ve dinamizmin kaynağı olmuştur. Bu üstün özelliklerine Kur'an bizzat kendisi şahitlik etmekte ve tüm insanlığa şöyle seslenmektedir: "Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifa ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi."³

Şüphesiz Kur'an, okunmak, anlaşılacak ve yaşanmak üzere gönderilmiş bir kitaptır. Fâtiha'dan başlayıp Nâs suresiyle

tamamlanan bu hayat rehberimiz bizi şirkten, zulümden ve her türlü nefsanî sapmalardan sakındırmakta, Allah'a şeksiz iman ve tam bir teslimiyetin yolunu göstermekte, kutlu nebilerin hayatından kıssalarla bugünümüze ölümsüz örnekler taşımaktadır. Ölümü ve ahireti sıkça hatırlatarak, hesabını verebileceğimiz bir hayatı yaşamamın uyansını yapmaktadır. O, bir yandan namaz, oruç, zekât, hac, kurban ve dua gibi ibadetleri yerine getirerek Rabbimize yaklaşmanın, diğer yandan sabır, doğruluk, yardımlaşma, af, adalet ve merhamet gibi ahlaki erdemlerle donanarak örnek bir fert ve toplum olmanın bilincini aşılamaktadır. Kısaca Kur'an, Yüce Mevlamızın vahiy ile hayatımızı yönlendirmesidir.

Hal böyle iken şimdi soralım kendimize, Kur'an hayatımızın neresinde? Gün içinde Kur'an'ı elimize kaç defa alıyoruz? Biz gerçekten Kur'an okuyor muyuz? Sadece Ramazan aylarında değil, Allah'ın bize lütfettiği her gün mushafın kapağını açıp onun bizimle konuşmasına, ilahi hakikatleri bize duyurmasına fırsat tanıyor muyuz? Yoksa Kur'anımızı kütüphanemizde, raflardan birinde melûl, mahzun bekletip duruyor muyuz?

Oysa Kur'an'ın okunmaya değilse de, bizim onu okumaya ne çok ihtiyacımız var. Lisanımız kelimullah ile şereflemeye, gönlümüz kitabullah ile tenvir olmaya muhtaç. Kur'an'ı tertîl üzere okumak gerekir.⁴ İnciyi ipe dizercesine, her bir ayetin hakkını vere vere okumaya, anlamaya çalıştıkça, biz Kur'an'ı seslerimizle süslediğimiz⁵ Kur'anımız da bizi süsleyip güzelleştirecektir.

Fahr-i Kâinat Efendimizin yaptığı gibi Kerim Kitabımızla canlı bir iletişim kurabilmek, onu hayatımızın rehberi yapabilmek, sözlerin en güzeline⁶ ve en doğrusuna⁷ uyarak ömrümüzü bereketlendirip ahiretimize yatırım yapabilmek hepimizin en ulvi gayesi olmalı değil mi?

Kur'an'ın okunmaya değilse de, bizim onu okumaya ne çok ihtiyacımız var. Lisanımız kelimullah ile şereflemeye, gönlümüz kitabullah ile tenvir olmaya muhtaç.

Öfkemiz galebe çaldığında; "O takva sahipleri ki öfkelerini yutarlar."⁸ ayetiyle kendimize çekidüzen verebilmek... Bir sıkıntıya, dara düştüğümüzde, "Bana dua edin, duanıza icabet edeyim."⁹ çağrısıyla Hakka yönelmek... Sorunlarımızı çözümsüz, kendimizi çaresiz hissettiğimiz, Yusuf (as) misali kuyuya düştüğümüz demde, "Ey iman edenler! Sabır ve namaz ile Allah'tan yardım isteyin. Çünkü Allah muhakkak ki sabredenlerle beraberdir."¹⁰ ayetine sanılarak nefsin kör kuyularından iman ve itaatın aydınlığına erişmek... Kin ve nefretin kalbimizi işgal etmeye başladığı vakitlerde, "Onlar ki insanları affederler."¹¹ beyanına kulak vererek gönlümüzü kasavetten kurtarıp, affetmenin eşsiz hafifliğini yaşayabilmek. Gözümüz bir dem harama kayacak, nefsi emarenin şehvi telkinleriyle şeytan yolumuza tuzak kuracak olsa, "Müminlere söyle, bakışlarını haramdan sakınsınlar."¹² emri ilahisine uyarak gözümlüğün perdesini indirebilmek, narı-cehimden azad olmak..

Velhasıl sevincimizde, kederimizde, varlığımızda, darlığımızda, düğünümüzde, cenazemizde gündelik hayatın her anında, "Biz Kur'an'ı müminler için şifa ve rahmet olarak indiriyoruz."¹³ ayetin rehberliğinde Kur'an ile hemhal olsak, "Şüphesiz namazım, (her türlü) ibadetim, hayatım ve ölümüm alemlerin rabbi olan Allah içindir."¹³ diyerek Rabbimize teslimiyetin huzuruna ersek. Peygamber Efendimizin; "Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğreteninizdir."¹⁴ hadisine uyarak en hayırlılardan olmak için yarışsak. İçinde Kur'an'dan bir şey bulunmayan kimsenin harab olmuş bir eve benzediği¹⁵, Yüce Rabbimizin Kur'an'la amel edenleri yücelteceği, ona uymayanları ise geri bırakacağı¹⁶ nebevi ikazlarını kulağımıza küpe yapsak.

Sonsuz şükürler olsun ki, Mevla bize merhamet etmiş de hem alemlere rahmet Efendimizi hem inananlara yol haritası Kur'an-ı Kerim'i göndermiş! Ya Kerim Kitabımız olmasaydı biz ne yapardık, halimiz nice olurdu?

1. Mâide, 5/112-115.
2. Dârimî, Fedâilü'l-Kur'an,
3. Yunus, 10/57.
4. Müzzemmil, 73/4.
5. Ebû Dâvûd, Vitr, 20.
6. Nesâî, İdeyn, 22.
7. Âl-i İmran, 3/134.
8. Mü'min, 40/60.
9. Bakara, 2/153.
10. Âl-i İmran, 3/134.
11. Nûr, 24/30-31.
12. İsrâ, 17/82.
13. En'am, 6/162.
14. Buhârî, Fedâilü'l-Kur'an, 21.
15. Tirmizî, Sevâbu'l-Kur'an, 18.
16. Müslim, Müsâfirîn, 269.

KUR'ÂN-I KERÎM'İ YORMADAN OKUMALIYIZ

Prof. Dr. Mehmet Akif KOÇ

Mukaddes kitabımız yalnızca biz Müslümanların değil aynı zamanda dünyanın gündemindedir. Diğer semavi dinlerin kitaplarıyla mukayese edildiğinde daha yakın bir dönemden günümüze intikal etmesi, onlardan bahsetmesi ve onları değerlendirmesi yanında tilavetine ilişkin estetik bir çekiciliğinin bulunması özellikle dikkat çekmektedir. Ramazan münasebetiyle Kur'an, her zamankinden daha fazla hatırlanmaktadır: Mâlum, ramazan onun nazil olmaya başladığı özel bir aydır.

Ülkemizdeki baskın Müslüman çoğunluğun Kur'an karşısında sabit/geleceksel bir duruşu vardır. İnsanlar söz gelimi pazartesi, perşembe geceleri Yasin-Tebârake okuyarak; kendi kendilerine ya da bir hoca nezaretinde hatim takip ederek Kur'an ile ilişkilerini devam ettirirler. Aynı türden bir ilişkiyi ramazan aylarında mukabelelere katılarak daha yoğun yaşarlar. Kur'an ile bu

tür bir temasın üst sınırını hatimle teravih namazlarının coşkusunu paylaşmak oluşturur:

Mezkur geleneksel duruşun ötesinde aktif/yeni tür bir İslami bilinçlenme tesiri altında bulunan sayısı meçhul kesimin Kur'an ile ilişkisinde –tabii ki– karmaşık sorunlar gözlenmektedir. Kur'an kendisini 'anlaşılması basit' bir hitap olarak takdim ettiği halde sureler, ayetler, kelimeler etrafında ortaya çıkan tartışmalar çoğu defa rahatsızlık verecek boyutlara ulaşabilmektedir. Kur'an'ın çelişkiden korunmuşluğu ilahi bir teminat altındayken bu kargaşanın sebebi acaba nedir? Kimilerine göre Kur'an tamamıyla anlaşılması mümkün olmayan sırlar ve gizemlerle yüklü mistik bir sürprizler hazinesi; kimilerine göre gelmiş ve gelecek bütün ilimleri içinde deruhte eden bir bilimler atlası; kimilerine göre devlet kurmak için acımadan/kuralsız şiddet kullanmanın

meşruiyetini sağlayan siyasi bir manifesto; kimilerine göre meallerinden okunduğunda dahi ilave bilgi, tecrübe, ihtisas gerektirmeksizin 'âlim' yapan sihirli bir değnek; kimilerine göre de –bir öncekinin aksine– geçmiş alimlerimizin ortaya koydukları 'din'e tabi olmakla 'okumuş', 'yararlanmış' ve böylece de kendisine karşı görevimizi yapmış sayılabacağımız zaten bizi aşan en temel dini kaynaktır.

İnsanların Kur'an'a 'kendi doğrularını onaylattırma' çabaları Kur'an algımızı olumsuz yönde etkilemektedir. Daha işin en başında "Hüküm Allah'ındır" ayet ibaresi Hz. Ali'nin katli yönünde istismar edilebilmişse bugün 'Ben demiyorum Kur'an diyor' türünden söylemlere sorgusuz sualsiz nasıl teslim olabiliriz? Demek ki, ayet okumak ya da ayete dayandığını iddia etmek doğru yolda olmanın garantisi değildir. Anlaşılan o ki, hidayet üzere olmak ayeti

doğru anlayarak ona tabi olmaktan geçmektedir.

Kur'an'ı anlamak konusunda öncelikle mütevazı olmak gerekir. Kur'an kibirli olanlara kapılarını daima kapatır. Şeytanın ve müşriklerin önde gelen suçlarından birisi unutmayalım ki kibirli olmalarıydı. Bugüne kadar 'x ayeti doğru anlaşılmamış ben doğru anlıyorum' edası hiç kimseye itibar kazandırmaz. O halde ne yapmalıyız?

Kur'an'ı ilk muhataplarının nasıl anladığını kavramamızı sağlayacak tefsir birikimine sahibiz. Her metin doğrudan muhatabı en doğru anlama avantajına sahiptir ve Kur'an da bunun istisnası değildir. O halde mukaddes kitabımızı tarihinden ve ayetlerinin nüzul bağlamlarından kopararak anlamaya çalışmak öncelikle kaçınılması gereken bir yanlışlıktır. Hele Rasûlullah'ın sîretinden bağımsız bir Kur'an anlayışı tamamıyla boşa kalır. Söz gelimi, Kur'an'da Yahudilerle ilgili birçok ayet var. Peki Rasulullah Yahudilerle nasıl bir ilişkiye girdi? Onlarla savaştı. Onlarla sorunsuz bir komşuluk yaptı. Onlardan birisinin cenazesi önünden geçerken sahâbîleri şaşırtdı; ayağa kalkarak saygı gösterdi. Demek ki, Rasulullah'ın yani İslam'ın Yahudilerle standart bir ilişki biçiminden söz edemeyiz. Bir devlet başkanı olarak devlete ihanet eden vatandaşlarla savaştı. Bu vatandaşlar Yahudi idiler. Başka bir dine mensup da olabilirlerdi. Evinin hemen bitişiğinde mülk sahibi olan bir Yahudi'ye ideal

Kur'an'ı anlamanın seviyeleri vardır. Meal okuyan bir Müslüman Cenâb-ı Hakk'ın kendisinden ne istediğini anlar. Ancak daha ileri bir anlama faaliyeti tabii ki başta Arapça ve tefsir usulü bilgisini gerektirir.

bir komşuluk yaptı. Vefat eden bir Yahudiye insan haysiyetini dikkate alarak saygı gösterdi. Yani Rasûlullah makul davrandı. Sürpriz yapmadı. Erdemli hareket etti.

Kur'an'ı anlamanın seviyeleri vardır. Meal okuyan bir Müslüman, Cenâb-ı Hakk'ın kendisinden ne istediğini anlar. Ancak daha ileri bir anlama faaliyeti tabii ki başta Arapça ve tefsir usulü bilgisini gerektirir. İlgili rivayet müktesebatına vukûfiyet bu tür bir anlamanın kaçınılmaz şartıdır. Bütün bunlar, nüzul süreci ile aramızdaki zaman aralığının yol açabileceği yanlış anlamaları bertaraf edebilmek için gereklidir. Yoksa Kur'an tabiatı itibarıyla –makalenin başında da zikredildiği gibi– anlaşılması basit bir kitaptır.

Ayetlerin mümkün olan en erken

muhataplanınca nasıl anlaşıldığı ortaya çıkınca daha üst düzey bir faaliyet ihtiyacı ortaya çıkar. O da manaların güncelleştirilmesi; yani ayetlerin yaşadığımız hayata tetâbukunun sağlanmasıdır. Yani yapılması gereken Kur'an'da geçen 'fir'avn'un 'nefis' ya da 'televizyon' olduğunu söylemek gibi fantastik/gülünç/garip tahriflere gitmek değildir. Kur'an'ın anlattığı etten-kemikten, olumsuz özellikleriyle öne çıkan tarihi şahsiyetin/prototipin bugünkü benzerlerini belirlemek, Müslümanları uyarmak, 'ne bu özellikleri taşıyan, ne de bu özellikleri taşıyanların yolundan gidin' mesajını vermektir. Vahiy sürecini takip eden ilk üç asırda 'tefsir' Kur'an'ı anlamak için yürütülen faaliyetin ismi idi. Kur'an'ı anlamadığınızda 'tefsir' yapardınız. Daha sonra 'dirâyet' alanının kurasız/rastgele her yeri kaplaması ile 'tefsir', Kur'an'ı anladıktan sonra başlayan bir faaliyetin adı oldu. Yani siz bir ayeti anlıyorsunuz, daha sonra bu ayete acaba kaç tane daha mana verebilirim/gyidirebilirim diye 'mâhirâne!' bir çaba içine giriyorsunuz. Buna da tefsir diyorsunuz. Aslında mukaddes kitabımızı yoruyor; tahrif ediyorsunuz. Ne dersiniz, günümüz Müslümanının Kur'an konusundaki kafa karışıklığının arkasında bu yanlış tasavvurun hatırı sayılır bir etkisi yok mudur? Eğer öyleyse, vahyi takip eden ilk asırların basit/saf/makul çizgisini tekrar yakalamaya çalışmak gerekmez mi?

ÖMRÜNÜ KUR'AN ÇALIŞMALARINA ADAMIŞ BİR ÇINAR:

HASAN TAHSİN FEYİZLİ

Mücahit CIVRİZ

Hasan Tahsin FEYİZLİ. Türkiye'nin en çok okunan Kur'an meali olan Feyzü'l-Furkân Kitabının müellifi. O bir hoca, öğretmen, mütercim, elektrik mühendisi, akademisyen ve bir de mucit! 1934 yılında hayata gözlerini açan FEYİZLİ; hayatının her saniyesini Kur'an çalışmalarının bereketi ile dolu dolu yaşamış. Biz hâlâ "yaş otuzbeş, yolun yarısı eder" mısralarını mırıldanalım, "yaş yetmiş, iş bitmiş" sözünün arkasına sığılalım... Hocamız, Rabbim sağlıklı bereketli, ömürler ihсан eylesin, bugün ilerleyen yaşına rağmen ilmi araştırmalara, öğrenci yetiştirmeye, sohbetlerine ve Ankara'nın manevi iklimini yükseltmeye devam ediyor.

Bazı insanların hayatlarını ibretle, gururla okuruz. Bu okumalar bende aynı zamanda biraz mahcubiyet ve utanmaya da neden olur. Zira zaman zaman şikayet ettiğimiz, beğenmediğimiz hayatlarımız karşısında böylesine insanların hayatlarını, mücadelelerini ve ortaya koydukları eserleri okuduğumuzda insan sormadan edemiyor; bizimkisi de hayat mı diye? Bu tarz insanlar kıymetli oldukları için mi böylesine değerli eserler veriyorlar yoksa kıymetli eserlere niyet aldıkları için mi Rabbimiz bu insanların hayatlarını bereketlendiriyor ve kıymetlendiriyor bilinmez ama ortaya çıkan bir gerçek

var: karşımızda 85 yaşında bir delikanlı Hocamız var ve Rabbimizden Hocamıza bu kutlu ilim yolunda nice bereketli seneler ihسان etmesini diliyoruz.

Yakılmamış ve Gömülmemiş Bir Kur'an İle

Hasan Tahsin Feyizli Hocamız 1934 yılında Kırşehir Aşıkpaşa Mahallesinde gözlerini açar bu dünyaya. Cumhuriyetin kuruluşunun ilk yıllarıdır. Öksüz büyüyen ve yokluklarla mücadele içerisinde bir hayat süren ve bu nedenle okumaktan da mahrum olan bir babanın oğlu olmasına rağmen aile etrafında, komşularında o pek çok yerde rastladığımız Anadolu Bilgeliliği sayesinde

de küçük yaşlarda Osmanlıca eserlerle tanışır. Her ne kadar evlerine gelen misafirlerin okudukları dua kitaplarını okuyamasa da bu eserler onun o küçük dünyasına ilk tohumların atılmasını sağlar. O yıllarda ayrıca kuran harflerinin okunmasının, dinlenmesinin yasak oluşu ve yürütülen bu "gizli faaliyetlerde" her an baskın yapma arzusunda olan devlet görevlilerine karşı bekçilik görevi de ifa eder.

40'lı yılların din ve dindarlar açısından oldukça hüzünlü ve ıstıraplı olduğu günlerde babası belki de yakılmayan ve gömülmemeyen ender bir Kur'an elifba'sı ile gelir bir gün. Hocamızın Kur'an

ile bitmeyecek bir aşkla devam eden öğrenme ve öğretme sürecinin de başlangıcıdır aslında bu geliş. Mahallelerinde ikamet eden bir hocafendinin aile efradından bir kişi gibi eve gelip gitmeleri sayesinde Hocamız kısa sürede Kur'an okumayı öğrenir. Ardından çok partili hayata geçiş denemeleri vesilesiyle, Halk Partisi bir nebze halkın yanında yer alıyor izlenimi vermek için 1946 yılında Kırşehir'de Kur'an Kursu açılmasına izin verir. Bu kursun açılmasına çok sevinen hocamız, o gün kararını verir; hafız olacaktır. Kararını babası ile paylaşınca bir miktar itiraz ile de karşılaşır hani. Zira babası ortaokula gitmesi isteğini ifade etse de, oğlunun kararlı duruşu karşısında o da isteğini yerine getirmek durumunda kalır. Kurs her ne kadar hocamızın beklentilerinin tamamını karşılamasa da çıktığı bu ilim yolunda güzellikleri aramaya devam eder. Nasıl ezber yapılacağını, tecvidli okumayı kendi gayretleri ile öğrenme çabası karşısında, karşılarına bir gün, daha sonra ağır ceza hâkimi olduğunu öğrendikleri birisini çıkarır Allah. O hâkimin evinde gizli gizli tecvidli Kur'an okumayı öğrenir ve geliştirir birkaç arkadaşı ile. Kırşehir sonrasında Kur'an eğitimi İstanbul'da devam eder. Bu süreçte hafızlığını da tamamlar ancak eğitim hayatının en güzel yılları için bir süre daha bekleme-si gerekmektedir.

1950 seçimlerinden sonra iktidara gelen Demokrat Parti, halka verdiği sözü tutarak İmam Hatip Okulları'nı iktidarının ilk yılında açar. Hayatına bambaşka bir bakış açısı katacak yepyeni bir dönem de bu şekilde başlamış olur.

Okul müdürü, hepimizin ismini yakından bildiği, Rahmetli Celalettin ÖKTEN Hocaefendi'dir. Ömer Nasuhi BİLMEN, Ali Rıza SAĞMAN, Bekir Haki Efendi, Ahmet DAVUDOĞLU, Mahir İZ, Zekai KONRAPA, Nurettin TOPÇU gibi birbirinden kıymetli hocalardan ders alır İmam Hatip yıllarında. İmam Hatip Okulunun yoğun eğitimi ile birlikte ilim talebesi vasfından hayatının hiçbir anında vazgeçmeyen hocamız, haftada üç gün Fransız Konsolosluluğuna giderek Fransızca da öğrenir. Okulun son yıllarında hem biraz merakı hem de İmam Hatip Okulları ve mezunları için bir yasaklama gelebilir ihtiyatı ile lise elektrik bölümü okumaya da karar verir. Günümüzün bir nevi açıköğretimi mahiyetinde olan Mektupla Öğretim Merkezi aracılığıyla elektrik bölümünden mezun olur. Teknik Meslek Yüksek Okulu Elektrik Bölümünü de bitirerek elektrik mühendisi olur. Ardından Yüksek İslam Enstitüsünü bitirir, kaydolar ve buranın da ilk mezunlarından olur hocamız.

Bitmek Bilmeyen Bir Öğrenme Aşkı

Üniversite eğitimi sonrasında hocamız

İstanbul'dan ayrılarak Gaziantep'de öğretmen olarak göreve başlar. Burada da öğrenme iştiyaki hiç azalmayan hocamız Kilis'te bir kurra hafız olduğunu öğrenince, 2 yıl dur durak bilmeden Kilis'e gidip gelir kıraatını geliştirme maksadıyla. Antep'te makamları öğrenim düşüncesi ile musiki derneğine de devam eder.

Daha sonra Ankara günleri başlar hocamızın. Aldığı elektrik eğitiminin neticesi olarak bir dükkan açar Ankara'da. Ne var ki, ticaretin ilmi çalışmalara engel olduğunu düşünmeye başladığında hiç tereddüt etmeden ve ailesinden gelen itirazlara aldınış etmeden dükkanı kapatma kararı alır. Bu esnada Ankara Merkez İmam Hatip Lisesinde de öğretmenlik yapar.

Bu karar sonrasında Hocamızın yoğun tercüme ve telif çalışmaları başlar. Hasan El Muhammed Makluf'un İslam'da Miras Hukuku, Abdulkadir Udeh'in İslamda Mal ve İdare, Ahmet Cevdet Paşa'nın Mi'yar-ı Sedat, Ahmet Hamdi Akseki'nin İslam-Fıtnı Tabii ve Umumi Bir Dindir, Fıkh-ı Ekber ve Akaid-i Nesefti gibi kitap çalışmaları ardından kendisine bir Kur'an meali yazması teklif edilir. Dört yıl süren yoğun bir emek neticesinde, bugüne kadar en fazla satılan mealler arasında yer alan eseri ortaya çıkar; Feyzül-Furkân.

Öğretmenlik ve ilmi çalışmalarına Ankara'da devam ederken yurtdışından bir teklif alır hocamız. İrşad faaliyetleri nedeniyle gelen bu davete icabet ederek 1985-2004 yılları arasında Almanya, İsviçre ve Hollanda'da çalışmalarına devam eder. Bu esnada Almanca'yı da öğrenir. Hocamız bu çalışmalar esnasında akademik kariyer yapmayı da düşünmüştür ülkemizde ancak İmam Hatip Lisesi mezunu olduğu için İlahiyat Fakültesine o yıllarda alınmadığından bu hedefine başlangıçta erişemez. Belli bir yaş sonrası asistanlık da yapamayacağı için Hocamız için bu konu kapanmış görünmektedir; ancak bir

süreliliğine. Türkiye'ye dönüş yaptığında Hollanda'da Rotterdam İslam Üniversitesi'nde yüksek lisans yapma kararı alır. Kabul için istenen şartlardan biri de dil şartıdır ve Hocamız 70 yaşında Flemenkçe kursuna kayıt olur. Evet yanlış okumadınız, 70 yaşında Flemenkçe kursu. Bu nasıl bir azim Allah'im! 2007 yılında yüksek lisansını, 2012 yılında ise doktorasını tamamlar. Doktorasını tamamladığında yaşı 78 imiş hocamızın. 2013 yılında doçentliğini alan hocamız, 2015 yılında ise prof. unvanına erişir. Üstelik doçentlik tezinde Türkiye'de ilk kez yapılan bir çalışma ile 'Kıraat-ı Aşere' konusunu çalışır hocamız. Yani ortaya konan eserler sadece akademik bir titir için değil, akademik camiaya ciddi katkılar sunan çalışmalar ile yapılır.

Tefsir Profesörü ve Bir Elektrik Mucidi

Hocamızın çalışmaları ikinci yüksek okul tahsilini yaptığı elektrik alanında da dur durak bilmeden devam eder ve elektrik motorlarının geliştirilmesi

ile ilgili projeler geliştirir. Bu konuda TÜBİTAK gibi devlet kurumlarının da ilgilendiği projeler de yapar hocamız. Elektrikli motorların yanmasını engelleyen bir aparat sayesinde fiyat ve hacim artmadan bir geliştirme sağlamış hocamız. Seri üretim için gün sayıyor proje.

85 Yaşında Koca Bir Çınar

Karşımızda 85 yaşında koca bir çınar duruyor. Ömrü boyunca gerek İmam Hatip Okullarında yetiştirdiği binlerce öğrencisi, sohbet halkalarından nasiplenen onbinlerce seveni, Feyzül-Furkan meal tefsir kitabının binlerce okuyucusu ile hocamız, ömür boyu öğrenme ve öğretme misyonunun ne kadar önemli olduğunu bizzat yaşayarak bizlere gösteriyor ve müthiş bir ufuk açıyor. Modern teknolojik imkanların gündelik yaşantımızı inanılmaz kolaylaştırdığı hayatlarımıza daha fazla ilim, öğrenme ve öğretme misyonumuzun girmesi gerektiğini bir kez daha hatırlatıyor bizlere. Genç

yaşlanımıza rağmen çeşitli mazeretler üreterek kaçtığımız, "bizden geçti artık" dediğimiz nice bahanelere karşı, ilerleyen yaşına aldınış etmeden yeni diller öğrenmesi, yeni bir akademik uğraş içerisinde olması, iki gününü eşit kılmadan çalışma gayreti, bizlere çok şey söylüyor aslında.

Hocamız; "Kur'an, her an, her gün, her sene iniyor tazeliğindedir, Kur'an'ı anlama sorumluluğu, okuma sorumluluğundan daha fazladır. Kur'an oku sevap, anla hayat! Kur'an'a saygımız çok ama Kur'an'dan bilgimiz yok." diyor. Onun Kur'an ile irtibatı, yaşamının her anına canlılık ve üretkenlik olarak sirayet etmiş.

Biz de elimizdeki müthiş yaşam kaynağı Kur'an-ı Kerim ile yepyeni bir diriliş ve tazelenmeye bugünden başlama kararı alsak, ne dersiniz?

E hadi vira Bismillah diyelim mi o zaman!

Feyzül-Furkân Açıklamalı Kur'ân-ı Kerîm Meali'nden

"Allah var" deyip de yokmuş gibi yaşamamanın, Kur'an'a inandığını söyleyip de Kur'an'sız bir yaşantının doğuracağı tehlikeden kendimizi ve neslimizi korumak mecburiyetindeyiz.

Tarihte Müslümanların temiz, parlak ve örnek devirleri, Kur'an'a sadece sözle değil, kalpleriyle bağlanmaları ve öylece yaşamalarıyla mümkün olmuştur. Çünkü Kur'an'da Allah'ı, kendisinin bildirdiği şekilde bilmenin ve O'na kulluğun öğretisi var, ahlâk var, hürriyet esasları var, insanlar arası eşitlik ilkesi var, kral tannların değil, takvânın üstünlüğü var, sosyal hayatta fert ve toplumun uyması gereken köklü kurallar var. Bunlar olmadan insanlık ve hatta Müslümanlık diye ortaya çıkanlar bile, nefislerinin/hevâlarının sürüklediği haksız davranışlardan, zulümden ve vahşetten kurtulamayacaklardır.

İslâm dünyasının bir türlü kendine gelememesinin asıl sebebi, Kur'an'dan ve onun uygulaması olan Sünnetten gereği gibi faydalanmamasıdır. Midesi ağrıyan kimsenin ilaç içmesi gerekirken, derisinin üstüne merhem sürmesi gibidir. Bundan dolayı toplumlarda göze çarpan anarşi ve ahlâk erozyonunun hepsi Kur'an kültür ve ahlâkından uzaklaşmanın, İslâm'ı kendi anlayışımıza göre yaşamamızın bir neticesidir. Ehl-i Kitab'ın en önemli sapma nedeni kendilerine gelen ilâhî vahyi atmaları, onu görmezlikden gelmeleri, işlerine gelmeyen kısımlarını tahrif etmeleri/değiştirmeleri ve bozmaları olmuştur.

Bütün kitap ve dinleri içine alan, son ilâhî kitabımız Kur'an-ı Kerîm, sadece zihnimize hitap eden ve zihnen ilgi duymak ve inandığımızı söylemekle yetinmemiz gereken bir kitap değildir. O, bütün eylemlerimizde kendisine yönelmemiz ve yaşantımızda uygulamamız gereken bir kitaptır. Çünkü katılmış/taşlaşmış kalpler onunla yumuşar, çağlara açılan yol bu hakikat nûruyla aydınlanır.

Bunun için şimdiye kadar eksik olarak ve taklit yoluyla aldığımız/öğrendiğimiz atalar müslümanlığından, artık İslâm'ın öğördüğü Kur'an ve Sünnetin müslümanlığında devam etmek mecburiyetindeyiz. Kalplerin şifası ve toplumun arınıp temiz toplum olması için, sahâbe misâli onar âyet şeklinde, azar azar da olsa ciddiyet ve samimiyet içinde Kur'an'ı okumak ve gereğini yapmakla işe koyulmak gerekir.

REKLAMEVİ

PROMOSYON

KALİTE - UYGUN FİYAT
ZAMANINDA TESLİM

SÜPER FİYATLAR !!!
ajandalar
kalemler
saatler
vip ürünler
anahtarlıklar
ve daha birçok promosyon ürünleri

0532 202 11 36

İvedik Caddesi No:129/4 Yenimahalle/ANKARA

Emniyet AV BAYİİ

Eşref KESMEZ
Emekli Komiser

Silah Aksesuarları Tabanca Kılıfları Tamir-Boya-Krom Tabanca-Tüfek Kurusıki Tamirati

0312 312 16 81 0505 351 30 32

Çankırı Caddesi YIBA Çarşısı
1.Kat No:208 Dışkapı/ANKARA

BEYYİNE SURESİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Selim CERRAH

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1,2- Ehl-i Kitap'tan ve müşriklerden Hakk'ı inkâr edenler; kendilerine apaçık kanıt; Allah tarafından gönderilen, tertemiz sayfaları okuyan bir elçi gelinceye kadar (buldukları durumdan, inkârlarından) aynılacak değillerdir.

3- O sayfalarda dosdoğru hükümler yer almaktadır.

4- Böyle iken, Ehl-i Kitap ancak kendilerine o apaçık delil geldikten sonra ayrılmış düşüldüler.

5- Halbuki onlara, sadece Allah'a kulluk etmeleri, Hanıfler olarak O'na yürekten inanıp boyun eğmeleri, namaz kılmaları ve zekât vermeleri emredilmişti. Dosdoğru din de işte budur.

6- Ehl-i Kitap'tan ve müşriklerden Hakk'ı inkâr edenler; içinde ebedî olarak kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte halkın en kötülere (şerlileri) onlardır.

7- İnanan ve salih amel işleyenler ise insanların en hayırlıdır.

8- Rableri katında onların mükâfâtı, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Orada ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfat, Rabbine karşı huşu/derin saygı ve sevgi göstererek korkanlara mahsustur.

Beyyine, Hakk ile batılı birbirinden ayrıran apaçık delil demektir. Sure doğru düşünmenin lüzûmundan bahseden 8 ayetten müteşekkildir. Tertip olarak

Alak ve Kadir Suresi'nden sonra gelir. Alak Suresi'nde; insanın anlam arayışını ifade eden "ben kimim, beni kim yarattı" vb varlık suallerine cevap verilmiş, Kadir Suresi'nde ise ilk vahyin iniş zamanı olan Ramazan ayıyla Kadir gecesinin hikmet ve faziletleri aktarılmıştır. Surede; kitap göndermenin mahiyetiyle, elçi göndermenin gerekliliği anlatılmıştır. Bazı temel kavramlar bu sureyle bize öğretilmiştir. Mücadeleyi hikmet ve basiretle yürütmek amacıyla bizlere bir kavram haritası sunulmuş, kalblerimiz ve zihinlerimiz inşa edilmiştir. Gerek Ehl-i Kitap, gerekse müşrikler; içinde debelendikleri küfür ve ilhad düzeninden kurtulmak için rehberliğe muhtaçtır. Müslümanlar hidayet yoluna

girerek kurtuluşa ermek için kendilerine gerekli olan bazı kavramları ve yol haritasının kilometre taşlarını bu surede bulmuşlardır. Doğru düşünmek ve Müslümanca yaşamak için önce kelimelerimize ve kavramlarımıza sahip çıkmamız gerekir. Elçi, tertemiz sahifelerle zikredilen bozulmamış hükümleri, insanları ayağa kaldıran hikmetli kitabı ve o kitaptaki hakikatleri öğretmek, bizi hidayet yollarına sevk etmiştir. Cemil Meriç "Kamus namustur" derken bir yönden buna işaret etmişti. Yeni bir medeniyet inşa edebilmek için, önce kelimeler şifa bulmalı, birbirimizi anlayabileceğimiz bir dilimiz olmalı.

"Kur'an'da düşünmek mastarının beş temel karşılığı vardır:

Tefekkür; tezekkür; tedebbür; taakkul ve tefakkuh.

Tefekkür hâlimizi düşündürür. Düzgün bir hayat yaşamak için, iyilik, doğruluk ve güzellik arayışıdır. Yeterince tefekkür edemediğimiz ve fikir üreten bir akla sahip olmadığımız zaman, gereksiz düşüncelerle yoruluyor, geleceği plânlamıyoruz.

Tezekkür; zikreden, tarihi hatırlayan ve tarih üzerine düşünen, ibret alan akıl. Günümüzü düne bakarak anlayacak fikirler üretmekte aciz kaldığımız için mazinin ihtişamına sığınıyoruz. Tezekkürümüz yeterli olmadığından, tarihte yaşanmış bazı tartışmalar bizi bölüyor.

Tedebbür; tedbir alan, gelecek üzerine düşünen akıldır. Geleceği düşünmeyi ihmal ettiğimiz zaman plânlı davranmıyoruz. Tedebbürümüzün yeterli olmadığını kriz durumunda yeterli tedbirleri almadığımızdan görebiliriz.

Taakkul; akıl, imanın insan kalbine ulaşmak için kullandığı yola denir. Taakkul, akli esas olarak düşünme. Sebep-sonuç ilişkisi kuran düşünce. Akleden bir kalbe sahip olmanın yolu, yaşanmış ve yaşanan olaylar arasında bağ kurarak düşündürmektir.

Tefakkuh fikheden, derin anlayış içeren, incelleme ve derinlemesine düşünerek

Cemil Meriç
"Kamus namustur"
derken bir yönden
buna işaret
etmişti. Yeni bir
medeniyet inşa
edebilmek için,
önce kelimeler
şifa bulmalı,
birbirimizi
anlayabileceğimiz
bir dilimiz olmalı.

akletmektir. Fıkıh; insanın lehinde ve aleyhinde olan şeyleri tesbit etmesi ve buna uygun çözüm üretmesine yardım eden uygulamalı düşüncedir.

Bunlar hikmet yahut bilgelik dediğimiz, kişiyi kötülükten yahut cahilce davranışlardan alıkoyan, derin ve mânâ yüklü sözlerle ulaştırılan anlayış yeteneğine ulaşmamıza yardım ederler.

Kur'an'ın "sünnetullah" dediği yasaları bırakıp kıyamet ve ahir zaman edebiyatı ile dünyanın sonunu ilan ediyoruz. Batılılar, tarihin sonunu ilân ederek bize meydan okuyor; biz mehdiler(!) eliyle kıyameti ilan ediyoruz. Bunlar akıl nimetini doğru kullanmayı ihmâl ederek ezbere konuştuğumuzu gösteriyor. Aziz ve celil olan Allah'ın, defaatle "Âkıbet muttakilerindir" buyurduğunu biliyor; lâkin iyilik yolunda koşmuyor; telaş ve korku içinde yaşıyoruz. Toplumlar, yollarını aydınlatan, ellerinden tutarak kendilerini geleceğe taşıyan, diğer toplumlar ilerlerken geri kalmamak için çalışan hikmetli liderlere muhtaçtır. Liderler hikmeti ve basireti kaybederse ayrışma ve bölünmeye sebep olabilir; o sebeple kişiye değil ilkelere bağlanmak gerektiğine dikkat etmeliyiz. Surede bize aktarılan bazı kavramlar:

Kâfir; hakkın ve hakikatin üstünü örten, inkâr eden, insana ihsan edilen nimetlerin üstünü örten, şükürsüz ve nankörlük yapan kişi. Peygamber vasıtasıyla gönderilmiş olan hayat tarzına ve ilkelere karşı çıkan, iman ve ahlak mücadelesine karşı çıkan inkârcılara denir.

Ehl-i Kitap; daha önce kendilerine kitap verilmiş olanlardır. Bunların sapma ve tefrikaya düşme sebepleri, kitapsız olmaları değil, kitabı arzularına göre yorumlamalarıdır.

Kur'an, Ehl-i Kitapı ayıplarken; "Onların bir çoğu, Allah'ın kelâmını dinler, ama onu anladıktan sonra bile bile çarpıtır; tahrif ederler." buyurmuş. (Bakara 75)

"De ki: Ey Kitap ehli! Hak dîn, İslâm olduğunu bilirken, niçin îmân edenleri Allah yolundan döndürmek, istikâmetten ayırmak istiyorsunuz? Allah Teâlâ, yaptıklarınızdan gâfil değildir. Ey mü'minler! Eğer siz o kitap verilenlerin içlerinden herhangi bir fırkaya itaat ederseniz, sizi îmân etmişken döndürür; kâfir ederler. (Ali İmran 99-100)

Kavram, Kur'an'da 3 şekilde kullanılmıştır. Kullanım şekline göre bazen övgü, bazen yergi, bazen de nötr; hem övgü hem yergi ifade eder şekilde zikredilmiştir.

1, Kendilerine kitap verdiklerimiz. Bakara 121, Kasas 52-53, Enam 114, Ankebut 46-47. Genelde bazı kitap ehline övgü ifade edilen yerlerde kullanılmıştır.

2, Kendilerine kitaptan bir nasip, bir pay verdiklerimiz. A.İmran 23, 24 Nisa 51, 52. Kitap ehlinin yerildikleri konularda geçmiştir.

3, Kendilerine kitap verilenler. Bazen övgü için zikredilmiş. A.İmran 113,114,199 Bakara 105,109. Bazen yergi için zikredilmiş. Bakara 105, 109 A.İmran 70, 71,98 99 (Karadawi Fetvalar, 5- 325..)

Dinle irtibatımız, dinin emrettiği şekilde olmazsa biz de aynı kınamalara maruz kalabiliriz endişesi taşınmalıdır.

Müşrik, Allah'a ortak koşanlardır. Müşrik, inkar eden değil, ortak koşan kişidir. Şirk, eşyanın mahiyetini idrak edemediği için eşyada bir manevî güç olduğunu vehmetmek suretiyle, eşyayı Allah'a eş koşmaktır.

Münfekkîn, ayrılmış gidenler demektir. Fek açmak demektir. Hiçbir mücadele insan azaltarak hedefe yürüyemez. Ayrılmış gidenler; şartlar gereği ayrılmış olsa da, onlar hemen gözden çıkarılmamalıdır; Şartlar bazılarını başka yollara sevk etse bile onları gözden çıkarmadan yeniden kazanmaya çalışılmalıdır.

Beyyine, hak ve batılı birbirinden ayıran apaçık delil demektir. Surede bir ayette Kur'an, diğer bir ayette ise Hz. Peygamber (S.A.V) apaçık delil olarak zikredilmiştir.

Tilavet, Kur'an'ı usulüne uygun, tecvit kurallarına uyarak okumak, insanı salih amel ifa etmeye yönlendiren okumadır.

Suhufen Mutahhare, tertemiz sahifeler. Hayatın içinden konuşan, kurtuluş yollarını ve imkânlarını, problemleri çözme iradesini öğreten, içine yalan, şüphe, nifak ve sapıklık karışmamış sahifeler.

Kütübün Qayyime, değer yüklü ve değer yükleyen, süreklilik ve adalet öğreten, gündem belirleyen, ayağa kaldıran, hayatın içinden seslenen, olayların içinden konuşan, insanlara duruş öğreten, istikamet yollarını gösteren, içinde eğrilik bulunmayan, dosdoğru hükümler barındıran, hayata değer katan, ahlaki değerleri hikmetle ve peygamber kıssalarıyla öğreten, hakkı batıldan ayıran kitap. Ayakta tutan kitaplar.

Muhlisîne Lehüd Dîn, dinde ihlâsa erdirilenler: Amellerini Allah nzası için yapanlar. Şirkin her türünü reddedenler. Batıl duygu ve düşüncelerden uzak yaşayanlar.

Hünefâ, Hz. İbrahim'in temellerini yükselttiği, içine şirk bulaşmamış tertemiz yaşamayı öğreten, tevhid bilinci-

ne sahip olanlar: Hanif; batıl anlayış ve davranışları reddederek, Hak anlayış ve davranışa yönelen, günahattan, dünyevi zevklerden ve tüm şüpheli inançlardan uzak duran, puta tapmayan kişidir. İtikaden, ahlaken ve amelen yanlışı terk edip doğruya yönelen kişidir.

Yuqîmus Salat, namazı ikame eden. Hayatı namazla ayağa kaldıranlar. Her türlü inkâr ve kötülükten namaz vasıtasıyla uzak duran müslümanlar.

Kur'an'ın
"sünnetullah" dediği
yasaları bırakıp
kiyamet ve ahir
zaman edebiyatı ile
dünyanın sonunu
ilân ediyoruz.
Batılılar, tarihin
sonunu ilan ederek
bize meydan okuyor,
biz mehdiler!
eliyle kiyameti ilan
ediyoruz.

Atu'z Zekat, tezkiye, temizlemek, arındırmak, bereketlendirmek, artırmak ve feyizlendirmek anlamlarını ifade eder. Âta; vermek kelimesi birleştirilerek oluşan terkip. Zekat demektir. Zekat, malı ve insanın mal biriktirme hırsını azaltan, temizleyen, dizginleyen, insan kalbini dünyaya bağlanmaktan koruyan bir ibadettir.

Dinü'l Qayyim, ayağa kaldıran din. Ayakta tutan, dimdik ayakta duran, doğruluk ölçüleri getiren, insanlara inançlarını öğreten, dosdoğru yolda yürümeyi öğreten hayat tarzı, din.

Şerru'l Beriyye, bari yaratan; be-

riyye mahlûkat demektir. Yaratılanların en şerlileri, kötülüğün öncüsü, yayıcısı, taşıyıcısı ve sözcüsü olan kötü kişiler.

Salih Amel, kulu Allah'a yaklaştıran, güzel bir hayat yaşamaya delil olan, insanı hayra yönelten faydalı işlere ve güzel davranışlara denir: İslâm inancını yaymak için, insanı ve toplumu islah etmeye dönük, iyi, doğru ve güzel davranışlardır. Bir açu doyurmak, bir düşkünün elinden tutmak. İtaat ve ihsan şuuruyla davranmaktır. Menfaat temin etmeye çalışmayıp zararına olacak şeyleri def etmeye çalışmadan yapılan ameller.

"...Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine ibadete hiçbir şeyi ortak koşmasın." Kehf 110

أُوَدِّتْهَا نَدَىٰ لَلْأُدَىٰ وَ

Allah, doğru yola gidenlerin hidayetini güçlendirir. Kalıcı olan iyilikler, Rabbinin katında hem mükâfat bakımından daha hayırlı, hem de sonuç bakımından daha iyidir. Meryem, 76

Salih amelin 2 esası vardır;

1 İhlaslı olmalı, temiz niyetle yapılmalı,
2 Sünnete uygun olmalı.

Hayru'l Beriyye, iyiliği ayakta tutanların hayırlı işleri. İyiliğin öncüsü, taşıyıcısı olanlar, reklam peşinde koşmaz, sâlih amel işlerler.

Haşiye Rabbeh, haşyet, Allah korkusu veya Onun sevgisini kaybetme korkusudur. Allah için yapılan işleri ve amelleri heyecan duyarak yapan, sürekli ve heyecanlı bir şekilde kulluk yapan insan...

Hasılı Beyyine Suresi, bize öğrettiği hikmetler ve aktardığı kavramlarla müslümanca bir duruşa sahip olmanın hem lüzumunu hem de yolunu öğretmiştir. Allah en iyisini bilendir.

ENDÜSTRİYEL OTOMASYON

ELEKTRİK | MOTOR | REDÜKTÖR

1978'den bugüne
çözümün tam merkezinde...

Elektrik Tesisat | Bakım Onarım | Taahhüt | Ticaret

SIMKOL

ELEKTRİK TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

simkol.com.tr

Aydınlar

ELEKTRİK - MOTOR - REDÜKTÖR

aydinlar.com.tr

Schneider
Electric

SIEMENS

PHOENIX
CONTACT

ENDA

ABB

ORÇON

TURCK

GMTONT

Beijer

EAE

lekpan

lekpan

ACK

DERELI

emas

EMTAS

EYTES

GAMAK

ME METE ENERJİ

OMEGA

Pelsan

Schneider
Electric

SIEMENS

Safak

YILMAZ

VAKIF MEDENİYETİMİZ ve ANKARA MERKEZ İMAM HATİP LİSESİ ÖĞRENCİLERİ ve MEZUNLARI VAKFI (MİHVAK)

Erdoğan DOĞAN

Vakıf kelime anlamı itibarı ile bir malın, bir varlığın belirli bir gayeye tahsis edilmesi anlamına gelmektedir. İslam'ın ve Habibi Kibriya Hatem-ül Enbiya Muhammed Mustafa'nın (A.S.) cihanı şereflendirmesi ile vakfetmenin en büyük örnekleri insanlığın hizmetine sunulmuştur. Vakıf merhametin, şefkatin, muhabbetin ve yardımlaşmanın kurumsallaşmış bir oluşumdur. Hz. Resul "İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır." buyruğu ile bu Hadisi şerifinin anlamına ve gayesine uygun olarak Medine'de ve muhtelif yerlerde bulunan humalıkların Allah yolunda vakfetmişler ve Ashab-ı Kiram'a da bu yolda mallarını vakfetmeleri tavsiyesinde bulunmuşlardır. Sahabeden Hz. Cabir'in, "Sahabeden mallarının tamamını veya bir kısmını vakfetmeyen bir kimsenin olduğunu ben bilmiyorum", şeklindeki beyanından Hz. Peygamberin ve Ashabın; mallarını vakfetmenin ve infakın ne kadar önemli bir hizmet olduğunu bizzat uygulayarak topluma bu konuda örnek oldukları görülmektedir. Hz. Peygamberin ve ashabın bu uygulamalarını örnek alan ceddimiz Osmanlılar'da vakıf konusunda çok büyük hizmetler sergilenerek vakıfların müesseseseleşmesi alanında muhteşem çalışmalar yapılmış ve hayata geçirilmiştir. Bu şekilde hayata geçirilenler; cami, mescid, medrese, imaret, hastane, kervansaraylar, yollar, su kemerleri, çeşmeler, kütüphaneler, bedestenler vb. borçluların borcunu ödemek, ev-

lenecekler çeyiz temin etmek, dul kadınlara yardım etmek, medresede eğitim gören çocukların ihtiyaçlarını karşılamak, fakirlerin cenazelerini kaldırmak, bayramlarda çocukları ve garipleri sevindirmek, ağaç dikmek, at yetiştirmek, muhtelif yabancı hayvanları doyurmak ve korumak gibi burada yazmakla bitmeyecek akla gelen ve toplumda ihtiyaç duyulacak her alanda vakıflar kurularak hayata geçirilmiş ve gelecek nesillere intikali düzenle-

nen vakfiyelerle sağlamıştır. Osmanlı vakıflarının günümüze kadar ulaşanların takip ve gözetimleri, iş ve işlemleri Vakıflar Genel Müdürlüğü uhdesinde yürütülmektedir.

Vakfımız; 1971 yılında o zamanki mezunlardan Kemal GÜRAN, Mehmet KERVANCI, Sadık AĞAÇ, Arif Mehmet ÖZDEMİR, Hamza KORU, Mehmet KUZU ve Nurettin HÖÇÜK'ten müteşekkil 7 kişi tarafından kurulmuştur. Bu heyetten başta Kemal GÜRAN Hocamız olmak üzere rahmeti rahmana kavuşan hocalarımıza rahmet diliyor ve kendilerini yapmış oldukları bu ulvi hizmetten dolayı şükranla anıyoruz.

1985 ve sonraki yıllarda çeşitli nedenlerle hizmetleri akamete uğrayan vakfımız 1995 yılında mezunlarımızca yapılan müracaat üzerine ilgili mahkemece tekrar faaliyete geçirilerek tescil edilmiştir. Vakfımızın üst organı Genel Kurul 99 üyeden oluşmuştur. Yukarıda belirtildiği üzere İslam'ın esaslarına uygun olarak Resul'ü Ekrem'in bizzat uyguladığı ve atalarımızdan tevarüs ettiğimiz vakıf ruhuna uygun olarak çalışmalarnı özveri ile sürdüren vakfımız mütevellî heyeti, Başkan Sinan AKSU, 2. Başkan Nevzat GÜNDOĞMUŞ, Üyeler Erdoğan DOĞAN, Huzeyfe YILMAZ, Ahmet BAĞCI, Kadir KARAPINAR ve Faruk ATASEVEN'den oluşmaktadır.

Ancak vakfımızın tüm üyelerinin de mütevellî heyeti gibi sorumluluk hissi ile çalışmalarını bizleri gururlandırmakta

ve cesaretlendirmektedir. Vakfımızın olağan genel kurul toplantıları iki yılda bir yapılmaktadır.

Vakfımızın temel amacı Ankara Merkez İmam Hatip Lisesi (orta ve lise kısmı) yeni adı ile Ankara Tevfik İleri Anadolu İmam Hatip Lisesi ve orta kısmı öğrenci ve mezunlarına hizmet vermektir. Bu çerçevede hizmetlerimizi şu ana başlıklar halinde sıralayabiliriz:

Burs Hizmetleri

Vakfımızın burs hizmetleri her yıl devam etmektedir. Bu çerçevede 2014-2015 yılında üniversitede okuyan 17 mezunumuza aylık 200 TL, 83 lise öğrencimize aylık 175 TL olmak üzere 8 ay boyunca toplam 143.200 TL eğitim yardımında bulunulmuş olup, 2015-2016 yılı için de her ay 200 TL olmak üzere 8 ay süre ile 16 üniversite, 89 orta-lise toplam 105 öğrencimize 168.000 TL eğitim yardımında bulunulmuş, 2016-2017 eğitim öğretim sezonunda 137 Orta Lise, 35 Üniversite öğrencisine aylık 150/250 TL olmak üzere 8 ay süre ile toplam 315.000 TL eğitim yardımı, 2017-2018 yılı eğitim öğretim sezonunda 150 TL/275 TL olmak üzere toplam 214 öğrencimize 417.800 TL eğitim yardımı ve 2018-2019 yılı eğitim öğretim sezonunda 258 öğrencimize toplam 533.000 TL eğitim yardım tahsis edilmiştir. Vatan-

daşlarımızın şartlı bağışları da şartına uygun olarak ilgililere ulaştırılmaktadır.

Eğitim Hizmetleri

Vakfımız ilk defa 2015 yaz tatili ve 2015-2016 eğitim döneminde olmak üzere okul müdürlüğünün yazlı talebine istinaden, düzenlenen yaz dönemi takviye kursları ile öğrenim dönemi ek takviye kurslarına katılan öğrencilerimize basılı kaynak kitap ve kırtasiye yardımı ile öğretmenlerimizin ilave ek ders ücretlerini karşılamakta olup bu hizmet başarılı bir şekilde halen devam etmektedir. Öğrencilerimizin bu kurslar sayesinde belirgin bir şekilde başarı düzeylerinin yükseldiği memnuniyetle müşahade edilmiştir. Bu hususta bağış yapan veli ve vatandaşlarımıza şükranlarımızı sunarız.

Sosyal Hizmetler

Geleneksel iftar yemeklerimiz her yıl Ramazan ayının uygun bir gününde halen okulumuz bahçesinde öğrencilerimizden, mezunlarımızdan ve öğretmenlerimizden ortalama 5000 kişinin katılımı sağlanarak büyük bir coşku ile ifa edilmektedir. Yine dönem dönem olmak üzere 30 Ramazan boyunca Hacıbayram'da bulunan vakıf merkezimizde iftar yemek ve programlarımız da devam etmiştir.

Geleneksel aşure ikramımız her yıl Muharrem ayı içerisinde mezun, öğ-

renci ve misafirlere okulumuz bahçesinde ikram edilmektedir.

Resulü Ekrem Efendimizin hürmetine her yıl Kutlu Doğum Haftası anma programları düzenlenmektedir.

Okulumuz öğrencilerinden müteşekkil Tasavvuf Musikisi Korosu kurulmuş olup faaliyetlerine devam etmektedir.

İmam Hatip Okullarının kurucusu olan müteveffa bakanımız Tevfik İleri her yılın 31 aralığında geleneksel olarak kabri başında anılmakta, ruhuna okunan aşırı şerifler ve Fatihalar, dualar bağışlanmaktadır. Bu anma günü vakfımızın da girişimleri ile Milli Eğitim Bakanlığımızca da Tevfik İleri'yi Anma Günü olarak da tescil edilmiştir.

Vakıf merkezimizde gündüzleri hanım kardeşlerimizce, geceleri erkek mezunlarımızca organize edilen Kur'an-Kerim talim, kıraat ve tefsir ile hadis sohbet programlarımız sürmektedir.

Bir kültür hizmeti olarak MİHVAK adı ile 6 ayda bir yayımlanan dergimiz de vakfımızın camiamıza yönelik bir kültür hizmeti olarak devam ettirilmekte ve üyelerimizin ve tüm halkımızın hizmetine sunulmaktadır.

Yine Hanım Kollan tarafından gerek okul içerisinde gerekse vakıf merkezimizde, öğrencilerimiz başta olmak üzere mezunlarımız ve mensuplarımızı yönelik, seminerler, konferans ve söyleşilerin yanı sıra atölye çalışmaları, mezun-öğretmen-öğrenci buluşmaları başta olmak üzere pek çok faaliyet üstün gayret ve fedakarlıkla devam ettirilmektedir.

MEZUNUMUZ

EDİRNE VALİSİ **EKREM CANALP**

İçinde bulunduğumuz dönemde donanımlı aynı zamanda kendi manevi değerlerine bağlı gençlere her zamankinden daha çok ihtiyacımız vardır.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1971 Yılında Bolu İli Dörtdivan İlçesi Aşağıdüğür Köyünde doğdum. İlk öğrenimimi doğduğum köyde, orta ve lise tahsilimi Ankara'da Tevfik İleri İmam Hatip Lisesinde tamamladım. 1992 yılında girdiğim Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümünden 1996 yılında mezun oldum. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde "Avrupa Birliği Hukukunun Yerel Yönetimler Üzerinde

Etkisi" ve İngiltere Keele Üniversitesinde "Yeni Kamu Yönetimi" konularında yüksek lisanslarımı tamamladım. Mülki İdare Amirliği mesleğine Muğla Kaymakam Adayı olarak başladım.

85. dönem kaymakamlık kursunu birincilikle bitirdikten sonra Sivas Koyulhisar Kaymakamı, Gölöva Kaymakamı, Ankara Gündül Kaymakamı olarak görev yaptım. 2008 yılında İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğünde Şube Müdürü, Daire Başkanı,

Genel Müdür Yardımcısı, Genel Müdür olarak ve ayrıca İçişleri Bakanlığı Genel Sekreterliği görevini yürüttüm. 27 Ekim 2018 tarihinde Edirne Valisi olarak atandım. Evli ve bir çocuk babasıyım.

Mesleki hayatınızda İmam Hatipli olmanızın ne gibi katkıları oldu?

Öncelikli şunu ifade etmek isterim; İmam Hatipli olmak birçok düsturu, erdemi aldığınız eğitimle üzerinizde taşımak demektir.

Mezunu olduğumuz bu irfan yuvaları bizlere, çalışkan olmayı, örnek olmayı, özü sözü bir olmayı, ailemize, çevremize, işimize, insanımıza karşı sorumluluklarımızı bilmeyi ve bunları yerine getirmeyi öğretir. Bu edinilen erdemler; işiniz ne olursa olsun bulunduğunuz görevi layıkıyla yerine getirebilmek için sonuna dek çalışmayı aşılar.

Bugün hizmet vermek adına bir makam teveccüh edilmiş ise, bunu bizi bugünlere getiren eğitimcilere ve eğitim yuvalarına borçluyuz. Bu vesile ile bizleri yetiştiren öğretmenlerime şükranlarımı sunuyorum.

Dün sizlerin oturduğu sıralarda oturan gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Sevgili gençler; öncelikle çok ama çok çalışmalısınız. Kendinizi iyi yetiştirmek için çok çalışmalısınız, çok okumalısınız. Hepimizin ortak hedefi ve amacı, ülkemize hizmet etmek ve onun hizmetinde olmak gibi bir temennimiz ve gayretimizin olmasıdır. İçinde bulunduğumuz dönemde tüm dünya ülkeleri ile rekabet edebilecek düzeyde donanımlı aynı zamanda kendi manevi değerlerine bağlı gençlere belki de her zamankinden daha çok ihtiyacımız vardır. Millî manevi değerlerine

bağlı, ahlaklı gençler yetiştirmek için harcayacağımız enerji en az akademik eğitim kadar önemlidir. Bulduğumuz coğrafyada söz sahibi güçlü bir ülke olabilmek için bilgili, ahlaklı gençlere ve yöneticilere ihtiyacımız vardır.

Geleceğimizin yöneticileri söz sahipleri olacak siz gençlerimizin her açıdan donanımlı ve ahlaklı olması gerekir. Bunu için tüm uğraşlarımız bu yöndedir.

Kendi iş alanınız-mesleğiniz/kurumunuz ile ilgili gençlere söylemek istediğiniz nelerdir?

Bizler kamu yöneticileri olarak gençlerimizin eğitim, sosyal ve duygusal gelişimlerini destekleyecek tüm faaliyetlerin ve altyapı hizmetlerinin devlet eliyle yapılmasını sağlayan kişileriz. Devletimizin taşradaki temsilcileriyiz ve varoluş sebebimiz toplumun huzurunu, refahını, gelişimini korumak ve yükseltmektir. Devletimizden aldığımız gücü misyonumuz çerçevesinde halkımıza arz etmekle mükellefiz ancak buradaki en önemli noktalardan birisi de bizlerin toplumla elbirliği ile toplum için yaptığımız çalışmalardır. Kamu makamları kamu hizmetlerini sağlamakla mükelleftir, bunu herkes böyle kabul eder fakat kamu hizmetleri toplumsal talepler ve toplumsal işbirliği ile gerçekleştirildiğinde çok daha verimli olabilmektedir.

Burada gençlerimize önemli vazifeler düşmektedir. Topluma yön verecek, sorunlarını taleplerini ihtiyaçlarını belirleyecek, toplumla kamu arasında tecrübe paylaşımları ve verimli bağlantılar sağlayacak olanlar yarı yetişkinleri olacak olan bugünün gençleridir. Gençlerimiz belki de bu yüzden yaşadıkları toplumu yükseltmek için önce kendi donanımlarını ilimlerini artırmalıdır. Siz ilminizi artırırsanız başta kendiniz, sonra yaşadığınız toplum, nihayetinde devletimiz kazanır.

MEZUNUMUZ PSİKOLOG VE DİYANET TV SUNUCUSU TUBA KILIÇ

Hikmet ile aklımızı, sanat ile ruhumuzu ve spor ile bedenimizi terbiye etmemiz gerekiyor.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1984 yılında Ankara'da dünyaya geldim. Orta ve lise öğrenimimi Tevfik İleri İmam Hatip Lisesinde tamamlayarak 2001 yılında mezun oldum. Üniversite eğitimim için kendime psikoloji bölümünü hedef olarak belirlemiştim. Fakat 28 Şubat döneminin inanan insanlar için en zor döneminde mezun olduğum için 5 defa üniversite sınavına girip başarılı olmama rağmen katsayı adaletsizliği nedeniyle tercih yapmayı seçtim.

28 Şubat mağduriyetimi gidermek için mezuniyetimden 5 yıl sonra İngiltere'ye psikoloji öğrenimi görmeye gidebildim. Hem eğitimimi hem de alanımda staj çalışmalarımı tamamladıktan sonra 2012 yılında Türkiye'ye kesin dönüş yaptım. İzmir'de bir süre otizmlı, zihinsel ve bedensel engelli çocuklar ve aileleriyle çalıştım. 2014'ten beri de TRT Diyanet'te sunucu olarak çalışıyorum.

Halen, Diyanet TV 'de Bi'Nebze isimli psikoloji programını sunuyorum. An-

kara Yıldırım Beyazıt Üniversitesinde Sosyoloji Yüksek Lisans tez dönemindeyim. Evliyim.

Mesleki hayatınızda İmam Hatipli olmanızın ne gibi katkıları oldu?

İmam Hatip Lisesinde öğrenim görenin akademik başarıya zemin hazırlamasının ötesinde hayat felsefeme çok büyük bir katkısı olduğunu 35 yaşına gelince fark ettim.

İnsanlarla iletişim kurduğum esnada kendimi ifade etmemden tutun da

farklı görüş ve düşüncedeki insanları anlayabilmem noktasında zihnimde bir kod attığını fark ettim. Bizim okul yıllarımız münazara yarışmalarıyla geçti. Hocalarımızın bizleri düşünmeye ve konuşmaya yönelik çabalarının hayati ve insanları anlamam konusunda sağladığı katkıları bugün daha iyi görebiliyorum.

Kısacası İmam Hatip Lisesinde öğrenim görmek bende düşünen, sabırla sorgulayan ve eleştiren bir zihin inşa etti.

Dün sizlerin oturduğu sıralarda oturan gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Akademik başarının her zaman sağlanabileceğine inananlardayım. İnsan er ya da geç kariyer edinir ama hayat başarısı belli adımlar atılmadan gerçekleşmiyor.

Öğrencilerimize insani ilişkilerini çok güçlü tutmalarını öneriyorum. İyi bir Müslüman olmak, iyi bir insan olmaktan geçer. Ömürlerinin bu en güzel yıllarında kariyer planlamaları yaparken diğer taraftan da fikirde, sanatta ve sporda hak ettikleri yerlere gelmelerini ve bu güzel yılların kıymetini bilmeleri-

ni tavsiye ederim.

Bizim bir imam hatipli olarak iyi bir meslek sahibi olurken aynı zamanda hikmet ile aklımızı, sanat ile ruhumuzu ve spor ile bedenimizi terbiye etmemiz gerekiyor. Bu ülkeye kendi iç-

İyi bir Müslüman olmak, iyi bir insan olmaktan geçer. Ömürlerinin bu en güzel yıllarında kariyer planlamaları yaparken diğer taraftan da fikirde, sanatta ve sporda hak ettikleri yerlere gelmelerini ve bu güzel yılların kıymetini bilmelerini tavsiye ederim.

sel mutluluğu ve huzurunu yakalamış insanların güzel hizmetler sunacağını düşünüyorum.

Okulla ilgili unutamadığınız bir anınız desek?

Lise yıllarımda o kadar çok anı biriktirdim ki, hangisini anlatırsam anlatayım burada sayfa yetmez. Her Ramazan ayı başka geçirdi. Tevfik İleri İmam Hatip Lisesi'nde, Kocatepe Kitap Fuarı'na sınıfça giderdik. En keyifli anım tüm sınıf hep beraber evlerimizde iftar yapmak ve iftardan sonra birlikte teravih namazı kılmaktı. O iftar yemeklerinin ve birlikte kılınan namazların tadını hâlâ anıyorum.

Kendi iş alanınız-mesleğiniz/Kurumunuz ile ilgili gençlere söylemek istedikleriniz nelerdir?

Son yıllarda oldukça popüler olan psikoloji belki de birçok gencin hayalidir. Şu an Diyanet TV' de psikoloji programı yaparken hep hayalim olan bir şeyi Allah bana nasip etti.

Lise yıllarımdan bu yana, "Ben ne yaparsam yapayım insanlara bir faydası dokunmalı, insanlar bundan bir paye almalı" derdim.

Şimdi sunuculuğunu yaptığım psikoloji programımla kitlelere ulaşmak, bir nevi bugün ulaştığım hayalimin bir meyvesidir. İnsanlara sabır ve hoşgörüyü yaklaşılabiliyor, onları dinleyebiliyor, okumayı, araştırmayı, öğrenmeyi seviyorlarsa

Psikolog olmak isteyen gençlerimize bu mesleği seçmelerini tavsiye ediyorum. Çünkü bizim mesleğimiz de birçok alanda olduğu gibi hayat boyu öğrenme ve öğrencilik sürecini kapsıyor. Genel olarak ise gençlik yıllarında hayalini kurdukları mesleği veya işi hayırlı bir amaç üzerine koyarlarsa o zaman süreç de bir ibadet aşkına bürünüyor. Gaye-i hayâllerinden hiç vazgeçmesinler.

MEZUNUMUZ TARNET A.Ş. GENEL MÜDÜRÜ **HUZEYFE YILMAZ**

Akıllı tarım ve tarım teknolojilerinde Türkiye'nin hak ettiği yere gelmesi için çabalıyoruz.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

1977 yılında Bolu Yeniçağa'da doğdum. 1989-1995 yılları arasında Ankara Merkez İmam Hatip Lisesi'nde okudum. Lisans eğitimimi, Kocaeli Üniversitesi Elektronik Haberleşme Mühendisliği Bölümünde, yüksek lisans eğitimimi Gazi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliğinde yaptım.

İş hayatım 2001-2005 yılları arasında Ankara Büyükşehir Belediyesi Halk Ekmek'te Mühendis ve Teknik İşler Müdür Yardımcısı olarak başladı. Son-

rasında 2005-2014 yılları arasında Türksat A.Ş.'de Ankara İl Müdürü, Teknik İşletme Müdürü, Kocaeli İl Müdürü ve Altyapı İşletme Direktörlüğü görevlerinde bulundum.

Hem saha hem de sosyal deneyimimi ise Gençlik Spor Bakanlığı'nda; Bilgi İşlem Dairesi Başkanı ve Eğitim, Kültür ve Araştırma Genel Müdürü olarak görev yaparken yaşadım. Gençlik ve Spor alanında ekibimle birlikte birçok projeye imza attık. EYOF 2016 Erzurum, Deaflympics 2017 Samsun, Oyunlar-

da İslam Düşmanlığı, Olimpiyat Okulu Çizgi Film, Farkındayız, NUSRAT Mobil Oyun ve Gençlik&Spor Veritabanı gibi önemli projelerin yöneticiliğini yaptım. 2018 yılı Aralık ayı itibarı ile Tarım Kredi Kooperatifimizin iştiraki olan TARNET A.Ş. Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu üyeliği görevini yürütmekteyim. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Mesleki hayatınızda İmam Hatipli olmanızın ne gibi katkıları oldu?

Türkiye'nin üreten, güçlü ve lider bir ülke olması için eğitim alanında atı-

lan adımlar çok önemlidir. Bu açıdan İmam Hatip Liseleri son 50 yılın en etkili kurumları olmuştur. Bizler de İHL mezunu olarak bu etkileri şimdi iş hayatımızda görüyoruz. Aldığımız eğitim öncelikle yerli ve millî bir düşünceye sahip birey olarak işimize yön vermemizi sağladı. Karşılaştığımız sorunları aşmada yol ve yöntemler öğretti. Manevi değerlerden ve özümüzden hareket ederek yeni çaba ve gayretle üretmemize kaynaklık etti.

Bu moral ve motivasyonla şimdi ülkemizin ve iş ortamımızın karşılaştığı problemlere daha duyarlı ve millî yaklaşımlarla çözüm üretiyoruz. Şunu da söylemekte fayda görüyorum; İmam Hatip Liseleri'nde "hatiplik" önemli bir misyondur. Bir İHL mezunu nerede olursa olsun bu misyondan istifade etmiş ve birlikte çalıştığı, birlikte yaşadığı insanları olumlu bir şekilde etkilemiştir. Bunu hayatımın her alanında bizzat yaşadım, yaşamaya devam ediyorum.

Dün sizlerin oturduğu sıralarda oturan gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Öncelikle ülkemizin potansiyelinin farkında olmalıyız. Bu amaçla gençlere ülkemizi karşı karşıya gezmelerini tavsiye ederim. Her şehre gittiğinizde ülkemizin ekonomik gücü kadar sosyal gücüne de şahit olacaksınız.

İkinci önerim teknolojiyi katma değer üretmek adına takip etmek olacaktır. Gençlerimiz zaten dijital dönüşümün farkında. Bu trendi ülkemizin kazanımlarını geliştirmek amacıyla sevdikleri alanlarda yakından takip ederek geleceğe hazırlanmalıdırlar.

Üçüncü önerim, hem okumak hem de gönüllü çalışmalar birlikte yapılmalıdır. Özellikle üniversitedeki gençlerimizin gönüllü çalışmalarda daha fazla yer almasını onları sosyal yönden geliştirecektir. Kulüp ya da sivil toplum kuruluşları ile iletişim halinde olmak, sosyal kariyer ve sosyal sorumluluk ortamını güçlendirecektir.

Aldığımız eğitim öncelikle yerli ve millî bir düşünceye sahip birey olarak işimize yön vermemizi sağladı.

Kendi iş alanınız-mesleğiniz/Kurumunuz ile ilgili gençlere söylemek istedikleriniz nelerdir?

Biz tarım teknolojileri konusunda önemli çalışmalar yapıyoruz. TAR-NET, Gazi Teknopark içinde önemli bir tecrübeye sahip. Bu tecrübe ve çalışmalarımızla dünyadaki gelişmelerin neresindeyiz, neresinde olmalıyız şeklinde analizler yapıyoruz. Mesela tarımda kullanılan nesnelerin internet

uygulamaları küresel ölçekte 2023 yılına kadar 30 milyar dolarlık bir hacme ulaşacağından hareketle tarım veri tabanı uygulamalarına ağırlık verdik. Akıllı tarım ve tarım teknolojilerinde Türkiye'nin hak ettiği yere gelmesi için çabalıyoruz.

Ar-ge ve inovasyon konusunda özel sektör-üniversite işbirliğine önem veriyoruz. Türkiye'nin ekolojik avantajlarından kaynaklanan ürün çeşitliliği ve kalitesini ekonomik anlamda değerlendirmesi adına başta TÜBİTAK olmak üzere uzman kurumlarla ortak çalışmalar içindeyiz.

Başta nano teknoloji olmak üzere, hassas tarım ve sözleşmeli tarım gibi yeni uygulamaların gelişmesine katkı sunmak için yakın zamanda "Uluslararası Tarım ve Teknoloji Zirvesi"ni gerçekleştireceğiz. Gençlerin tarıma özendirilmesi konusunun da önemli olduğunu biliyoruz. "Genç Çiftçi" uygulamaları ile sektörel, bölgesel, tematik hamleler yapmak istiyoruz. Böylelikle tarım ekosisteminin yenilenmesi sağlanacak ve verimliliği artacaktır. Gençlerimiz dijital dönüşümün farkında ve bunu tarım alanında gerçekleştirmeyi de planlamaktadır.

MEZUNUMUZ

PAYİTAHT ABDÜLHAMİD DİZİSİNİN

MUALLİM İSMAİL HAKKI BEY'İ

NECİP KARAKAYA

Okulda öğrendiğimiz düsturlarla başarıya ulaşacak azmi, dirayeti ve gücü kendimde buldum.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Ewela sizi ve değerli okuyucularımızı muhabbetle selamlıyorum. Bendeniz Kayseri'de doğup daha altı aylıkkın rahmetli babam İsmail KARAKAYA'nın tayini sebebiyle Ankara'ya, bir ilim ve irfan şehri olan bu güzel şehre gelmişim. İlkokul tahsilimin ardından Rabbinin lütfu ile o zamanlar ismi Ankara Merkez İmam Hatip Lisesi olan Tefvik İleri İmam Hatip Lisesinin sınavını kazanarak öğrenim hayatıma devam ettim. Lise yıllarında büyük bir hayranlık beslediğim ve daha sonra profesyonelce ilgilendiğim Klasik Türk Müziğimiz hakkında, sanatında zirve olan ustalarla

çalışmalar yaptım. Meşk ortamlarında; engin bir derya mesabesinde olan musikimiz, geleneksel tavır ve icranın muhatap üzerindeki etkisini arttırma hususlarında önemli bir birikime eriştim. Bütün bunlarla birlikte 14. yüzyıldan başlayarak günümüze kadar gelen musiki tarihimiz hakkında çalışmalar yaptım. Özellikle divanlar ve nutk-i şerifler üzerinde beste çalışmalarını yaptım ve hâlâ bu çalışmalara devam ediyorum.

Musiki ile birlikte medeniyetimizin diğer yönlerini bir plan ve program takip ederek televizyon ekranlarına taşıdım. Yıllarca televizyon ekranlarında seyircilere medeniyetimizin izlerini taşıyan

topraklardan programlar yaptım. Yapmış olduğum dini içerikli programlarla birlikte musikiyi de kullanarak seyircilerimize farklı formların bir araya gelerek çok önemli bir bütünlükte sunulabileceğine örnekler göstermeye gayret ettim.

Gerek televizyon programlarına gerekse müzik faaliyetlerine ara vermezsiniz, hayatımda benim için çok önemli bir noktada olan Payitaht Abdülhamid dizisinde oyuncu olarak yer aldım ve hala devam etmekteyim. Diziyeye 41. bölümde Muallim İsmail Hakkı Bey rolüyle dâhil oldum. Bu benim için sanat hayatım boyunca unutulmaz ve hakikaten çok önemli bir ilk oldu.

Oyunculuk kariyerime devam ederek medeniyet hayatımızın önemli şahsiyetlerinin canlandırıldığı projelerde yer almayı arzu ediyorum. Yakında inşallah yeni projelerle sevgili takipçilerimin huzurunda olacağım.

Bütün bunlarla birlikte hayatımın lezzeti ve anlamı olan güzel bir ailem var hamdolsun. Sevgili eşim ve çocuklarıyla bütün bu koşuşturma arasında çok kıymetli vakitler geçirerek hayatımı daha da anlamlı hale getiriyorum.

Meşleki hayatınızda İmam Hatipli olmanızın ne gibi katkıları oldu?

İmam Hatipli olmak gerçekten büyük bir lütuftur. Bunu gerçekten inanarak

ve hayatında yaşamış biri olarak söylüyorum. Her yaptığım işte ve her yeni tecrübemde okuduğum okulun katkısını gördüm. Bizim hayatımızı belirli bir sınır içine aldı okuduğumuz okul. Hep hayırlı işlerle ilgilenmemiz gerektiğini bize aşıladı. Önümüze inancımızın düsturlarıyla şekillenmiş bir hayat biçimi koydu. Bu hayat tarzı hem Allah'ın rızasına uygun hem de rehberimiz ve Önderimiz Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) örnek hayatıyla örtüşmekteydi. Bir insan bu düsturlarla hareket ederse elbette başarıya ulaşacak azmi, dirayeti ve gücü kendinde bulacaktır. Televizyon programlarında, konserlerimde, oynadığım dizide ve katıldığım bütün organizasyonlarda İmam Hatipli olduğumu büyük bir gururla söyledim ve benim için Allah'ın izniyle bütün hayırlı kapılar açıldı.

Dün sizlerin oturduğu sıralarda oturan gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Sevgili öğrenci kardeşlerime şunu söylemek isterim. Sizler bu aziz milletin seçkin ve her biri birbirinden kıymetli evlatlarınsınız. Yüzyılları kapsayan bir ilim ve irfan müessesesinin fertlerisiniz. Siz sadece okulda öğretilen ilimlerle muhatap değilsiniz. Sizler iyi insan olmayı, vatana ve millete hayırlı birer fert olmayı öğreten kadim İmam Hatip Lisesi talebelerisiniz. Her anlamda başarılı

Sizler iyi insan olmayı, vatana ve millete hayırlı birer fert olmayı öğreten kadim İmam Hatip Lisesi talebelerisiniz.

insanlar olarak topluma hizmete hazır kutlu bir nesli oluşturmaktasınız. Bunu bilerek ve bu şura sahip olarak, İmam Hatip ruhuna sahip bir şekilde, vatana ve millete faydalı olacak işler yapmalarını tavsiye ediyorum. Böyle olacağından hiç şüphem yok.

Okulla ilgili unutamadığınız bir anınız desek?

Okul hayatımın her anı benim için çok kıymetli muhakkak. Birçok anı biriktirdim okul yıllarına ait. Gerek arkadaşlarım ve hocalarımla gerekse okulumuzun taşıdığı ruhun sosyal hayatımdaki yansımalarıyla alakalı birçok anım var. Genel olarak şunu söylemek isterim. Biz İmam Hatip Lisesini bir bütün olarak yaşadık. Her zaman birlikte hare-

ket ettik hocalarımla ve öğrencilerle. Okulumuzun müsabakalarına birlikte gittik. Beraberce yer aldık korolarda ve birlikte tiyatrolara gittik. Dergi çıkardık öğrenciler olarak ve yanımızda bizi destekleyen okul idareemiz ve hocalarımla vardı. Bir anı anlatmak gerek muhakkak biliyorum. O da şu olsun. Hayatımda seyrettiğim ilk sinema filmi merhum Necip Fazıl KISAKÜREK'in Reis Bey piyesinden uyarlanan ve yine aynı adı taşıyan bir Mesut UÇAKAN filmiydi. Öğrenci ağabeylerim ve arkadaşlarımla birlikte okulumuzun neredeyse bütün hocaları vardı salonda. Birlikte gözyaşı dökmüş ve birlikte anlamıştık "anlayabilmek için ağlayabilmek gerektiğini".

Kendi iş alanınız ile ilgili gençlere söylemek istedikleriniz nelerdir?

Yıllardır sanatın farklı dallarıyla meşgul oluyorum ve hamdolsun başarılı işlere imza atıyorum. Sahneye ilk kez 1996 yılında çıktım. O günden bugüne kadar Türk Müziği konserleri veriyorum ülkemiz ve dünya sahnelerinde. Televizyon programları için yirmiye yakın ülkede bulundum ve onlarca program çektim irfan dünyamızla alakalı. Ülkemiz televizyonlarında yayınlanan birçok programa imza attım. Bütün bunlar için Rabbime hamd ediyorum. Şimdi ise çocukluğumdan bugüne kadar benim için çok önemli bir yere sahip olan II. Abdülhamid Han ile ilgili bir dizide oyuncu olarak yer alıyorum. Bunun benim için elbette tarafı mümkün değil.

Sevgili gençlere şunu söylemek isterim. Ben bir İmam Hatipli olarak, yani sizlerden biri olarak, Rabbimin izniyle ve gayretimle bu güzel işlerin içinde yer aldım. Bunların daha da iyisini yapacak cevher sizlerin içinde mevcuttur biliyorum. Biraz gayret ve azimle taşıdığınız İmam Hatip ruhuyla çok daha güzel işlere İmam Hatipli damgasını vuracağınıza eminim. Hepinizi muhabbetle selamlıyorum.

BEN ANADOLUYUM

ben anadoluyum;
bir baştan bir başa mutluluk yurduyum

can ekdim toprağıma
can suyumla suladım
canımdan can fidanlarımı

ben anadoluyum;
her karış toprağım şehit kanıyla yoğrulmuş
her taşım adsız bir kahramanın mezar nişanı
yüreğı yanık analarımın, taze gelinlerimin, nişanlı kızlarımın
ağıtlarını taşıdım Çanakkale'ye, Yemen'e, Sarıkamış'a...

ben anadoluyum;
fetihlerle çoştum, yenilgilerle yandım
Sevgili'nin müjdesine koşan atlılar geçti üzerimden
yedi tepeden ezan dinlettim tüm cihana...

...

hayınlık nedir bilmedim
yolda kalana kol kanat gerdim
toprağımyı yatak, göğümü yorgan ettim

aç koymadım
açıkta bırakmadım
bereket sembolü başaklar yeşerttim
buram buram tandırlarda ekmek pişirdim

kanımdan renk verdim bayrağıma
inancım yansıdı hilâlimle
gücüm oldu yıldızım

ben anadoluyum;
bir baştan bir başa mutluluk yurduyum

Elkame BULUT

durst UV Rho 500R

UV
KANSOREJEN
MADDE İÇERMEZ

- ✓ TASARIM
- ✓ BRANDA
- ✓ TABELA
- ✓ BİLBOARD
- ✓ FOLYO KESİM
- ✓ DİJİTAL BASKI
- ✓ PROMOSYON
- ✓ KATOLOG
- ✓ BROŞÜR
- ✓ KARTVİZİT

- ✓ 5 mt Net Baskı alanı
- ✓ Saatte 400 m² baskı hızı
- ✓ Yüksek baskı kalitesi
- ✓ 5 yıl solmamazlık garantisi
- ✓ Çevre dostu

SİZ REKLAM YAPIN DIYE
**BASKI
YAPIYORUZ**

OTOBÜS
GIYDIRME
REKLAMLARI

0312 341 4170
www.profreklam.com

MEDENİYET İNŞASINDA

Fatma ERTEN

SANATA, SANATÇIYA VE BİZE DAİR

En son ne zaman bir sergiye gittik? Ya da internetin başında ne zaman bir tiyatro bileti alabilmek için dakikalarla yarıştık? Peki, geleneksel ya da modern sanat yapan kaç kişinin ismini sayabiliriz, günümüzden veya tarihten?

Her insanın bir hayali, bir geçmişi, geçmişte yaşayamadıkları, şu anı, geleceği ve gelecek planı her zaman vardır. İnsanoğlu da bu süreç içerisinde kendini ve duygularını bir şekilde ifade etme ihtiyacı hisseder. Kimi mürekkeple kâğıda döker içindekini, kimi sazın teline vurur; kimi kemanın yayında çeker sıkıntıları, kimi boyaların renginde bulur neşeyi ve huzuru, kimi ise siyaset/ekonomi/politika konuşulan ortamlarda ifade eder kendini. Ama hep bir var olma çabası vardır, zaten var olduğumuz dünyada. Peki zaten varlık alemindeyken neden bu var olma çabası sizce?

Tam da bu noktada sanat devreye girer. Sanat, gerek ifade yöntemleri ile (resim, heykel, müzik, edebiyat, mimari... vs), gerek gelenekten gelen üslup ve teknik (her milletin kendine özgü minyatür; ebru, heykel sanat dalları) ile dün, bugün ve gelecek arasında; görünen ve hayal edilenden çıkış olarak bir perspektif çizer. Düşünmenin ve hayal edebilmenin sonsuzluğunda, hakikati arama çabasıdır sanatçının yaptığı. Bu sebeple sanat ve sanatçı zamanı aşarak ve sürekli kendinden bahsettirerek sonsuzluğa ulaşır. Sanat, insanın varlık aleminde kendini gerçekleştirmesinin, hayata bakışının, belki öfkесinin veya kırgınlığının, sevincinin, huzurunun... vs tüm duygularının ifadesinin en kalıcı, en sağlıklı ve en estetik yoludur.

Sanat bu şekliyle bir ifade biçimi olarak insanlık tarihinden beri varolmuştur.

Söyle bir geçmişe baktığımızda birçok medeniyet aynı topraklarda yaşamını sürdürmüştür. Peki geriye bıraktıkları neler olmuş diye sorarsak kendimize, sanırım bu sorunun cevabı sanatın ta kendisi olur.

Mesela, şimdilerde değeri anlaşılan Şanlıurfa İlimizdeki geçmişi M.Ö 11.000'e kadar uzanan Göbeklitepe Mabedi'ndeki kabartmalı dikili taşlar ve bunları tasarlayanlar; çoğumuzun görmediği Divriği Ulu Camii'ni inşa eden ustalar ve orada ibadetin hazzını yaşayanlar; Mimar Sinan ve onun eserlerine hayat veren çini ustaları;

müzeleri süsleyen eserlere emek veren nakkaşlar ve onları okuyan insanlar, bunların hiçbiri şu an yaşamıyor. Kendileri yok ama eserleri varlığını sürdürüyor. Onlardan bize kalan kendileri değil geleceğe bıraktıkları. Ve yaşadıkları zamanı nasıl değerlendirdikleri. Mabetlerini estetik kaygı ile nasıl süsledikleri ve bunun için harcadıkları 'zaman' günümüze kadar gelebilen.

Zaman, aslında yok olup giden ve hızla eriyen bir kavramken; sanatçı, eserine harcadığı zamanı eserine hapsederek; sanat eseri ise yüzlerce binlerce yıl sonrasına kadar kalıcılığını sürdürerek,

sanat sayesinde varlık bulur. Kendine sanatın dilinde varlık kazandıran zaman, modern anlamda, Salvador Dalí'nin 'Belleğin Azmi' tablosunda da en güzel örneğini bulur.

Yukarıdaki örneklerin aksine, kişilerin zamanın içindeki hayallerini, gerçekle buluşturup dışavurum çabası sanat yoluyla olmaz ise insanlık adına kötü sonuçlar doğurabilir. Hayaller taş ustasının elinde Divriği mucizesine, Mimar Sinan'da Selimiye Camii'ne Van Gogh'da Yıldızlı Gece'ye, Munch'ta Çılgınlık'a dönüştüğü zaman sonsuzlaşır ve bizlerde hayranlık uyandırır.

Örneğin üzülererek anacağım Yeni Zelanda olayında, camide ibadet edenleri katleden genç, bir sanatçı olsaydı, için-

de beslediği kını tuvaline kusardı. Eline aldığı silah yalnızca çizimden ibaret olurdu. İşte sanatçının özgürlüğü bu noktada anlam kazanırdı. İnsanın, yapıp etmelerindeki özgürlüğü sorumlulukları oranında kısıtlıdır ama sanatçı özgürdür. Yazdıklarında ve çizdiklerinde özgürdür sanatçı fakat bu özgürlüğü ile kan dökmeyiz, sanatta dökülen kan sadece kırmızı boya ile olabilir. Ve kimsese zarar vermez. Bu acı olayın ardından yine Yeni Zelandalı bir karikatürist olan Pat Campbell'in çizdiği ve hayatını kaybeden elli Müslümanı simgeleyen Yeni Zelanda ambleminin yeni yorumu sanırım ifade etmek istediğim, sanatın ve sanatçının gücüne, vurgu niteliğindedir.

Sanat ve sanatçı bu kadar önemli iken BİZ neler yapıyoruz acaba? Evet, kabul etmek gerekli kültür ve sanat geçmişleri zengin ülkelerde, bu kültürün üzerine yenileri ekleyerek yaşamak zor olabilir. Fakat şunu da unutmamak gerekli. Anadolu Selçuklularını döneminde Moğol istilalarına rağmen, Osmanlı dö-

neminde onca savaşa rağmen, Cumhuriyet döneminde Kurtuluş Mücadelesine rağmen sanat her daim varlığını sürdürmeye devam etmişti. Kanuni'nin yanında sefere giderken gittiği yerleri resmeden Matrakçı Nasuh vardı. Kurtuluş Mücadelesi'nde cepheleleri resmeden savaş ressamı vardı. Şimdi ise bunların varlığından bile habersiz ve bu eserlere sahip çıkmayı bile beceremeyen gençler var.

Bir toplumda ileri bir medeniyet inşası ancak bilim, teknoloji ve sanatta ilerlemek ile mümkündür. İşin sanat boyutu ise en ihmal edilen kısım olmuştur. Burada sanatçılara büyük sorumluluk düştüğü gibi bir o kadar da bundan sanat izleyicileri ve dinleyicileri sorumludur. Sadece sanat camiasının yakınlarının gezdiği sergiler, belirli bir kitleye oynanan tiyatrolar, tarihin tozlu sayfalarında gömülü kalan usta isimleri ve işleri... vs daha fazla kişiye ulaşmadıkça, akşamları izlenen diziler yerine bunlar konuşulup tartışılmadıkça, medeniyet inşası zor gibi geliyor. Yaşayan zamanı yok olmaktan kurtarıp gelecek için daha yaşanılır bir dünya hayal ediyorsak bunu en iyi şekilde gerçekleştirecek olan sanatçılara ve sanata gerekli özgürlükleri tanıyıp, bu değerlere sahip çıkacak olan çocuklarımızı sanata maruz bırakmalıyız. Sanata maruz kalmayan çocuk ruhu her türlü tehlikeye açık demektir. Çocuklarımıza verebileceğimiz en güzel hediye sanattır. Medeniyet inşasının en önemli yapı taşı ise hayal dünyası genişletilmiş, sanatla buluşmuş özgür bireylerdir. Medeniyet yolunda sanatla kalın...

MUHALEFET VE KÖRLÜK

İsmail Alper KUMSAR

“Bir kavme olan kininiz, sizi adaletten ayrılmaya sevk etmesin.”

Maide 8

Yıllar önce fikirlerine değer verdiğim bir arkadaşım, kâinattaki en anlamlı kelimenin “denge” olduğunu söylemişti. Bu iddia, zihnimin bir yerinde çakılı kalmış olacak ki denge kelimesinin anlamını ve değerini kavrayabilmek için zorlu mücadeleler verdim. Karşılaştığım her insanın başarısında veya başarısızlığında bu kavramın nasıl bir rol oynadığını anlamaya çalıştım. Okuduğum her yazının hakikatle ilişkisini, bu kavrama ne kadar sadık kaldığını gözeterek belirlemeye çalıştım. Bunca mücadele sonrasında dengesini yitirmiş her insanın gerçeklerden uzaklaştığını fark ettim. Denge kelimesinin anlamını hakıyla kavramış, her işinde dengeli olmayı gözetken insanların sağlıklı bir ruh hâline sahip, mutlu kişiler olduğunu gördüm. Bu kişiler sevgilerinde ve nefretlerinde yenildiklerinde ve muzaffer olduklarında kontrolü elden bırakmayan kişilerdi. Yakın zamanda okuduğum bir itiraf, ulaştığım sonucun ne kadar yerinde olduğunu bir kez daha gösterdi.

Bu itirafa Ahmet İhsan TOKGÖZ'ün *Matbuat Hatıralarım* isimli kitabında rastladım. Ahmet İhsan TOKGÖZ, edebiyat tarihlerimizde “Edebiyat-ı Cedide” ya da “Servet-i Fünun” topluluğu olarak anılan grubun yayın organı olan “Servet-i Fünun” Dergisi'nin kurucusu ve sahibi. Bugünün diliyle söyleyecek olursak bir nevi medya patronu... Sene 1899... İngilizlerle Güney Afrika'daki sömürgeleri olan Boerler arasında uzun süredir devam eden gerginlik nihayet bir savaşa dönüşmüştü. Savaşın sebebi, Boerlerin İngiliz vesayetinden bütünüyle kurtulmak istemeleri... Yani özgürlük mücadelesi... Bir

başka sebep ise -belki de asıl sebep- İngilizlerin Transval'deki dünyanın en büyük altın madeni işletmelerine göz dikmesi... Güney Afrika'ya olağanüstü bir askerî yığınak yapan İngilizler, savaşın başlangıcında ciddi bir direniş ile karşılaşılıp birçok cephede yenilgiye uğradılar. Savaşın ikinci aşamasında, İngiliz ordusu Boerleri yenerek bölgeyi büyük oranda denetim altına aldı. Ancak Boerlerin bitmek bilmeyen saldırılar karşısında “medeni” İngilizler, toplama kampı çözümünü buldular. Bu, tarihteki ilk toplama kampıydı. Savaşçılarla birlikte kadın ve çocukları da toplama kamplarına götürdüler: Kötü yönetilen ve son derece sağlıklı koşullara sahip bu kamplarda yirmi bini aşkın insan öldü. 1902 tarihinde yapılan Vereeninging Barış'ıyla Boerler bağımsızlıklarını kaybettiler.

Bu olayların devam ettiği yıllarda Osmanlı Devleti'nin başında II. Abdülhamid vardı. Abdülhamid muhalefeti nedeniyle dengesini iyiden iyiye yitirmiş olan Servet-i Fünun yazarlarının başını çektiği bir grup, Transval meselesini fırsat bilerek akıllara ziyan bir teşebbüste bulundu. Ahmet İhsan TOKGÖZ'ün hatıralarında mesele bakın nasıl anlatılmış:

“Afrika'nın güneyindeki Kap sömürgesinde Boer'ler İngilizlere karşı bağımsızlık savaşı açmıştı. İngiltere, hükümet merkezinden 7 bin mil uzakta çetin bir muharebeyi kabule mecbur olmuştu. Bu, onun için bütün sömürge siyasetinin ruhuuydu. Elindeki pek çok araçla kendi lehine müthiş bir propagandaya girişmişti. Bağımsızlığını arayan Boer'lerle onların aziz reisi Krüger dünyaya âsi ve hain gösterilmişti. Bu siyaset propagandasına

İstanbul çabuk inanmıştı. Çünkü Abdülhamid'in zalim idaresinden yanmış olan Türk aydınları despot padişahın İngiltere'ye karşı gösterdiği güvensizlikleri, İngiltere'ye yöneltmek için en doğru belirti saymışlardı. Türk aydınları âdeta derin bir yanılığa uğramıştı. Bu aldanişta ben de dâhildim, bütün Edebiyat-ı Cedide ailesi de aynı kanıdaydı. O zaman biz İngiltere'yi dünyanın en özgürlükçü, en insaniyetli idaresi sanıyorduk. (...) kısacası Boerlerin kurtuluş savaşında İngilizler kadar İngiliz taraflıydık.”

Abdülhamid'in “zalim” idaresinden yanmış olan aydınlarımız, Abdülhamid'e karşı İngiliz desteğini kazanmak “dünyanın en özgürlükçü, en insaniyetli idaresi”ni memnun etmek için bu savaşta, İngilizlerin yanında olduklarını bildiren bir metni imzalayarak İngiliz Büyükelçiliğine sunarlar. Hatta Rifat Müeyyed Bey'in hatıralarına bakılırsa sadece destekte bulduklarını ifade etmekle yetinmeyip gerekirse İngilizler lehine savaşabileceklerini de vaad etmişler. Bu “heyecanlı” 29 imza arasında birçok tanıdık isim de var: Tevfik Fikret, Mehmed Rauf, Mehmed Cavid (İttihatçıların Maliye Nazırı Cavid Bey), Samipaşazade Sezai, İsmail Safa (Peyami Safa'nın babası)... Bu destek bildirisini yeterli görmeyen aydınlarımız, İngiliz Büyükelçiliği önünde yaklaşık yüz kişilik bir grupla İngilizlere destek gösterisi bile yaparlar. Ahmet İhsan'ın söyleyişi ile ifade edersek bunca heyecanları karşısında “kuru bir teşekkülle” elleri boş dönmek zorunda kalırlar. Fakat gençlerimiz, İngiliz insaniyetinden ümitlerini henüz yitirmemiş olacaklar ki II. Meşrutiyet'in ilanı sırasında İngiltere Büyükelçisi Malet'i büyük bir heyecan-

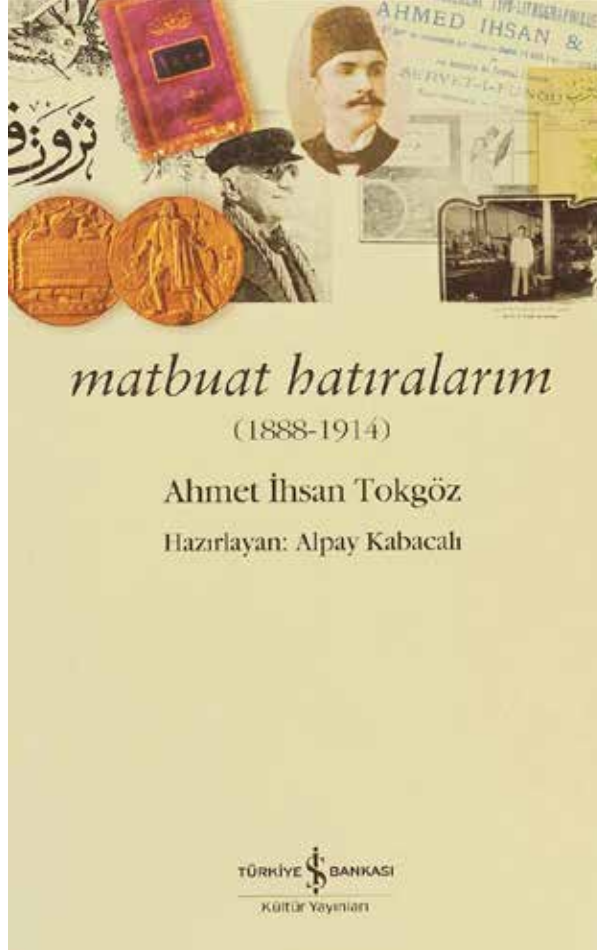
la karşılaşmışlar, İngiliz Elçisini can-u gönülden alkışlamışlardır. Hatta bununla da yetinmeyen coşkun gençler, elçinin arabasını çeken atları salıp arabayı kendi kollarıyla çekme komikliğine bile düşmüşlerdir.

Bu İngiliz muhibbi ekibi yönlendirenlerin başında Arnavutluk'un Osmanlı'dan ayrılmasında çok önemli bir rol oynayan Avlonyalı İsmail Kemal vardır. İsmail Kemal, ülkemizden binlerce kilometre uzaktaki bu olayı o denli benimsemiş ki hızını alamayarak *Transval Meselesi* isimli 166 sayfalık bir kitap dahi yazmıştır. Kitabın son satırlarını sadeleştirerek aktarırsak meselenin vehameti daha iyi anlaşılacaktır: "İngilizlerin şu medeniyet götürme girişimleri hakkında başarı istemek insanîyetin ve medeniyetin yücelmesini dilemektir. Böyle bir amacın ortaya çıkması için İngiltere'ye gönül bağı ile bağlanmak ve kurtuluş ümidini onun ilerleme yöntemlerinde görmek mazlum milletler, ilerleme ve medenileşme arzusunda olan kavimler ve özellikle Ehl-i İslam için bir vazifedir."

İçimiz acıyarak okuduğumuz bu satırlar, aydınımızın birtakım hırslarına mağlup olarak ne denli körleştiğinin bir vesikası olarak tarihte yerini almıştır. Bu öylesine bir körlüktür ki insanı yaşatmayı esas alan bir medeniyetin çocuklarına toplama kampı icat edenleri örnek gösterecek kadar ilerlemiştir. Mesele bununla da bitmiyor. Ahmet İhsan aynı eserinde Türk ve İslam düşmanlığıyla bilinen Gladstone'un Kur'an aleyhine söylediği insafsız sözlerini sırf Abdülhamid'e muhalefet için nasıl alkışladıklarını söyle itiraf etmiş;

Abdülhamid idaresine karşı beslediği-

miz derin kin, sarayın sevmediği her şeyi bize sevdirecek kadar hepimizde acayip bir yanlış görüş yapmıştı. (...) Bu yanlış görüş hemen hepimizde yalnız İngiltere hakkında değil, bütün Avrupa siyaseti hakkında vardı. Biz o zaman sanıyorduk ki Avrupa devletlerinin bize gösterdiği düşmanlık bizim Ortaçağ tarzı yaşayışı-

mızdan çıkar, idaremizin bozukluğundan ve saray ile Babıalî'nin köhne düşüncesinden doğar. (...) Ünlü Gladstone İngiliz parlamentosunda eline Kur'an'ı alıp 'Türkiye bu kitapla yürüdükçe medeniyete zarar verir.' demişti. Bu sözle güya adliye-mizin ve toplumsal hayatımızın medeniyetle uyuşamayacağını anlatmıştı. Ve biz gençler yanlış görüş ve inanışla ona hak vermiştik. Hâlbuki Gladstone, emperyalist siyasetine Müslümanların mukaddes kitabını âlet etmişti.'

Netice-i Kelam

Aradan geçen onca zamana rağmen ne Batılının zihniyeti değişti ne onların gönüllü destekçisi aydınların. Her fırsatta bir yerlere medeniyet götürmekle kendini vazifeli gören işgalci güçler, o bölgenin aydınlarına da kendilerinden ve milletlerinden utanmayı öğrettiler. Bu aydınlar, alttan alta veya doğrudan yerli halka bu topraklara yakışmadıklarını söylemekte hiç tereddüt etmedi. Kimi zaman öyle sinirlendiler ki bu "vahşi-barbar" yerlilere "hepiniz bir toz zerreciği olun da savrulup gidin rüzgârda" demedilerse de mütekebbir bakışlarından biz bunu anladık. Türkiye'deki aydın problemi yıllardır sürüyor. Batı medeniyeti karşısında çaresizliğini ve yenilmişliğini kabul eden aydınımızın kendi değerlerine dönmek gibi bir kaygısı yok. Hatta kimileri için böyle bir değerler sistemi de yok. Memleket aydınının damarlarına zehirli bir virüs gibi enjekte edilen kendi halkına, memleketine muhalefet virüsü hâlâ aynı hızla deverân ediyor. İrancı, Amerikancı, Rusçu, şucu bucu olup da bir türlü kendi memleketlisi olmamış aydınlarımız var. Görülen o ki yıllar sonra kaleme alınan hatıralarda birçok acı itirafı karşılaştığımız. "O kadar kör olmuştuk ki..." diye başlayan cümlelerin devamında çok ilginç ilişkilere, insafsızlıklara, körlüklere şahit olacağız.

1. Tokgöz, A. İ. *Matbuat Hatıralarım*. (Haz.: Alpay Kabacalı) Türkiye İş Bankası Yay., İstanbul: 2012, 133-134. 2. Kasas 28/86
2. Tokgöz, A. İ. *Matbuat Hatıralarım*. (Haz.: Alpay Kabacalı) Türkiye İş Bankası Yay., İstanbul: 2012, 239-240

MESCİD-İ AKSA'NIN KADIN MUHAFIZLARI

Özlem Feride ŞAHİN, Kudüs Bilinci Derneği

Tarih boyunca peygamberlere ev sahipliği yapan, kutsallığıyla üç semavi dinin gözdesi olan, yeryüzüne halka halka yayılan bereketin merkezi, güçlünün elinde olduğunda sahibinin izzet kazandığı Kudüs ve Aksa'nın tarih boyunca düşmanları olduğu gibi, canları pahasına onu koruyan muhafızları da olmuştur. Ayetler ışığında baktığımızda, Beytül-Makdis'e annesi tarafından adanan ve Rabbimizin dilemesiyle bir kız çocuğu olarak dünyaya gelen ve Aksa'nın muhafızı olarak hayatını bu gaye üzere geçiren ilk muhafız ve gönlünü Allah'a bağlayan ilk murabıt Hz. Meryem'dir.

Çok defa yaptığımız Kudüs ve Aksa ziyaretlerinde müşahede ettik ki, Aksa'ya gönül vermiş her Kudüslü Müslüman kadın, Rabbimizin Müslüman kadınlara yüklediği misyonu ve Hz. Meryem'in bu şuurunu hissederek Aksa'ya sahip çıkıyor. Yüzyıla yakın bir süredir işgal altındaki bu kutsal topraklarda her türlü zulme rağmen varlıklarını koruyup çağımızın en şerli ve sinsi düşmanına karşı hak-batıl mücadelesi veren Filistinli - Kudüslü kadınlar, aynı zamanda tüm ümmet adına Mescidi Aksa'da İslam sancağını taşıyorlar. Dünyanın büyük güçleri tarafından desteklenen İsrail karşısında dik durarak zulme meydan

okuyan bu kardeşlerimizin gayretleri takdire şayandır.

İsrail'in Siyonist mimarlarından David ben Gurion'un "Kudüs'süz İsrail'in hiçbir kıymeti yoktur. Mabet'siz de Kudüs'ün hiçbir değeri olamaz" sözü işgalci İsrail'in genelde Kudüs, özelde Mescidi Aksa üzerindeki hedeflerini çok açık bir şekilde gözler önüne seriyor. 1948 İslami Hareketi Başkanı Şeyh Raid Salah "Mescidi Aksa Kudüs'te bulunduğu müddetçe Kudüs İslam kimliği taşıyor. Bunu bilen İsrail her türlü hileyi deneyerek orayı müslümansızlaştırmaya çalışıyor." ifadeleri bu topraklarda yaşananların ciddiyetini anlatıyor. Ku-

düs'ü tamamen Yahudileştirmek ve Mescid-i Aksa'nın bulunduğu 144 dönümlük alana mabed inşa etmek gayesinde olan İsrail, çoğu zaman sessiz ve sinsi, İslam ülkeleri de dahil tüm dünyanın gözleri önünde adım adım bu hedefe yaklaşıyor. O mübarek topraklara gittiğinizde ve özellikle Filistinli kardeşlerimizle hasbihal ettiğinizde zulme tüm yönleriyle şahit olursunuz. Kudüs'te var olma mücadelesi veren Filistinli kadınlar, işgalin altında kadın ve anne olmanın büyük zorlu-

ğunu göğüsleyerek düşmanın karşısında dimdik duruyorlar. Bununla birlikte yıllarca İslam ümmeti tarafından yalnız bırakılan Filistinli kardeşlerimizin yaşadıklarını büyük bir teslimiyet, metanet ve tevekkül içerisinde olayları ajite etmeden aktarmaları ve koşulsuz bir şekilde Aksa'yı sahiplenmeleri onlardan öğrenecek çok şey olduğunu düşünüyor.

İsrail yönetimi Kudüs'ün Yahudileştirilmesi için son yıllarda binlerce Müslümanın evi hakkında ruhsatsız olduğu

gerekçesiyle yıkım kararı çıkartıyor. Bu yıkımların büyük bir kısmı gerçekleşti bir kısmı da zamanını bekliyor. Evleri yıkılan Kudüslü kadınlar için en ağır olanı; hiç şüphesiz hem Kudüs kimliklerini, hem de her fırsatta *مدلأب حورلأب* (Birruh biddem nefdike ya Aksa) "Canımız kanımız sana feda olsun ya Aksa" dedikleri mescitlerini kaybetmiş olmalarıdır.

Müslüman sayısı azalıyor

Mescid-i Aksa'yı çevreleyen surların

içerisinde kalan, عميدقلا ةدلبلا 'Eski Şehir'de Müslüman sayısı giderek azalıyor. Evlerin bir kısmı meşru olmayan gerekçelerle gasp edilip oralara Siyonist Yahudiler yerleştirilmekte, bir kısmı da Mescid'in altında yapılan kazılar sebebiyle yıkılmaktadır. Eski Şehir'de oturan Filistinli aileler, işgalci askerlerin sık sık keyfi gerekçelerle kurduğu barikatlar nedeniyle Mescid'e alınmıyor ve vakit namazlarını Mescid dışında kılıyorlar. Engellemelerden dolayı evlerine dahi ulaşmakta büyük zorluk çekiyorlar. Filistinli bir arkadaşımız kızını ekme almaya gönderdiğinde, kızının beş dakikalık mesafeden bazen birkaç saat sonra dönebildiğini söyledi ve ekledi "Böyle bir durumda bir annenin yüreği nasıl dayanır?"

Diğer taraftan İsrail'in Mescid-i Aksa'yı yalnızlaştırma ve Müslümanlaştırma

çalışmalarında işgalci askerler, Mescid kapılarında Filistinli mücahidelerin kimliklerini alarak, bir yandan her insanın en doğal hakkı olan ibadet özgürlüğünü gasp etmiş oluyor, diğer yandan namaz vakitleri dışında kadınların Mescidde kalmalarını engellemiş oluyorlar. Kimliklerini girişte bırakan kadınlar, çıkışta kimliklerini bıraktıkları kapıda bulamayıp diğer kapılara ya da merkez karakola gitmek zorunda bırakılıyorlar. Mescid-i Aksa için her türlü zorluğa katlanan bu muhafızların hasta, yaşlı, hamile veya küçük çocukları olduğu düşünüldüğünde tek tek kapılara gidip sonra akşam saatlerine kadar kimliğini alamamış olmaları yaşanan zulmün boyutlarını göstermektedir. Kudüs'te kimliğiniz olmazsa orada oturma hakkını kaybedersiniz. Hava, su gibi ehemmiyet arz eden kimliklerine

akşama kadar ulaşmaya çalışan Aksa Gönüllüleri, bütün yaşanacakları göze alarak, yılmadan ertesi gün yeniden Mescid'e geliyorlar. İsrail gibi güçlü düşmanı dize getirebilecek kadar iman gücüne sahip Aksa Murabıtları canlarını ve mallarını, vakitlerini ve nakitlerini Allah yolunda sarf ederek Aksa'da nöbet tutuyorlar ve İslam'ın sancaktarlığını yapıyorlar.

معلملا بطاصم "İlim Halkaları" ile Müslümanların Aksa'da daha fazla kalması ve sayılarının artmasını hedefliyorlar. Bu ilim halkalarında İslami ilimleri öğrenen kadınlar aynı zamanda Mescid'i yalnız bırakmayarak Aksa nöbeti tutuyorlar. İsrail tarafından defalarca dağıtılan bu halkalar ile güçleri yettiğince var olma mücadelesi veriyorlar.

Çocukların ve gençlerin Aksa'yı daha yakından tanımasını için düzenlenen

Aksa ziyaretleri ve şenliklerinde sil yükü yine Kudüslü kadınlar yükleniyorlar. Düşmanla aynı şehri paylaşan gençlerin bilinçli ve eğitilmiş birer Müslüman olarak yetişebilmeleri, fedakâr annelerin varlığıyla mümkün oluyor.

Mescid'in Kutsiyeti Çiğneniyor

2012 yılı Ramazan Ayı sonrasında çıkarıldığı bir yasayla zulmüne başka bir boyut kazandıran İsrail hükümeti, Mescid-i Aksa'yı kamusal alan ilan ederek Siyonist Yahudilerin namaz vakitleri dışında Mescid'in kutsiyetini çiğnemelelerinin yolunu açtı. Böylece İsrail parlamentosundan milletvekilleri, hahamlar başta olmak üzere binlerce Siyonist Yahudi Aksa'ya girerek mabet planlarını konuşular ve Mescid'i manen kirlettiler. İlim halkaları vesilesiyle Aksa'da bulunan, tüm engellemelere rağmen ümmet adına nöbet tutan kadın murabıtlar, gördükleri uygunsuz ve fanatik davranışlara karşı tekbirlerle tepki gösterdiler. Ancak kısa bir süre sonra Mescid-i Aksa'da tekbir getirmek yasaklandı. Tekbir getiren Filistinli Aksa muhafızları Mescid çıkışlarında tutuklanarak 15 ile 90 gün arasında değişen sürelerle Mescid-i Aksa'ya girmeme cezası aldılar. Mescid kapısına iki yüz metre yaklaşılması durumunda 5000 Şikel'e kadar para cezasına çarptırıldılar. Ancak, ümmetin ilk kiblesi olan Mescid-i Aksa'nın İslam'ın emaneti

olduğunun şuurunda olan murabıtlar, Silsile Kapısı yakınında nöbetlerine devam ettiler. Giriş yasağı bitinceye kadar bu kapıda nöbet tutan kadınlar, تادع ب م (Mubıdat) "Mescitten Uzaklaştırılanlar" olarak adlandırıldılar. Uzaklaştırmanın bittiği gün bir bayram havasıyla Mescid-i Aksa'ya koşuyorlar ve yılmadan Aksa'yı korumaya, düşmana teslim olmamaya devam ediyorlar; Hatice Khveys, Semiha Şahin, Henadi, Ummu Ziyad ve diğer murabıtlar hazırladıkları "Niçin burada beklediğimizi biliyor musunuz?" yazılı afişlerle dünyaya seslerini duyurmaya çalışıyorlar.

Ziyaretlerimiz esnasında bizlere evini açan Latife abla "Biz Aksa ile nefes alıyoruz, onunla teselli oluyoruz" diyerek Mescid'in hayatlarındaki önemini anlattı. Kız kardeşi Nüfuz ile konuşurken, ellerinden Kudüs kimliklerinin alınıp kendilerine 10-20 yıllık Kudüs oturumu verileceğini söylediğinde "Bu zulümlere nasıl dayanıyorsunuz?" sorumuza verdiği cevap çok manidardı: "Bizler gücümüzü haklılığımızdan alıyoruz. Bu toprakların gerçek sahipleri bizleriz ve Hakkın yanındayız. İşte bunu bilmek bize güç veriyor."

Rabbimizin fazlıyla Mescid-i Aksa'ya yaptığımız ziyaretler, Kudüslü kadın kardeşlerimizi yakından tanımamızı sağladı. Sayıları birkaç safi geçmeyen, ancak tüm varlıklarını ortaya koyan, cihat, sabır, tevekkül, kavramlarını ha-

yatlarına geçirmiş onurlu, güler yüzlü, düşmana karşı dik, Müslümana merhametli birçok kardeşimizle tanıştık. Latife Abla'nın heyecan ve sevinç içerisinde bizi Ummu Yusuf'la tanıştırırken "O'nun kardeşi Aksa'nın ilk şehidi" sözleri bizi çok şaşırttı. Şehit haberini bu denli mutluluk içerisinde söylemesi, Aksa ile nasıl onurlandıklarını gösteriyordu. Bütün ziyaretlerimizde sabah namazları da dahil tüm vakitlerde kendisini gördüğümüz Zeynep Teyze, ilerlemiş yaşına ve yürümekte zorluk çekmesine rağmen gücünü imanından alan ve ömrünü bu yola adanmış Aksa muhafızlarından sadece birisi. İmkânları sınırlı olsa da gönülleri geniş olan Kudüslü ablalarımız bizlere her ziyaretimizde yöresel ikramlarda bulunuyorlar. Yaşadıkları bunca sıkıntıya rağmen yorucu geçen bir günün ardından Aksa'da bize hazırladıkları o muhabbet ve sevgi dolu sofralarındaki huzuru ve lezzeti tarif edemeyiz.

Cuma sabah namazı sonrası kadınlar halka oluşturarak Kehf Suresi okuyorlar. Böyle bir halkada tanıştığımız Ayşe Teyze, Burak Duvan karşısında Müslümanların elinde kalan son evin sahibi. Onun evi İslam'ın o mahalledeki son kalesi. Bizlerle sohbet ederken senelerin ve zulmün yaşlandıramadığı o nurlu çehresinde tebessüm hiç eksik olmuyor. Aksa'da tanıştığımız Nadirah, matematik öğretmeni. Fırsat buldukça

Aksa'ya geliyor. Kendisinin El Halil şehrinde çok geniş arazisi varken sadece Kudüs kimliğini kaybetmemek uğruna onu satıp Kudüs'ten mütevazı bir ev aldığını, eşi vefat ettiği için bu ortamda gençleri büyütmenin zorluklarından bahsediyor. İmkanları varken neden bu zorluğa katlandığını sorduğumuzda "Kudüs'te Müslümanlardan bir ev dahi eksilmemeli. Bu toprakları terk edemeyiz" cevabını veriyor. Ömrünü Kudüslü yetimlere ve Aksa'ya adayan Ummu Ziyad Abla Mescid'den uzaklaştırma cezası alıp onun üzüntüsünü daha üzerinden atamamışken, işgal güçlerinin İsrail Mahkemesi'nin hemen karşısında, stratejik bir noktada bulunan evi için çıkardıkları yıkım kararı, Aksa'nın muhafız komşularının yaşadıkları zorluğu gösteriyor.

2014 Mayıs ayında, Tevhid Bayramı sebebiyle işgalci askerlerin sabah namazında elli yaş altı hiçbir Müslümanı Mescid-i Aksa'ya sokmama kararı alması üzerine Aksa kapılarında namaz

Bütün ziyaretlerimizde sabah namazları da dahil tüm vakitlerde kendisini gördüğümüz Zeynep Teyze, ilerlemiş yaşına ve yürümekte zorluk çekmesine rağmen gücünü imanından alan ve ömrünü bu yola adanmış Aksa muhafızlarından sadece birisi.

kılan Kudüslü kardeşlerimizin yanındaydık. Saatler ilerlediğinde liseli öğrenciler ve öğretmenleri çevremizi kuşattı. Mescid-i Aksa içerisinde bulunan lisede öğrenim gören bu talebelere yaşadıkları zorlukları sorduk. Öncelikle okul müdürü engellemeler sebebiyle sık sık eğitimin aksadığından şikâyet etti. Sorularımızı cevaplamada kız Öğrencilerin daha istekli oluşu üzerine öğretmen Ummu Huzeyfe'nin "İslamın ilk şehidi de Sümeyye değil miydi?" sözleri, Aksa'ya sahip çıkma konusunda kadınların rolünün ne kadar büyük olduğunu vurguluyordu.

Aksa, günümüz Müslümanlarına gerçek dostu ve düşmanı tanıtan, sadakat, cihat, iman, sabır, infak, ihanet, tevekkül kavramlarını en doğru halleriyle öğreten bir okuldur. Bu okulun öğrencileri olan Aksa'nın kadın muhafızları düşmanla mücadele ediyorlar. Ümmet adına da yüklenedikleri bu kutsal görev onların adlarını tarihin sayfalarına altın harflerle yazdıracaktır.

FATİH

KUYUMCULUK & MÜCEVHERAT

Anafartalar Caddesi
Köklü Kuyumcular Çarşısı
No: 14/21 Ulus/ANKARA
0312-312 36 16 / 0312 321 46 31

MYANMAR'DA UNUTULMUŞ TÜRKLER

Tarık ERDEL - Şeyma Hatun GÜSER

Anlatcağımız I. Dünya Savaşı ve sonrasında yaşanan ve Osmanlı askerlerinin İngilizler tarafından esir alınıp 1915-1923 yılları arasında vatanlarından binlerce kilometre uzağa Myanmar'a (Burma) götürülüşünün gerçek hikâyesidir. Myanmar neresidir? Nasıl bir ülkedir?

Myanmar Hindistan ile Çin arasında kalan bölgede yani coğrafi isim olarak "Hindiçin" denilen bölgede bulunmaktadır. Bulunduğu coğrafya açısından kozmopolit bir yapıya sahip olan Myanmar son zamanlarda Arakanlı Müslümanlar'a yapılan Budist zulmü ile gündemde yer edinmektedir. Yapı olarak Budist çoğunluklu ancak Müslümanların da var olduğu, kapalı bir devlet yapısına sahip olan ve yıllarca sömürge olarak kullanılan bir ülkedir.

Esaretin Başlangıcı: Kût'ül-Amâre Kuşatması

I. Cihan Harbi... O dehşetli ve hınca hınç süren savaş devam etmekteyken bir grup Osmanlı askeri Irak'ın güneyine çıkarma yapan ve ilerleyen İngiliz birliklerini çevreleyerek Kut'ül-Amâre olarak tarihe geçen manevralarını gerçekleştiriyorlardı. Başanlı oldular da, ancak bu olaylardan sonra Kut'ül Amare kumandanı Süleyman Askeri Bey muharebeler başarısız olduğu için intihar etti. Bunun üzerine Irak'ın güneyindeki birliklere yeni bir komutan atandı. Bu yeni komutanın ismi Miralay Suphi Bey idi. İşte Myanmar'a doğru başlayan esaret yolculuğu bu komutan değişimiyle başladı.

Şattularap çarpışmaları ve esaret

Miralay Suphi Bey, emrine verilen birliğe hiç vakit kaybetmeden Dicle ve Fırat'ın denize doğru yol aldığı Basra topraklarını ele geçirmek üzere hareket emri verdi. Amacı zayıfladığını du-

şündüğü İngilizlere karşı hızlı bir saldırı yapmak. Ama hiç hesaplamadan girilen bu savaşta teçhizat eksikliği ve coğrafyanın zorluğu Miralay Suphi Bey'in birliğinin Şattül Arap olarak adlandırılan bölgede İngiliz birlikleri tarafından kısıtlanmasına sebep oldu. Etraflarını çeviren İngiliz birliklerine karşı iki sahra topu kalana kadar savaştı ancak daya-

namayacağını anlayan Miralay Suphi Bey birlikleri ile birlikte İngilizlere teslim oldu.

Vatandan binlerce kilometre öteye...

Miralay Suphi Bey ve askerlerini esir alan İngilizler bu esirlerin Kut'ül-Amâre'de bulunan ve onları günlerce çemberde tutup teslim zorlayan orduya mensup olduğunu biliyordu. İngilizler bu Osmanlı askerlerini Mısır'daki esir kamplarına yerine binlerce kilometre ötedeki bir İngiliz sömürgesi olan 'Britanya Myanmar' olarak kayıtlarda geçen Muson ülkesine nakletme kararı aldılar.

Askerler nereye gittiklerini dahi bilmeden Basra'dan gemilere bindirilip Hint Okyanusu'na doğru açıldılar. Onların yıllarca nerede olduklarını ne aileleri biliyordu ne de Osmanlı Devleti! Kayıtlara kayıp askerler olarak geçeceklerdi. İlk götürülen esir kafesi 2000 kişiden oluşmaktaydı, ardından gerisi geldi. Orta Doğu'da savaşan binlerce Osmanlı askeri Myanmar'a götürüldü kimseye haber verilmeden; kendilerini bile. Son olarak Myanmar'daki esir

Askerler nereye gittiklerini dahi bilmeden Basra'dan gemilere bindirilip Hint Okyanusu'na doğru açıldılar. Onların yıllarca nerede olduklarını ne aileleri biliyordu ne de Osmanlı Devleti! Kayıtlara kayıp askerler olarak geçeceklerdi.

Osmanlı askerlerinin sayısı 20.000'e ulaştı. Vatandan 7000 km uzağa yaptıkları yolculuk sırasında yaralı olan bazı Osmanlı askerleri yolda şehit oldular. İngiliz askerleri onların bacaklarını kazıklara bağlayarak Andaman Denizi'ne attılar naaşlarını. Andaman Denizi Türkiye'den 7000 km uzakta bir Türk şehitliği olarak kalbimizin bir köşesindedir.

Yeni hazırlanan kamplar ve yaşam koşulları

İngilizler yeni getirdikleri bu 20.000 Osmanlı esirini kalacakları yerlere yerleştirmek için eskiden İngiliz ordusunun kullandığı barakaları koşullara dönüştürdü. Bu koşullar 400 kişilikti ve beraber kalmak zorundalardı. Senede bir kez elbise sahibi olabiliyorken her gün çalışmak zorundalardı. Çalışmayı rededenleri büyük cezalarla cezalandırılıyordu.

İki büyük üç küçük diyebileceğimiz beş kampa askerlerimiz yerleştirilmişti. Bunlardan en büyüğü Thayet Myo esir kampı idi. Koşullar fena denecek kadar kötü durumdaydı, Anadolu'dan gelmiş Osmanlı erleri Myanmar'ın iklimine alışamamış çoğu sıtmaya yakalanmıştı. Sıtma hastalığı yüzünden çok fazla

şehit verildi. Ayrıca Myanmar'daki yemeklere alışamadıklarını da bilmekteyiz. İngilizler bu hastalıklarla ve koşullarla ilgili neredeyse hiçbir girişimde bulunmadılar; bunun üzerine Türk esirlerden olan Dr. Behiç Bey Thayet Myo'da bir hastane kurarak hasta veya yaralı askerlerimizi tedavi etmeye başladı. Dr. Behiç Bey'in tedavileri sırasında aldığı notlar (esir askerlerin ismi, hastalığı, memleketi vs.) oradaki durumu anlamamıza büyük ışık tuttu. Şu anda Dr. Behiç Bey'in tuttuğu bu notlar Genelkurmay Arşivleri'nde bulunmaktadır.

Zorla çalıştırılma: Angarya!

Askerlerimiz İngilizler tarafından zorunlu olmadıkları halde devamlı olarak ağır işlerde çalıştırıldı. Bunlardan en önemlisi Thayet Myo ve Myanmar'ın başkenti olan Rangon'a doğru İngilizler tarafından askerlerimize zorla yaptırılan 400 km'lik demiryoludur. Bu demiryolunun yapımında son durağa kadar durmadan çalıştırılan askerlerimizden yaklaşık 2000'i dayanamayarak, çoğunlukla sinek bolluğundan dolayı yayılan sıtma yüzünden şehit oldu. Bunların hepsi gözlerinin önünde gerçekleşen İngilizler ise hiçbir şekilde bu

konuda önlem almadı ve askerlerimizi zorla çalıştırmaya devam etti. Şu anda malesef şehit olan 2000 askerimizin nerede gömülü olduğunu dahi bilmiyoruz. Gömülü olup olmadıkları hakkında bile bir bilgi sahibi değiliz

İkinci olarak en önemli çalıştırılma olayı şu an hala Myanmar'da kullanılan devasa botanik bahçelerinin bulunduğu park alanının yapımıdır. Bu botanik bahçeleri o dönemler Myanmar'da üst düzey görev yapan Albay May tarafından Myanmar'ın ikliminden bunalan İngiliz askerlerinin dinleme durağı olarak Türk askerlerine zorla yaptırıldı. İnternete 'Myanmar Botanical Gardens' yazdığınızda güzelliğine hayran kalacağınız bu bahçeler; bizim ecdadımız günlerce zorla çalıştırılarak inşa edildi. Bahçelerin ortasında bulunan devasa gölü Osmanlı esirleri kazdı ve botanik bahçelerine İngiliz subayları için köşkler inşa ettiler. Hala bu bahçelerin içinde askerlerimizin çalıştırılırken zincirle bağlandığı taşlar bulunmaktadır. Acı olan ise ne Myanmar halkı ne Türk halkının bu güzelliğiyle insanı büyüleyen bahçeleri vatanından binlerce kilometre uzakta olan Türk askerinin inşa ettiğini bilmemesidir.

Kamplarda askerler arası etkileşim ve kültürel faaliyetler

Kamplarda yaşayan askerlerimiz yıllarca esaret altında kaldıklarından bir hastalığa yakalandı, psikolojik bir hastalık: Tel örgü hastalığı. Bu hastalık günler boyunca tel örgü görmekten ve vatanlarından, ailelerinden hiç haberleri olmamaları sonucu ortaya çıkmıştı. Bunu fark eden Osmanlı subayları askerlerin morallerini düzeltmek ve onları ayakta tutmak için tiyatro etkinlikleri düzenlediler; elle yazıp çoğaltarak gazete çıkardılar ve diğer kamplara dağıttılar. Bu sayede hem askerlerin moralleri yerine geldi ve kamplardaki askerlerin arasında birlik sağlanmış oldu.

Ailelerle haberleşme ve Osmanlı'nın askerlerden haberdar olması

Esaret altında bulunan askerlerimiz savaş esiri olarak haklarını kullanarak ailelerine mektuplar yazdılar ve bu mektupların üzerindeki savaş esiri damgasını gören Osmanlı Devleti ilk defa askerlerin Myanmar'a götürüldüğünü yaklaşık üç yıl sonra öğrendi. Bunun üzerine Hilal-i Ahmer (Kızılay) Cemiyeti'nden görevlendirilen kişiler bölgeye gidip çalışmalara başladılar. Tespit ettiğimiz üzere yaklaşık 120 askerinin mektubu Hilal-i Ahmer arşivinde

bulunmakta ve muhtemelen niceleri de orada okunmayı bekliyor.

Askerlerimizin Kurtuluş Savaşı'na yardımı

Myanmar'da esaret altında bulunan binlerce askerimiz Anadolu'da Sevr Antlaşmasına karşı çıkan bir grubun kurtuluş için bir savaş başlattığını duyduğu anda o yoklukta Myanmarlı Müslümanlar ile birlikte büyük bir miktarda parayı toplayıp akıl almaz yollarla Kurtuluş Savaşı için göndermişlerdir. Kendi buldukları hali unutup kalbi vatanlarında atan bu askerlerimizi unutan biz torunları, onların bizim için yaptıklarını bilmeliyiz ve asla unutmamalıyız.

Esaretin bitişi ve dönüş yolculuğu

1918 yılında imzalanan Mondros Ateşkes Antlaşması ile esirler serbest bırakılmaya başladı. Ancak Osmanlı Devleti elindeki esirleri serbest bırakmasına rağmen İngiltere Hükümeti elindeki Türk esirleri tam anlamıyla bırakmadı. Myanmar'daki esir askerleri az sayılarla geri göndermeye başladı. Esir askerlerimizin son bırakılışı 1923 yılında gerçekleşti. Tabii sadece 20.000 Türk askerinden yaklaşık 1000'i geri dönebilmişti. Çoğu orada şehit oldu ve gelenlerden bir kısmının Kurtuluş Savaşı'na katılıp şehit olduğunu biliyoruz. Bir ihtimal daha var tabii: Myanmar'da

kalmak. Elimizde bulunan bir fotoğraf bu fikri destekliyor. Bu fotoğrafta arkada Meiktila'da bulunan Türk şehitliğinin önünde oturmuş beş Osmanlı askeri ve etraflarında bulunan Myanmarlı olduğu belli olan çocuklar bulunmaktadır. Bu fotoğraf 1923 yılından sonra çekilmiş olmalı çünkü şehitliğin kuruluş tarihinden önce çekilemez. O ihtimale göre Türkiye'ye dönemeyen bazı Osmanlı Askerleri Myanmar'da evlenip kalmış olabilir. Bu konuda daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

Şehitliklerin durumu

Şu anda Myanmar'da iki şehitlik bulunmaktadır. Bu şehitlikler ise 1960'larda Hindistan'da bulunan Türk Büyükelçiliği'nin yaptığı çalışmalar sonucu esaret olayından yıllar sonra bulunmuştur. Birisi Thayet Myo'da, bir diğeri Meiktila'da şehitlikler bulunmaktadır. Thayet Myo'daki yenilenip düzenlense de maalesef Meiktila Şehitliği mezar taşları kırılmış bir şekilde torunlarını beklemektedir.

Son söz

Şehitlikte bir kitabe bulunmaktadır ve şu yazmaktadır: "BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDA IRAK, FİLİSTİN SURİYE, ARABİSTAN CEPHELERİNDE OSMANLI VE İNGİLİZ ORDULARI ARASINDAKİ ÇARPIŞMALAR SIRA-SINDA İNGİLİZLERE TUTSAK DÜŞEREK BURMA'YA GETİRİLEN VE BURADA ŞEHİT DÜŞEN TÜRK ASKERLERİNİN AZİZ ANISINA". Myanmar'da bu yazının yazılı olduğu bir taş varsa biz Myanmar'dan hiç dönemişiz demektir. Myanmar biz Türkler için her zaman bir izimiz bulunan bir ülke olarak kalacaktır. Myanmar'da unutilan Türklerin torunları olarak onları tanımak, bilmek ve herkese anlatmak boynumuzun borcudur. Bize neden buradasınız diye soracak olanlara vereceğimiz cevap çok basittir: Biz hiç buradan gitmedik ki !

mormavi[®]
çanta-şal-aksesuar

mormavicanta
f c

📍 Metro Çarşısı B/26 Kızılay/ANKARA ☎ 419 19 12
📍 Metro Çarşısı B/31 Kızılay/ANKARA ☎ 425 61 71

KAYA OTOMOTİV

Murat KAYA

0533 209 92 16

S kayaotomotivtonomi.sahibinden.com

0312 399 27 97

Saracalar Mah. Otonomi Galericiiler Sitesi C 6 Blok No:6
Akyurt / ANKARA

YENİDEN DİRİLMEK LÂZİM

Necati DAYI

"Din güzel ahlaktır! Din güzel ahlaktır! Din güzel ahlaktır!" Efendimiz (S.A.V) böyle buyurmuşlar.

Yeryüzünde tek bir dava, tek bir mesele var aslında; o da güzel ahlak. Bugün insanlık aleminin uğradığı ahlak erozyonu İngiliz felsefeci Thomas Hobbes'un "insan insanın kurdu dur" sözüyle altın çağını yaşıyor. Ben diyen, senden habersiz yaşıyor. Biz ne kaybettik ne kaybettik ki her gün haber bültenlerinde ruhumuzu kanatan haberlerle karşılaşıyoruz. 17 yaşında hayatının baharında bunalımlara gark olan genç niçin intihar eder?

Boyu taşıdığı kılıçtan küçük çocuklar vardı Rasulullah'ın ardında yürüyen. Ve taşıdığı silahtan daha küçük çocuklar Çanakkale'de şehit düşen.

Yeni doğmuş bebeğini çöplerin içine bir naylon poşet içerisinde atan anne hangi vicdanla yapar bu işi? Efendimiz (S.A.V)'in ayakların altına cenneti bir kilim gibi döşediği anneler nerede? Komşunun cenazesini 3 gün sonra kokmasından dolayı haberdar olup komşunun kapısını çalan komşularız BİZ.

"Komşusu açken tok yatan bizden değildir"

Komşu hakkı konusunda "Neredeyse Allah komşuyu komşuya varis kılacak

sandım." buyuran Efendimiz'in özlediği komşuluk nerede? Nerede o ruhî yükseliş?

Küçük çocukların eziyet gördüğü, öldürüldüğü, bir maç sonrası bıçaklı, satırlı, taşlarla birbirine saldıran insanları, trafikte tahammülsüzlüğün adam öldürmeye kadar gittiği kavgaları seyrediyoruz. İki çürük domatesi poşete koyup sana vermeyi, teraziye kendine tutmayı ticaret sanan "Aldatanlar bizden değildir" Allah'ın habibinin kabul etmediğini Allah kabul eder mi sandın! "Ben sifatah yaptım, yan komşuma git" diyen o güzel insanlar nerede?

Popüler kültür ikonlarını rehber edinmiş, sosyal paylaşım sitelerinde Mevlana olan, Yunus Emre olan kelamla değiştirmeni döndürmeye çalışan sen, ben, biz neyi bekliyoruz? Medine fethinde devesinin eğerine alını degecek kadar eğilmiş, tevazu sahibi, "ümmetim, ah kardeşlerim" diyen bir Efendimiz; Allah'ın habibi var: "Anam babam canım sana feda olsun" diyen sahabe efendilerimiz var. Rasulullah'ın ruhaniyeti rahatsız olmasın diye Hicaz demiryollarına keçe döşeyen, Allah'ın habibine giden yol diye demir yollarına gül suyu döken ceddin/dedelerin tarihin var.

Gönül ufuklarımızda Hz. Mevlana, Yunus Emre, Hacı Bayramı Veli gibi gönül sultanlarımız var; ölü kalpleri güzel ahlaklarıyla diriltten.

Vakti gelmedi mi hala mazlumların göz yaşlarını silecek garibanın, fukaranın yükünü sırtlanacak, yedi düvele ceddin atan gibi adalete dağıtacak? Neredesin o özlenen kutlu nesil?

Efendimiz (S.A.V)'in "Ah kardeşlerim bir görsem!" diye buyurduğu kutlu sadaya muhatap o gençlik, neredesin? Topyekün bu ahlak erozyonundan nefis tozlarından kurtulup ayağa kalkma vaktidir. Üzerindeki kara bulutları dağıt! Karamsar düşünceleri at! Yeğise düşme! Düştüğün nefis çamurundan doğrul artık. Bu milletin ve cümle alemin muhtaç olduğu Muhammedî ahlakla yeniden doğ ufuklarımıza. Bahar çiçekleri gibi donat gönlümüzü. Medine sokaklarında tekrar duyalım Bilal-i Habeşî'nin ezanını. Bir çocuk saflığında inanmış, şairin dediği gibi "Nebiler sana müştak. Yarın bu güzel ümmet kuşlar gibi uçacak Ahmed'ine Efendim." Ve şu aziz duadaki ahlakla gönül ufkunda yüksel yükselebildiğin kadar.

Dua ahlaktır.

Allah'ım,
Lütfet ki gittiğimiz her yere barış götürelim;
Bölücü değil, bağdaştırıcı olabilelim.
Nefret olan yere sevgi,
Yaralanma olan yere affedicilik,
Kuşku olan yere inanç,
Ümitsizlik olan yere ümit,
Karanlık olan yere aydınlık
Ve üzüntü olan yere sevinç saçıcı olmayı bize lütfet.
Allah'ım,
Kusurları görenlerden değil, örtenlerden;
Teselli arayanlardan değil, teselli edenlerden;
Anlayış bekleyenlerden değil, anlayış gösterenlerden;
Yalnız sevilmeği isteyenlerden değil,
Sevenlerden olmamıza yardım et.

Yağmur gibi hiçbir şey ayırt etmeyip
Aktığı her yere canlılık bahşedenlerden;
Güneş gibi hiçbir şey ayırt etmeyip
Işıyla tüm varlıkları aydınlatanlardan;
Toprak gibi her şey üstüne bastığı halde
Hiçbir şeyini esirgemeyip
Nimetlerini herkese verenlerden;
Ve gece gibi, ayıp ve kusurları sarıp örten,
Alemin dinlenmesine imkan hazırlayanlardan olmayı
bize lütfet.

Alan değil, veren ellerin;
Affedici olduğu için affedilenlerin;
Hak ile doğan,
Hak ile yaşayan ve Hak ile ölenlerin
Ve sonsuz yaşamda yeniden doğanların
Safına katılmayı bize nasip eyle.
AMİN

SONSUZLUĞA UZANAN KALE(M)LER

Naime ERKOVAN

İnsan, zaman zaman hayatından, hatta yaşadığı dünyasından şikâyet etse de varlığını ebedi kılmanın yollarını arar. Ben de buradaydım, demek ister gibi kendini ölümsüzleştirmenin peşine düşer. Bu bazen resimle olur, bazen heykelle, bazen besteyle ama çoğu kez de kolay olduğu zannedilen yazıyla.

Yazı yöntemini seçenler, yazmanın olduğunu bilmeden masa başına oturur genellikle. Büyük bir hevesle kalem ele alınır fakat kısa sürede yazma eylemi, onu seçeni çileden çıkarır. Çünkü bu iş, sanatlar içinde en çok hafife alınanı, kolay görünenidir. Oysa tek bir cümlelinen uzaktan basit görünen havası, onu meydana getirirken bir anda dağılıverir de insan, güvenlik önlemleri son derece yüksek düzeyde olan bir kaleyle karşı karşıya olduğunu anlar. Bunu anladığında geç kaldığını da görür: Ne kaleye giriş vardır ne de geriye dönüş; tek gerçək, bu duvarların aşılması gerektiğidir.

Böyle bir durumda kalmadan önce, kaleyle karşılaşmış birinin yol boyunca aldığı darbelerden ders almak ve belki bir gün yazmak isteyenler için birkaç şey söylemekte fayda var.

Kaleye Girmeden Önce:

- Yazma kalesi de sanatlardan biridir. Onu asla hafife almamalı.
- Her sanatın temelinde övgüler ve alkışlar değil, çalışmak yatar.
- Daha önceden yazma kalesine girmenin yollarını arayanların sözlerine ve tecrübelerine kulak vermeli.
- “Bu iş çok kolay”, “Yazam ben ya” gibi cümleler, insanın ayağına bağla-

dığı taşlardır. Artık ne uçabilir ne de yüzebilir.

- Yazmak için bir konu yüzünden uykusuz kalmayı, onu her gidilen yere taşımayı göze almalı.
- “Ünlü yazanın villası”, “milyonlarca baskı yapan kitap” gibi cümleleri daha yoldayken buruşturup atmalı.
- Yazılacak eserle dünya yerinden oynamayacak. Hatta belki de gerçək okurlara ulaşılmadan ölünp gidilecek. O yüzden daha baki olan şeylere bel bağlamalı.
- Yazmak, dünyanın en önemli işi değildir. Ama yazmamak da dünyanın sonu değildir. Yeryüzünde başka meslek gruplarına da ihtiyaç var.
- Eleştiriyi göze almayan kişi, yola çıkmayıp evinde oturmaya devam etmelidir. Farklı bir bakışla ev de şahane bir yere dönüşebilir.
- Edep, her eylem için gereklidir. Daha yol akla düşmeden onu kuşanmakta fayda var.
- Geçici bir hevesle değil, yakıcı bir istekle bu işe baş koymalı ki ilk zorluk karşısında ayaklar gerisin geri dönmessin.
- Yazmak dahil hayattaki her şeyin kismete bağlı olduğu hatırdan çıkartılmamalı.

Kaleye Girdikten Sonra:

- “Çok yorulduğum, biraz soluklanayım,” rahatlığına meyletmemeli. Dinlenmek değil, çalışmak insanın erdemlerindedir.
- İçeri girdikten sonra, buraya varmaya kadar çekilen bütün sıkıntıları

unutup “Ben zaten hep biliyordum yazmayı,” cümlesi akıldan geçirildiğinde dahi yakıp yıkar bütün duvarları. İssiz bir vadinin ortasında, o çok güvendiği kalemiyle –kâğıdıyla değil– baş başa kalır insan.

- Yazmak, kişinin kendi emeğiyle anlam kazanır; başkalarının emeğini kendininmiş gibi sanarak değil.
- Değerlerini kaybetmeden, kutsal sayılan şeyleri hafife almadan kalem oynatmalı. Değerleri yoksa o insan hiç yazmamalı.
- Allah, kaleme yemin ederek bu eylemi kutsamıştır; böbürlenen yazarı yüceltmek için değil.
- Kendisinden her tür bilgi öğrenilen kişi hocalığı hak etmiştir. Bu nedenle sadece yaşayanlar değil, ölümler de hoca olabilir. Onların rehberliklerini unutmak için ilk fırsatı değerlendirmemelidir.
- Her insan biriciktir. Her yazar biriciktir. Her eser biriciktir. Ama en iyisi değildir. Daha iyiler her zaman sahneye çıkacaklardır. Hepsine kıskançlık beslemeye hiçbir insanın gücü yetmez. Belki takdir etmek daha sağlıklı bir yol olur.
- Kaleye girmeyi başardıktan sonra, buradan artık hiçbir güç beni çıkaramaz diye düşünüldüğü anda kalenin önünde soluk alınır tekrar.
- Burası yeryüzü kalelerinden yalnızca bir tanesi. Onun gibi daha milyonlarcası uzanır mahşere doğru. Sonsuzluğa ulaşmak için her birinden başı eğerek geçmeli.

MIHVAK Bağışlarında Sms Kolaylığı

MIHVAK'a SMS Yolu ile bağışlarınızı beklemekteyiz.
Tüm operatörlerden SMS yoluyla;

- 20 TL Bağış İçin MIHVAK20 Yazıp 8071'e
 - 30 TL Bağış İçin MIHVAK30 Yazıp 8071'e
 - 40 TL Bağış İçin MIHVAK40 Yazıp 8071'e
 - 50 TL Bağış İçin MIHVAK50 Yazıp 8071'e
- göndermeniz yeterlidir.

Vakıf Burs Bağış Hesap Numaramız

Albaraka Türk Katılım Bankası Ulus Şubesi
TR7900 203 0000 213 1523 0000 01

İhtiyaç sahibi imam-Hatip Okulu
öğrencileri ve ailelerine bağışlarınız
MIHVAK aracılığıyla
ulaştırılmaktadır.

* Bir kere yaptığınız bağış her ay faturanıza yansımaktadır.
* Yaptığınız bağışı istediğiniz taktirde iptal edebilirsiniz.

SAĞLIKLI AİLE İLİŞKİLERİ AKTİF DİNLEME İLE BAŞLAR

Doç. Dr. Emel TOPÇU

Hastanede sıra bekleyen kadın yanına oturan herkesle hemen konuşmaya başlıyordu. En özel ailevi ilişkilerini anlatıyor; çocuklarından, kocasından, gelininden şikayet ediyor ve “aslında ben iyi bir insanım” sözünü tekrarlayıp duruyordu. Kadın o kadar dolmuş, kendini o kadar anlaşılmaz ve kimse tarafından ciddiye alınmaz hissediyordu ki, hiç tanımadığı insanlara bile en özelini anlatmaktan geri durmuyordu.

Bu ilişki tarzını Batılı ülkelerin hemen hiçbirinde göremezsiniz. Bir kere kimse sizi dinlemez ve ikincisi özelinizi öyle hemen başkasına açamazsınız. Çok iyi tanıdıklarınıza bile anlatamazsınız. Hatta aile üyelerinize; anne, baba, kardeşlerinize bile anlatamazsınız. Şanslıysanız, bir eşiniz ya da çocuklarınız varsa onlara anlatabilirsiniz ama eğer onlar da dinlerse.

Şu an dünyada; aile, sosyal hayat, iş hayatı gibi bütün alanlarda insanlığın en büyük problemi dinlememek ve dinlenmemek. Kimsenin kimseye ayıracak vakti yok. Dinlediğimizi zannederken bile aslında kafamızda karşıdakine nasıl cevap vereceğimizi yapılandırıyoruz. O yüzden lafını kesiyor ya da lafını bitirse de ben de cevabını versem diye sabırsızlıkla bekliyoruz. Tabii karşıdaki bunu fark ediyor ve daha bir hırsıyla doluyor.

Yukarıda verdiğimiz örnek bizim kültürümüzden bir örnek olarak aile içi iletişimin ne durumda olduğunu gösteriyor. Üstelik bu örnek uç bir örnek değil. Kalabalıkların olduğu bir yere gidin, hemen biri sizinle konuşmaya başlayacaktır. Bu durum benim başıma çok geliyor. Özellikle de kadınlar anlatıyor ve şikayetleniyorlar. Ömürleri boyunca kendilerine ait bir hayatları, ilgi alanları, hobileri olmamış, üstelik çoğu aile içinde şiddet görmüş ve buna tahammül etmiş, şimdi yaşlandıklarında da kimsenin onları ciddiye almadıkları hissine kapılmışlar. Böyle olunca hayatlarını genelde boşa harcanmış bir ömür olarak değerlendiriyorlar. Bazı kadınlar ömür boyu o kadar çok susmuş, o kadar çok tahammül etmişler ki, yaşlandıklarında bu durumla daha fazla baş edemez hale gelip aşırı derecede konuşmaya başlamışlar. Daha yakınlarında böyle yaşlı bir kadın kendisine ömür boyu yapılan haksızlıklara ve onları dile getiremeyeşine o kadar hayıflanmış ki, hiç durmadan konuşmaya başlamış ve soluğu psikiyatride almış ve kendisine sakinleştirici ilaç almak zorunda kalmışlar.

Büyük bir ihtimalle bu kadınlar kendileri de etraflarındaki insanları dinlememişlerdir. Özellikle de çocuklarını... Çünkü insanların geneli toplumun kendilerine önceden biçtiği rolü oynuyor

ve gerisini pek sorgulamıyorlar. Bu arada bu rol içerisinde haksızlığa uğrayanlar rolün dışına çıktıklarında toplumdan gelecek baskıya dayanıp dayanamayacakları hesapları çerçevesinde, ya o rolün içerisinde kalıp baskıcı hayata tahammül etmek ya da dışına çıkıp mahalle baskısına ve yargısına maruz kalmak durumunda kalıyorlar. Nereden baksanız kolay bir durum değil.

Aslında bu tür problemlerin çoğu birbirimizi gerçek anlamda dinleyebilesek çözülebilecek problemler. Dinlesek, anlasak ve karşıdakinin ihtiyacına cevap verecek düzeltmeler yapsak... İnsan için en önemli ihtiyaçlar; kabul görmek ve güven iken, çocuklar için sevgi ve güven duygusudur. Eğer anne babalar çocuklarını ihtiyaçları olan bu en temel iki duyguyu abartısız ve saf bir şekilde verebilseler, insanlar da birbirlerine, en yakınlarından başlamak üzere, onları kabul ettiklerini hissettirip güven duygusu sağlayabilseler, sanırım dünyada hiçbir problem kalmaz. Ama bu, söylendiği kadar kolay bir iş değil.

Hayatımda zihnimi allak bullak eden birçok deneyimim var. Bunlardan birini de Almanya'ya yeni gittiğim sıralarda yaşamıştım. Müslüman olmuş bir Alman psikolog, “Türkler çocuklarını sevmiyorlar, kendilerine bağımlı hale getiriyorlar” demişti. Batı felsefesine göre bir insanı en iyi şekilde yetiştir-

mek, onu mümkün olduğu kadar başkalarına muhtaç olmadan, kendi başına ayakta durabilecek destekleri sağlamak üzerine kuruludur. Aynı Çin atasözünde olduğu gibi, birine iyilik yapmak için ona balık vermek değil, balık tutmayı öğretmek lazım anlayışı hakimdir bu eğitim sisteminde. Oysa Alman psikoloğa göre, Türkler çocuklarını çok sevmek adına onları aşırı derecede koruma altına alıyor; çocuklara hiçbir hareket alanı bırakmıyor; onlar adına, onların iyiliğine olduğunu düşündükleri kararlar alıyorlar. Sonra ne oluyor? Tamamen anne babaya bağımlı bir çocuk çıkıyor ortaya. Oysa aile içinde bağımlılık değil bağıllık olmalıdır. Bağımlılık bir nevi psikolojik bir rahatsızlık iken, bağıllık sıhhatli bir insan davranışıdır. Sevgi gören insan zaten sevgi kaynağına bağlanmaz mı?

Aile içinde ilişkiler fazla sorgulanmadan genelde eski kodlarla devam ettirilirse, itaate dayalı, başkalarının iyiliği için onlar adına karar alıp onları fazla ihtimardan boğulur hale getiren eylemler bütünü haline dönüşür. Oysa böyle bir ortamda büyüyen çocuklar bu durumun ayrımlarına varamadıkları için önceleri durumu olduğu gibi kabul etseler bile özellikle şimdilerde, ergenlik çağında isyan edip daha sonra aileleri ile pek de sıhhatli olmayan ilişkiler geliştirirler.

Bunun yerine önce dinlemeye ve anlamaya yönelik, sevgi temelli bir ilişki kurulacak olsa, aile her an kendisini yenileyen, bütünleyen ve geliştiren bir kurum olacaktır. Dinlemek yukarıda bahsettiğimiz gibi kolay bir eylem değildir. Dinlemek, emek, konsantrasyon, karşdakini bütün olarak algılamak ister. Bunların hepsi yüksek zihinsel performans gerektiren işlerdir. İnsanoğlu genelde egoist tabiatlı olduğundan dinlemek yerine ya kendisi konuşmayı ya da etrafındaki insanları yok sayıp kendi istediği işler ile ilgilenmeyi tercih ediyor.

Aile içinde bağımlılık değil bağıllık olmalıdır. Bağımlılık bir nevi psikolojik bir rahatsızlık iken, bağıllık sıhhatli bir insan davranışıdır. Sevgi gören insan zaten sevgi kaynağına bağlanmaz mı?

Başka işler ile ilgilenme işi günümüzde kendini televizyon ya da bilgisayar başında sanal medyaya teslimiyet şeklinde ortaya çıkıyor. Böylece aile içinde kimse kimseyle konuşmuyor. Bu yüzden ne anne baba çocuğunu, ne eşler birbirini, ne de çocuklar anne babasını tanıyor. Sadece aynı evi paylaşıp belirli kurallara uyuyorlar. Oysa bir insan dakikada ortalama 255 kelime konuşabilecek bir kapasiteye sahip iken zihinlerimiz dakikada 500 kelimeyi dinleyip algılayacak bir kapasiteye sahip. Eğer aktif olarak dinlemeye başlarsak karşımızdaki kişinin konuşmadığı geri kalan 245 kelimelik sinyali kişinin hareket, davranış ve mimiklerinden derleyebiliriz. Görüldüğü gibi bu basit bir zihinsel işlem değil. Dinlemek zor iş.

Zor işe gelemeyen anne babalar, çocukları bir şey sormak istediklerinde genelde çocukların yüzüne bakmadan, onlarla ilgilenmeden kaçamak cevaplar veriyorlar. Çocuklar da bunu çok iyi anlıyor ve belirli bir süre sonra soru sormaz hale geliyorlar. İşte alarm zaten çocuklar anne babalarına soru sormayı kestiği an çalmaya başlıyor. Soru, çevremizde olan biteni anlamak isteyen zihnin en önemli faaliyetidir. Soru sormayı kesen çocuk ya sorularını başkalarına yöneltip cevaplarını oradan alıyordu ya da hayat ile sıhhatli öğrenmeye, onu keşfetmeye dayalı bağlarını kesmiştir. Her iki durumda da böyle bir çocuk artık kaybedilmiş bir insandır. Bu çocuk hayat tatminini artık başka yerlerde arayacaktır. Sonunda kendine güvensiz, kendini değersiz hisseden, sürekli kendini başkalarına anlatarak onlardan onay bekleyen ya da içine kapalı bir grup çıkacaktır ortaya. Yazının başında örneğini verdiğimiz yaşlı teyze de eğer ailesi tarafından anlaşıldığını ve değer verildiğini hissetseydi büyük bir ihtimalle her önüne gelen tanımadığı insanlara ailesinden şikayet edip kendinin aslında ne kadar iyi bir insan olduğundan bahsetmeyecekti.

Sümeyye AKKOYUN UYAN, Klinik Psikolog

ARAMIZDA SOSYAL MEDYAYI SEVMİYEN VAR MI?

Sosyal medya; ortak ilgi alanlarına sahip bireylerin paylaşımlarda bulunduğu, bireylerin birbiriyle hızlı ve kolay etkileşime girdiği, bireylerin kişisel profil oluşturmalarına olanak sunan ve iletişim kurmak istediği arkadaş listesini oluşturma imkanını veren web tabanlı ortamlar olarak literatürde yer almaktadır. Sosyal medya bir internet uygulaması olarak karşımıza çıkmakta olup günümüzde sosyal medya bağımlılığı diğer bağımlılıklar gibi (madde bağımlılığı, oyun bağımlılığı, alışveriş bağımlılığı, alkol bağımlılığı) bir psikolojik sorun olarak ortaya çıkmaktadır.

Bence yok denilecek kadar az. Günlük aktivitelerinizi gözden geçirirseniz 24 saatin toplam kaç dakika ya da saatini sosyal medyada geçiriyorsunuz? Telefonunuzda kaç tane sosyal medya uygulaması mevcut? Sabah kalkar kalkmaz yüzünüzü yıkamadan önce telefona gelen sosyal medya bildirimlerine ya da sayfalarına bakıyor musunuz? Günde kaç defa sosyal medyaya girip bir paylaşım yapmayacağınız halde sadece öylesine bakıp çıkıyorsunuz? Tuvalete giderken telefonunuzu yanınıza götürüp orada da sosyal medyaya girerek paylaşımlara bakıyor, 'beğen'i yolluyor -like atmak-, yorum yazıyor musunuz? Gece yatmadan önce son bir kez telefonu elinize alıp sosyal medyadan atılmış son resimlere, yazılara, yorumlara, hikayelere, beğenilere, takipçi sayılarına, en son paylaşım yaptığınızda kaç kişinin beğenip yorum yaptığına bakıyor musunuz? Bunların hepsi ya da birçoğu sizin yaşamınızda da mevcut ise o zaman belki bu yazıdan biraz fayda görebilir ve hayatınızda bir takım sosyal medya detoksları uygulayabilirsiniz.

Aslında sosyal medya kullanımı, örneğin insan vücudunun şekeri tüketmesi kadar doğal bir durumdur lakin burada belirleyici nokta ne sıklıkla ve ne kadar olduğudur. Örneğin şekeri fazla tükettiğinizde vücuttaki hücrele-

Sosyal medyayı iletişim kurma ve bilgi edinme gibi fayda sağlayacak şekilde kullanmanın mümkün olduğu gibi günlük yaşam kalitesini etkileyecek düzeyde aşırı ve sık kullanımı da, özellikle gençlerde, yaygın görülmeye başlanan bir sorun haline gelmiştir.

rin gereğinden fazlası kanınızda dolaşır ve vücutta bir takım hasarlar oluşarak sistemdeki bazı çalışmalar sekteye uğramaya başlar. Fakat vücuda kararında şekeri alındığında ve zaten vücudun işleyişinde bir miktar şekerin de olması gerektiğinden, vücut bununla uyumlu

bir çalışma yürütür. Sonuç olarak buradan tükettiğimiz her şeyin fazlası zarar çıkarımını yapabilir ve bu noktada sosyal medyanın aşırı, yoğun ve sık kullanımının bireylerde oluşturabileceği psikolojik sorunları ele alabiliriz.

Sosyal ağlar 21.yüzyılın en popüler iletişim aracı olmuştur. Dolayısıyla hayatımızdan sosyal medyayı tamamen çıkarmak mümkün değildir demek sanırım yanlış olmayacaktır. Burada mühim olan nokta kontrolün kimde olduğudur. Biz mi sosyal medyanın kontrolü altındayız yoksa kontrol bizde mi? Herkesin sosyal medyayı kullanım amaçları bireysel farklılıklar gösterebilir ve hepimizde farklı doyumlara neden olabilir. Diğer bir açıdan bakıldığında ise sosyal medyanın bir çeşit sosyalleşme aracı olarak kullanıldığı da söylenebilir. Sosyal medya platformları kişilere bilgi paylaşma, gruplara katılma, düşünceleri ifade edebilme gibi sosyalleşme süreçlerine büyük ölçüde katkı sağlamaktadır. Böylelikle mevcut ağlar sürdürülebilme ve yeni bağların da kurulmasına fırsat olmaktadır. Fakat yazımız biraz daha dengeli düzeyde sosyal medyanın kullanılmamasının olası sonuçları üzerinde duracaktır.

Sosyal medya; ortak ilgi alanlarına sahip bireylerin paylaşımlarda bulunduğu, bireylerin birbiriyle hızlı ve ko-

lay etkileşime girdiği, bireylerin kişisel profil oluşturmalarına olanak sunan ve iletişim kurmak istediği arkadaş listesini oluşturma imkanını veren web tabanlı ortamlar olarak literatürde yer almaktadır. Sosyal medya bir internet uygulaması olarak karşımıza çıkmakta olup günümüzde sosyal medya bağımlılığı diğer bağımlılıklar gibi (madde bağımlılığı, oyun bağımlılığı, alışveriş bağımlılığı, alkol bağımlılığı) bir psikolojik sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Kişinin günlük yaşam kalitesinde bilişsel, duygusal ve davranışsal bozulmalara rastlanır. Bugün birçok klinisyenin ve yapılmış çalışmaların belirttiği üzere sosyal medya kullanımının normalin üzerinde olması durumunda bireylerde günlük işlerin aksaması, uyku süresinde azalma ve kalitesinde bozulma, akademik performansta düşüş, evlilikte ve gerçek hayattaki sosyal iletişimde sorunlar ya da asosyalite, internet/sosyal medya kullanımında dürtü kontrol bozuklukları, kişinin kendine sınır koyma ile ilgili tekrarlayıcı düşünceler ve başarısız girişimler, aşırı zihinsel meşguliyet, her seferinde daha fazla internet başında vakit geçirmeyi arzulama ve erişimde değilken sosyal medyaya girme arzusu gibi bireylerin günlük yaşam kalitesini bozan sorunlar tespit edilmiştir. İlaveten, el bileği sendromu, boyun kaslarında tutulma ve gözlerde yorulma gibi fiziksel bir takım bozulmalara dikkat çeken çalışmalara da yer verilmiştir. Yapılan çalışmalarda özellikle gençlerin bağımlılık geliştirme noktasında riskli

grup oldukları belirtilmektedir.

Yakın zamanda yapılan araştırmalar sonucu elde edilen verilere göre en popüler sosyal medya siteleri olarak Facebook birinci, Twitter ikinci sırada yer almış ve diğer sosyal medya ağlarının sıralaması şu şekilde belirtilmiştir: Youtube (20.8%), Foursquare (16.9%), Instagram (17.4%), diğerleri (38.2%). Son zamanlarda akıllı telefonların oldukça üstün teknolojik özelliklere sahip olması artık bilgisayarlar üzerinden değil, cep telefonları üzerinden sosyal medya erişiminin zaman ve mekan sınırlarını ortadan kaldırmıştır.

Sosyal medyanın bağımlılık denebilecek düzeyde kullanılmasının anksiyeteye (kaygı bozukluğu) sebep olabileceği uzmanlar tarafından tartışılmaktadır. Sosyal ağlar normal düzeyde kullanılmayan kişilerin gerçek sosyal alanda yaşayabilecekleri iletişim problemleri ve depresif bir yapının oluşabilme ihtimaline dikkat çekilmektedir. Yaşça daha küçük gençler (8-14) gelişim sürecindeyken ve henüz sosyal iletişim/etkileşim kurma becerileri tam gelişmemişken sosyal medya araçları üzerinden sosyal ilişkiler kurmaları onların gerçek yaşamda insanlarla yüz yüze ilişki kurmalarını zorlaştırabilir. Sosyal medya ortamında çok rahat resim, düşünce, fikir paylaşımı yaparak kendisini çekimden ifade ettiğini gördüğümüz bir birey sanal ortam dışındaki gerçek sosyal yaşamla yüzleştğinde insani ilişkiler kurma ve sürdürmede, kendi istek ve düşüncelerini ifade edebilmekte kaygı

taşıyabilir. Bu kaygı verici durumdan kaçmak için sosyal medya iyi bir sosyalleşme ortamı gibi bireylerin karşısına çıkar ve böylelikle kişi günlük hayatında olmak istediği kişiyi sanal ortamda yaratarak kendisine gerçek yaşamda karşılığı olmayan sosyal bir hayat sunar. Sosyal medya ağlarının bazı bireylerde oluşturabileceği bir diğer psikolojik hasar kişinin kendisini özbenliği ile özdeşleştirdiği şekilde sunabilme fırsatını bu platformlarda elde etmesidir. Yapılan araştırmalar narsistik kişilik özelliklerini taşıyan bireylerin sosyal medya ortamlarında daha aktif olma eğiliminde olduklarını belirtmektedir. Diğer yandan araştırmalar sosyal medyanın gerektirdiği bir takım davranışların da narsistik duyguların ortaya çıkmasında etkili olabileceğini belirtmektedir. Örn: 'selfie' öz-çekim.

Yapılan bu çalışmalardan anlaşılıyor ki sosyal medyayı iletişim kurma ve bilgi edinme gibi fayda sağlayacak şekilde kullanmanın mümkün olduğu gibi günlük yaşam kalitesini etkileyecek düzeyde aşırı ve sık kullanımı da, özellikle gençlerde, yaygın görülmeye başlanan bir sorun haline gelmiştir. Burada önemli olan sosyal medyada geçirilen zaman ve kullanım sıklığının bireylerin ruh hallerini, sosyal ilişkilerini ve hayat akışlarını sekteye uğratmamasıdır. Peki, sosyal medyanın yaşamınızı yer yer sekteye uğrattığını ya da sosyal medyaya bağımlı olduğunuzu düşünüyorsanız nelere dikkat etmelisiniz?

Sosyal medya bağımlılığını önlemek için:

- ✓ Farkındalık oluşturulmalı, kendinizi gözlemlemeli,
- ✓ Sosyal medyayı azaltarak bırakmayı denemeli,
- ✓ Gün içinde sosyal medyaya bakma zamanlarını belirlenmeli,
- ✓ Bildirimler sessize alınarak ekrandan kaldırılmalı,
- ✓ Sosyal hayata sosyal medyanın yerini dolduracak yeni aktiviteler eklenmeli,
- ✓ Sosyal medyayı azaltarak elde edeceğiniz kazanımlar ve önceki zararlar değerlendirilmeli,dir.
- ✓ Tüm bu sayılanları yaptığınız halde problemin üstesinden gelemediğinizi düşünüyorsanız, bir uzmandan destek almalısınız.

SPOR VE KAZANÇLARI

Muhammed Mehdi KASAPÖĞLU

Spor evrensel kültürün bir parçasıdır. Dili, ırkı, dini farklı insanları bir araya getiren önemli bir araçtır. Dünya başına katkı sağlayan bir etkinliktir. Sporun fizyolojik ve psikolojik faydalarının yanı sıra estetik faydaları da vardır. Spor birçok kişiye ihtiyaçları ve olanakları doğrudan farklı yönleri çizmektedir. Kişinin sahip olduğu beceri farklı spor branşlarına yönelmesine etki etmektedir. Kimi insan fazla kilolarından kurtulmak için spor yaparken kimi insan ise hayattan zevk almak, sosyalleşmek adına spora yönelmektedir.

Spor, kişilerin mücadele yetilerini kullanarak, kazanma ve başarı hedeflerine ulaşmak için programlı bir şekilde yaptığı fiziksel etkinliklerdir.

Spor yapmanın öncelikli hedefi sağlığını korumak olmalıdır. Sağlık amacı düşünülmeden yapılan sporla elde edilen kazançlar sadece kısa süreli estetiksel bir görünümünden ibaret olacaktır. Bununla beraber kazanmış olduğunuz estetiksel görünüm kısa süre içerisinde kaybolacaktır.

Yemek yemek vücudumuz için ne kadar gerekli bir ihtiyaç ise spor yapmak da vücudumuz için o kadar gereklidir. Günümüz dünyasında insanların daha hareketsiz yaşam alanlarına sahip oldukları görülmektedir. Kişiler günlerinin çoğunu masa başında oturarak, araba kullanarak ya da herhangi bir taşıtla seyahat ederek geçirmektedir. İşte bu gibi durumlar kişilerin fiziksel görünümüne olumsuz yönde etki eden en önemli etkenlerin başında gelmektedir.

Hareketsizlik ve pasif yaşam tarzı, anatomik yapıda bozulmaya, vücut kas kitlesinde azalmaya, metabolizma hızında yavaşlamaya yol açar. Vücut yağ oranında da yükselmeler meydana gelebilir. Sıralanmış olduğumuz bu durumlar bazı rahatsızlıkları da tetikleyebilir. Bu olumsuzlukları ve yaşamı tehdit eden en önemli sağlık sorunlarına yakalanma riskini en aza indirmenin yolu hareketli yaşam ve spordur.

İdeal ve en ucuz tedavi aslında hasta olmamaktır. Sağlıklı bir hayat için vücudunuzun güçlü olması gerekir. Güçlü

bir anatomik yapıya sahip olmak gün içerisinde az da olsa kendinize zaman ayırıp düzenli ve bilinçli bir şekilde egzersizler yapmaktan geçmektedir.

Sporu hayat tarzı haline getirip, yaşam tarzınızın vazgeçilmez bir parçası olarak görmeliyiz. Spor alışkanlığını genç, hatta çocuk yaşlardan itibaren kazanmalıyız. Genç yaşta sporla tanışmamış olsanız bile bugünden itibaren bu alışkanlığı kazanmanız gerekmektedir.

Efendimiz (sav), bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Çocuklarınıza ok atmayı, ata binmeyi ve yüzmeyi öğretiniz."

Unutmayın. Spor, hareketliliği ve üretkenliği arttırır, özgüveni ve liderlik yeteneğini geliştirir. Ruhunu besler, bağışıklık sistemini güçlendirir ve vücudu dengeler. Daha güçlü bir kas yapısına sahip olmanızı sağlar. Bu sayede kişinin zinde, güzel, kaliteli ve mutlu bir yaşam sürmesine yardımcı olur.

SAĞLIK VE EGZERSİZLERLE ALAKALI BAZI ÖZDEYİŞLER

"Hayat yaşamak değildir, sağlıklı yaşamaktır."

Marcus Valerius Martialis

"Ruhları besleyen ve zihni dinç tutan tek şey egzersizdir."

Marcus Tullius Cicero

"En büyük zenginlik sağlıktır." **Virgil**

"Vücudunuza iyi bakın. Yaşamak zorunda olduğunuz tek yer orasıdır." **Jim Rohn**

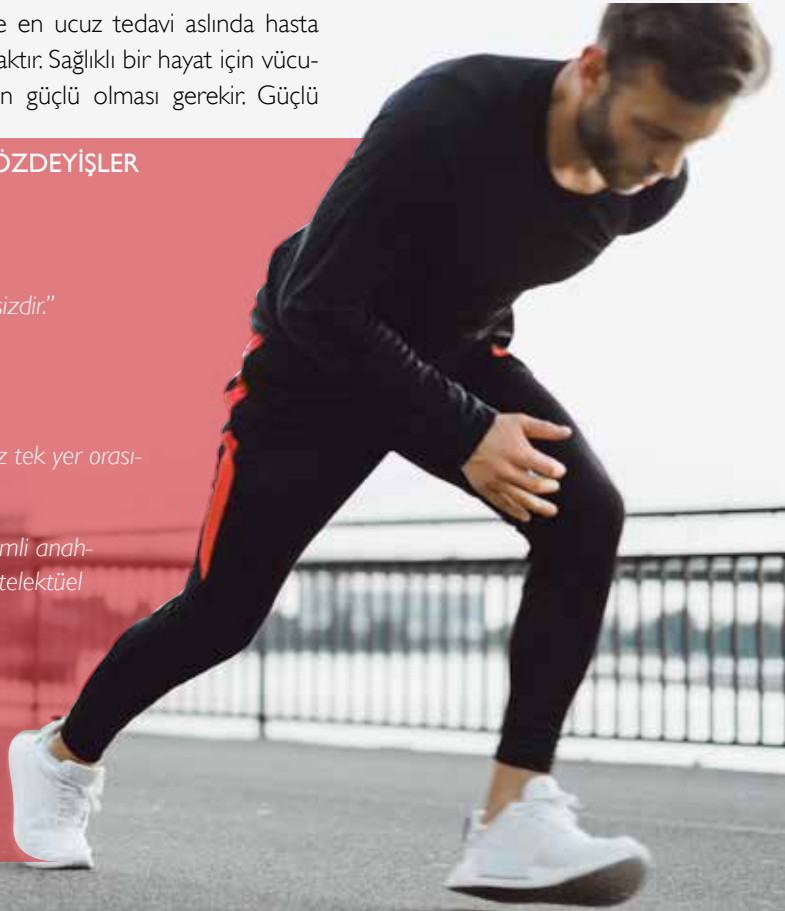
"Fiziksel fitness yalnızca sağlıklı bir vücudun en önemli anahtarı değildir, o aynı zamanda dinamik ve yaratıcı entelektüel aktivitenin de temelidir."

John F. Kennedy

"Yaşlandığımız için egzersiz yapmayı bırakmıyoruz, egzersiz yapmadığımız için yaşlanıyoruz."

Dr. Kenneth Cooper

Sporla Kalın.

kahveciaziz.com.tr

kahveciaziz

Kahveci Ariz
Cafe & Bistro

Antares AVM
REZERVASYON
(0312) 322 06 06

*Essiz Lezzet
Kaliteli Hizmet*

ELITOK[®]
SINCE 1984 grup

Kombi Yedek Parça Marketi

www.elitokgrup.com.tr

Merkez : Yunus Emre Cad. No: 64/B İncirli ANKARA

0312 322 22 06

Şube : Topçu Mah. 1512. Cad. No.76/A Elvankent/ ANKARA

0312 261 34 00

tarnet

YENİ NESİL TEKNOLOJİ
NESİL TARIM

www.tarnet.com.tr

Tarnet A.Ş. bir Türkiye Tarım Kredi Kooperatifi iştirakidir.